

Zbigniew T. Werner

**Zasoby bazy noclegowej
w Polsce i jej wykorzystanie
w 2000 roku**

Warszawa 2001

Instytut Turystyki

Spis treści

Spis tabel	4
Spis rysunków	4
Spis załączników tablicarych	4
Spis map	5

I. Wprowadzenie	7
II. Wielkość i struktura bazy noclegowej	9
1. Wielkość bazy noclegowej	10
2. Struktura bazy noclegowej	12
III. Zmiany wielkości bazy noclegowej w latach 1999-2000	13
IV. Wskaźniki wielkości i struktury bazy noclegowej	21

Zbigniew T. Werner

**Zasoby bazy noclegowej w Polsce
i jej wykorzystanie w 2000 roku**

640.41/.42 (438) "2000"

Warszawa 2001

9156

Praca przygotowana w ramach PROGRAMU BADAŃ STATYSTYCZNYCH STATYSTYKI
PUBLICZNEJ NA ROK 2001 poz. nr 1.30.04(094)

Pozycja finansowana przez Ministerstwo Gospodarki, Departament Turystyki

ISBN 83-88376-70-5

Instytut Turystyki, ul. Merliniego 9a, 02-511 Warszawa
tel. +48 22 8446347

Nakład: 200 egz.

Spis treści

Spis tabel	4
Spis rysunków	4
Spis załączników tabelarycznych	4
Spis map	5
I. Wprowadzenie	7
II. Wielkość i struktura bazy noclegowej	9
1. Wielkość bazy noclegowej według rodzajów obiektów	10
2. Wyposażenie bazy noclegowej w urządzenia higieniczno-sanitarne	12
III. Zmiany wielkości bazy noclegowej w latach 1999-2000	15
IV. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej	21
1. Wykorzystanie bazy noclegowej według rodzajów obiektów	21
2. Sezonowość wykorzystania bazy noclegowej	26
V. Baza noclegowa w województwach	31
1. Wielkość bazy noclegowej	31
2. Struktura bazy noclegowej	35
3. Baza całoroczna	36
VI. Zmiany wielkości bazy noclegowej w województwach w latach 1999-2000	39
VII. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej w województwach	41
1. Zdolność recepcyjna bazy noclegowej	41
2. Sezonowość wykorzystania bazy noclegowej	42
3. Wykorzystanie według rodzajów obiektów	45
VIII. Baza noclegowa w powiatach	49
1. Wielkość bazy noclegowej	49
2. Baza całoroczna	50
3. Zdolność recepcyjna bazy noclegowej	51
4. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej	52
IX. Podsumowanie	55
X. Załączniki tabelaryczne	57
XI. Załączniki mapowe	91

Spis tabel

Tab. 1	Hotele według kategorii w 1999 i 2000 roku	11
Tab. 2	Zdolność recepcyjna hoteli i jej wykorzystanie w 2000 roku	23
Tab. 3	Turyści korzystający z hoteli w 2000 roku.....	24
Tab. 4	Udzielone noclegi i długość pobytu w hotelach w 2000 roku.....	26
Tab. 5	Baza noclegowa w powiatach w 2000 roku	49
Tab. 6	Baza całoroczna w powiatach w 2000 roku	51
Tab. 7	Zdolność recepcyjna bazy noclegowej w powiatach w 2000 roku.....	52
Tab. 8	Wykorzystanie bazy noclegowej w powiatach w 2000 roku.....	53

Spis rysunków

Rys. 1	Udział procentowy pokoi z własną łazienką i wc w poszczególnych rodzajach bazy noclegowej w 1999 i 2000 roku	13
Rys. 2	Turystyczna baza noclegowa w latach 1998-2000	16
Rys. 3	Zmiany liczby miejsc noclegowych w ośrodkach wczasowych w latach 1996-2000	17
Rys. 4	Zmiany w kategoriach hoteli w latach 1998-2000 (liczba hoteli)	18
Rys. 5	Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej w 2000 roku	23
Rys. 6	Wykorzystanie miejsc noclegowych w turystycznej bazie noclegowej w 2000 roku.....	27
Rys. 7	Liczba miejsc noclegowych w województwach w 2000 roku.....	33
Rys. 8	Zdolność recepcyjna turystycznej bazy noclegowej w województwach w 2000 roku.....	43
Rys. 9	Wykorzystanie zdolności recepcyjnej turystycznej bazy noclegowej w województwach w 2000 roku.....	44

Spis załączników tabelarycznych

Załącznik 1	Wielkość i struktura bazy noclegowej w 2000 roku
Załącznik 2	Liczba obiektów bazy noclegowej w latach 1998-2000
Załącznik 3	Liczba miejsc w bazie noclegowej w latach 1998-2000
Załącznik 4	Wykorzystanie bazy noclegowej w latach 1997-2000
Załącznik 5	Sezonowość wykorzystania zdolności recepcyjnej obiektów noclegowych w 2000 roku
Załącznik 6	Baza noclegowa w województwach w 2000 roku
Załącznik 7	Liczba obiektów noclegowych według rodzajów w województwach w 2000 roku
Załącznik 8	Liczba miejsc noclegowych w województwach według rodzajów obiektów w 2000 roku
Załącznik 9	Hotele według kategorii w województwach w 2000 roku
Załącznik 10	Udział procentowy rodzajów obiektów noclegowych w bazie ogółem województw w 2000 roku

- Załącznik 11 Udział procentowy miejsc noclegowych według rodzajów obiektów w bazie ogółem województw w 2000 roku
- Załącznik 12 Liczba całorocznych obiektów noclegowych według rodzajów w województwach w 2000 roku
- Załącznik 13 Liczba całorocznych miejsc noclegowych według rodzajów obiektów w województwach w 2000 roku
- Załącznik 14 Udział procentowy całorocznych miejsc noclegowych w poszczególnych rodzajach obiektów w województwach w 2000 roku
- Załącznik 15 Udział procentowy miejsc noclegowych według rodzajów obiektów, w bazie całorocznej ogółem województw w 2000 roku
- Załącznik 16 Zmiany w liczbie obiektów noclegowych w województwach w latach 1999-2000 (w obiektach rejestrowanych w 2000 roku)
- Załącznik 17 Zmiany w liczbie miejsc noclegowych według rodzajów obiektów w województwach w latach 1999-2000 (w obiektach rejestrowanych w 2000 roku)
- Załącznik 18 Zdolność recepcyjna bazy noclegowej w województwach w 2000 roku
- Załącznik 19 Sezonowość wykorzystania miejsc noclegowych w województwach w 2000 roku
- Załącznik 20 Wykorzystanie zdolności recepcyjnej obiektów w województwach w 2000 roku
- Załącznik 21 Baza noclegowa w powiatach w 2000 roku

Spis map

- Mapa 1 Turystyczna baza noclegowa w województwach w 2000 r.
- Mapa 2 Turystyczna całoroczna baza noclegowa w województwach w 2000 r.
- Mapa 3 Zdolność recepcyjna turystycznych zasobów noclegowych w 2000 r.
- Mapa 4 Turystyczna baza noclegowa w powiatach w 2000 r.
- Mapa 5 Turystyczna całoroczna baza noclegowa w powiatach w 2000 r.
- Mapa 6 Zdolność recepcyjna zasobów noclegowych w powiatach w 2000 r.
- Mapa 7 Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej w powiatach w 2000 r.

I. Wprowadzenie

W opracowaniu przedstawiono stan turystycznej bazy noclegowej w Polsce w 2000 roku. Zakres problematyki obejmuje analizy wielkości bazy oraz jej wykorzystania. Oba te elementy ujęto w aspekcie rodzajowym, sezonowości wykorzystania i przestrzennym – według województw i powiatów. Poza częścią tekstową przedstawiono je w załącznikach tabelarycznych oraz na mapach.

Wykorzystano dane udostępnione przez Główny Urząd Statystyczny, które są wynikiem sprawozdawczości statystycznej przeprowadzonej w 2000 roku. Posłużył do tego celu arkusz sprawozdawczy KT-1a, w którym podaje się informacje o liczbie miejsc i pokoi, wielkości, ruchu turystycznym, wykorzystaniu i wyposażeniu poszczególnych obiektów noclegowych w III kwartale (stan na 31 lipca). Agregacja przestrzenna i rodzajowa danych wykonywana jest w Urzędzie Statystycznym w Krakowie w ramach systemu OTMC 12.

W 2000 roku GUS dokonał pewnych zmian w sprawozdawczości. Zrezygnowano z rejestracji pokoi gościnnych i zamiast grupy „innych obiektów wykorzystywanych do turystyki” wprowadzono grupę obiektów „pozostałych niesklasyfikowanych”. Struktura bazy zmniejszyła się wskutek tego o jeden segment: obecnie liczy 17 rodzajów obiektów, nie zaś 18, jak w poprzednich latach. Ponadto elementy określające wielkość podaży (nominalna liczba noclegów/pokoi) i popytu (wielkość ruchu, wykorzystanie miejsc/pokoi) odnoszą się do całego roku kalendarzowego, nie zaś, jak dawniej, do trzech miesięcy roku poprzedniego i dziewięciu roku, w którym przeprowadzano sprawozdawczość. Zmiany te ograniczają zakres możliwości retrospektywnych porównań.

Obiekty bazy noclegowej od 1999 roku podlegają zaszeregowaniu i kategoryzacji, w efekcie czego kwalifikowane są do grupy „obiektów hotelarskich” lub grupy „innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie”. Procedura ta nie została jeszcze zakończona, ale już skutkuje zmianami liczebności poszczególnych rodzajów bazy.

II. Wielkość i struktura bazy noclegowej

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego¹, baza noclegowa w Polsce w 2000 roku liczyła 8 626 obiektów, w których znajdowało się 670 828 miejsc (zał. 1). W strukturze rodzajowej wyróżnia się 17 grup obiektów. Wspomniano już wcześniej, że statystyka GUS nie obejmuje całej bazy: poza rejestracją w 2000 roku pozostały pokoje gościnne, które stanowią dość znaczne zasoby.

Warto przypomnieć, że inną klasyfikację bazy noclegowej wprowadza ustawa o usługach turystycznych². Wyróżnia ona dwie grupy: „obiekty hotelarskie” oraz „inne obiekty, w których świadczone są usługi hotelarskie”. Do pierwszej kwalifikowane są – po spełnieniu wymagań określonych w rozporządzeniu³ do tej ustawy – hotele, motele, pensjonaty, domy wycieczkowe, schroniska, schroniska młodzieżowe, campingi i pola biwakowe. Ich ewidencję (oprócz pól biwakowych) prowadzą wojewodowie. Do drugiej grupy zalicza się pozostałe funkcjonujące w Polsce obiekty. Ich ewidencję prowadzi wójt (burmistrz, prezydent) właściwy ze względu na położenie obiektu. W ewidencji tej uwzględniane są placówki rejestrowane także przez GUS, a więc ośrodki wczasowe, kolonijne, szkoleniowo-wypoczynkowe, domy pracy twórczej, zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, ośrodki do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, pokoje gościnne, kwatery agroturystyczne i obiekty „pozostałe niesklasyfikowane”. W gminach ewidencji podlegają także pokoje gościnne.

Oprócz struktury rodzajowej, baza jest zróżnicowana pod względem innych elementów. Rejestruje się niewielką przewagę miejsc udostępnianych sezonowo: 342 612 (51,1%). Warto wspomnieć, że GUS zalicza do obiektów całorocznych takie, które są czynne przynajmniej przez pięć miesięcy w roku i wyposażone w stałe urządzenie ogrzewcze. Także zróżnicowany jest standard zasobów: co piąte miejsce (21,1%) znajduje się w domkach turystycznych. Domki stanowią prawie całą bazę „ogólnodostępnych domków turystycznych” (91,6%

¹ System OTMC 12, Urząd Statystyczny w Krakowie.

² Dz. U. nr 133, poz. 884, nr 158 poz. 158, poz. 1043 z 1997 r.

³ Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 29 stycznia 1999 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których świadczone są usługi hotelarskie (Dz. U. nr 10, poz. 87). W 2001 r. ukazało się nowe rozporządzenie z 13.06 (Dz. U. nr 66).

miejs), większość bazy ośrodków do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego (65% m.) i mają znaczny udział w bazie ośrodków wczasowych (41,8% m.).

O standardzie bazy świadczy też jej stan higieniczno-sanitarny, zwłaszcza wyposażenie pokoi w łazienki i wc. Standard ten jest obowiązujący lub zalecany dla niektórych kategorii i grup obiektów hotelarskich: hoteli, moteli, pensjonatów. Rejestruje się tu najwyższe w całej bazie wskaźniki wyposażenia: odpowiednio 89,3%, 90,2% i 81,3%. Wysoki stan wyposażenia notuje się jeszcze w zakładach uzdrowiskowych; w pozostałych rodzajach obiektów jest on znacznie niższy.

1. Wielkość bazy noclegowej według rodzajów obiektów

Największą polską bazą są nadal ośrodki wczasowe. W 2 079 obiektach oferują 195 242 miejsca (zał. 1), które stanowią 29,1% ogółu miejsc. Jest to w większości baza sezonowa, działająca głównie w okresie letnim. Przez cały rok użytkowane są tylko 60 182 miejsca (30,8%). Znaczna część ośrodków reprezentuje niższy standard, ponieważ 41,8% miejsc znajduje się w domkach turystycznych. Ta największa baza zajmuje dopiero trzecią pozycję pod względem liczby korzystających z niej osób. W ośrodkach przebywało 12,5% ogółu turystów; więcej zatrzymało się w hotelach (43,7%) i w grupie obiektów „pozostałych niesklasyfikowanych” (14,1%). Ale udzieliły one najwięcej noclegów (25,4%). Należy je zaliczyć do bazy odgrywającej nadal znaczącą rolę w obsłudze ruchu turystycznego, mimo przewagi sezonowej działalności oraz gorszych warunków zakwaterowania w wielu ośrodkach. Średnia pojemność pokoi wynosi około 3 osób (2,7 m. n.), czyli pod tym względem standard wypoczynku należy uznać za dobry.

Kolejną pozycję po ośrodkach wczasowych zajmują hotele. W 2000 roku zarejestrowano 924 obiekty liczące 95 095 miejsc, czyli 14,2% ogółu miejsc. Najwięcej jest hoteli trzygwiazdkowych (tab. 1). W 332 obiektach mieści się 42 812 miejsc, tj. 45% stanu posiadania całej bazy hotelowej; 285 hoteli dwugwiazdkowych skupia 23 264 miejsc, a 260 jednogwiazdkowych – 16 704. Najmniejszy udział mają placówki najwyższej kategorii: 6 hoteli pięciogwiazdkowych (1 923 miejsc) i 41 czterogwiazdkowych (10 392). Skupiają one 13% ogółu miejsc bazy hotelowej. Prawie wszystkie hotele (99,4% miejsc) prowadzą usługi całoroczne, a tylko niektóre (0,5% miejsc) oferują noclegi w domkach turystycznych.

Zdolność noclegowa polskich hoteli wyraźnie łączy się z kategorią obiektu. Największe są hotele pięciogwiazdkowe, których średnia pojemność wynosi 222 pokoje. O wiele mniejsze są czterogwiazdkowe (132 pokoje), a prawie o połowę mniejszą zdolnością noclegową dysponują trzygwiazdkowe (72). Hotele niższych kategorii są małymi obiektami: w dwugwiazdkowych mieści się średnio 41 pokoi, a w jednogwiazdkowych – 31. W tych ostatnich średnia pojemność pokoju to 2,2 osoby, w dwu- i trzygwiazdkowych zaś odpowiednio 1,9 i 1,8.

Tab. 1 Hotele według kategorii w 1999 i 2000 roku

Kategorie	Liczba obiektów			Liczba miejsc noclegowych		
	1999	2000	1999=100	1999	2000	1999=100
Polska	908	924	101,8	92044	95095	103,3
*****	1	6	600,0	523	1923	367,7
****	35	41	117,1	11270	10392	92,2
***	331	332	100,3	40674	42812	105,3
**	264	285	108,0	22156	23264	105,0
*	277	260	93,9	17421	16704	95,9

Opracowanie: Z. T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Mimo obowiązku zaszeregowania i kategoryzacji – w niektórych gminach proces ten jest bardzo zaawansowany – obserwuje się nadal działalność pod starymi szyldami. Zdarzają się sytuacje, co autor stwierdził osobiście, że na zewnątrz widnieją niezmienione nazwy obiektów, właściwe zaś są umieszczone na pieczęcie.

Kolejne ze względu na wielkość zasobów są obiekty zaliczone do grupy „pozostałe niesklasyfikowane”. Liczą one 83 658 miejsc, co stanowi 12,5% udziału w całej bazie. Większość prowadzi całoroczną działalność: przez cały rok czynne jest 62,3% miejsc. Zaledwie 3,3% miejsc oferowanych w domkach turystycznych świadczy o tym, że obiekty te można zaliczyć do bazy o wyższym standardzie. Do 1999 roku GUS kwalifikował do tej grupy – zwaną wówczas „innymi obiektami wykorzystywanymi do turystyki” – bazę, która w czasie niepełnego wykorzystania pełniła funkcję obiektów noclegowych dla turystów; dotyczyło to między innymi internatów, domów studenckich, hoteli robotniczych. W 2000 roku uzupełniono tę grupę o bazę hotelarską nie spełniającą wymogów kwalifikacyjno-kategoryzacyjnych.

Wymienione rodzaje bazy (ośrodki wczasowe, hotele i „pozostałe niesklasyfikowane”) dominują w podaży usług noclegowych. Skupiają one 373 995 miejsc, a więc ponad połowę (55,8%).

Innych rodzajów zasobów jest wyraźnie mniej. Wśród pozostałych 14 segmentów bazy wyróżniają się ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe i pola biwakowe. Udział ośrodków wynosi 7,3% miejsc (48 752), a pól, które działają wyłącznie w sezonie letnim – 6,9% (46 484 m.). Oferta całoroczna ośrodków obejmuje 33 756 miejsc (69,2%). Ich znaczenie ciągle wzrasta ze względu na duże potrzeby szkoleń, organizowanych przez prawie cały rok. Inne zasoby są jeszcze mniejsze i także zróżnicowane. Pensjonaty, schroniska młodzieżowe, ośrodki kolonijne, zespoły domków turystycznych, campingi i zakłady uzdrowiskowe skupiają 3,1-5,1% miejsc. Wydaje się, że w tych ostatnich poprawiły się warunki noclegowe, ponieważ średnia pojemność pokoi wynosi 2,1 łóżka. W grupie 1,1-2,9% miejsc znajdują się domy wycieczkowe i kwatery agroturystyczne. Udziały poniżej 1% miejsc mają: motele, schroniska, domy pracy twórczej, ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego.

Agregacja tych rodzajów obiektów według dwóch grup, które ustala ustawa o usługach turystycznych, wykazuje, że grupa „obiektów hotelarskich” liczy 237 066 miejsc (35,3%), a grupa „innych obiektów, w których świadczone są usługi hotelarskie” – 433 762 (64,7%). Należy podkreślić, że są to tylko pogładowe wielkości, których nie należy utożsamiać z wielkościami bazy rzeczywiście zarejestrowanej w ewidencji wojewodów lub gmin, ponieważ jeszcze nie wszystkie obiekty poddały się procesowi zaszeregowania. Ponadto w gminach ewidencjonowane są pokoje gościnne, których GUS od 2000 roku nie rejestruje.

2. Wyposażenie bazy noclegowej w urządzenia higieniczno-sanitarne

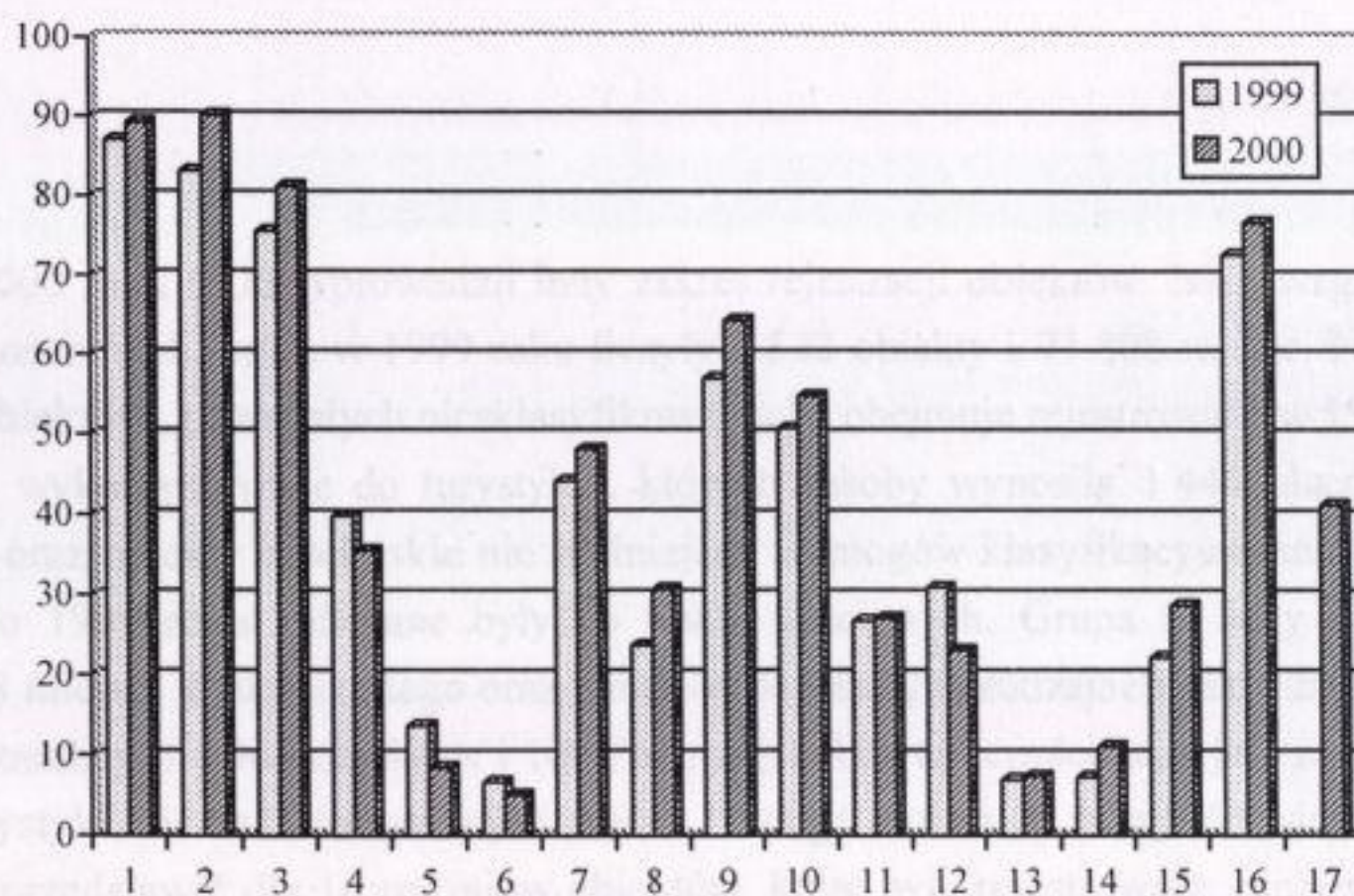
Wymagany standard higieniczno-sanitarny bazy kategoryzowanej określa wspomniane już rozporządzenie z 1999 roku do ustawy o usługach turystycznych. W hotelach od trzy- do pięciogwiazdkowych wszystkie pokoje muszą mieć pełny węzeł higieniczno-sanitarny, w obiektach dwugwiazdkowych – połowa pokoi, a w jednogwiazdkowych tylko 10%. Średnie wskaźniki wykazują, że ich wyposażenie znacznie przekracza obowiązujące wymagania. Własną łazienkę z wc ma 86,6% pokoi w hotelach dwugwiazdkowych, a w jednogwiazdkowych 60,8%. Pod tym względem standard hoteli o niższych kategoriach można więc uznać za dobry. Niepełne wyposażenie pokoi w hotelach o wyższym standardzie wynika z tego, że kilku-pokojowe apartamenty mają jeden węzeł higieniczno-sanitarny.

Brak danych dotyczących podziału na kategorie pozostałej bazy hotelarskiej pozwala tylko na ogólną charakterystykę standardu sanitarnego. W motelach wyposażenie 100% pokoi w pełny węzeł higieniczno-sanitarny wymagane jest w obiektach trzy-, cztero- i pięciogwiazdkowych. W niższych kategoriach wyposażenie takie powinno mieć 50% i 10% pokoi. Obecnie standard dla wszystkich moteli kształtuje się na poziomie 90,2% pokoi. Wymagane wyposażenie dla pensjonatów to 50% i 25% pokoi w kategorii trzy- i dwugwiazdkowej, a dla jednogwiazdkowych rozporządzenie w ogóle nie określa procentu pokoi z węzłem higieniczno-sanitarnym. Pełne wyposażenie obowiązuje w pensjonatach wyższych kategorii. Ogólny wskaźnik dla tych obiektów wynosi 81,3% pokoi z własną łazienką i wc. Wydaje się, że te dwa rodzaje bazy mają wyposażenie lepsze niż wymagane.

Standard sanitarny pozostałych obiektów jest wyraźnie gorszy, ale spośród nich wyróżniają się zakłady uzdrowiskowe, których wyposażenie niewiele odbiega od standardu pensjonatów, gdyż łazienki ma 76,8% pokoi. W grupie tej wymienić też należy ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, w których 64,4% pokoi ma własne węzły sanitarne. Pamiętajmy, że część tej bazy działa sezonowo i oferuje miejsca w domkach turystycznych, co może wpływać na gorszy standard. Te same czynniki decydować mogą o wyposażeniu ośrodków wczasowych, w których niecała połowa pokoi (48,2%) ma łazienki. Podobny wskaźnik (41,3%) rejestruje się w obiektach „pozostałych niesklasyfikowanych”. Zalicza się tu bazę charakteryzującą się raczej wspólnymi urządzeniami sanitarnymi, jak internaty, domy akademickie. Kwalifikuje się tu również obiekty, które nie spełniły wymogów kategoryzacyjno-kwalifikacyjnych – być może ze względu na braki w wyposażeniu sanitarnym. Należy też zwrócić uwagę na średni stan-

dard domów pracy twórczej, gdzie tylko 54,9% pokoi ma dobre wyposażenie. Własny węzeł sanitarny ma co trzeci pokój w kwaterach agroturystycznych, co czwarty w zespołach domków turystycznych i w stałych obiektach noclegowych na campingach. W schroniskach i schroniskach młodzieżowych łazienki znajdują się w niewielu pokojach (8,5% i 5,1%). Specyfiką tej bazy są pokoje wieloosobowe (średnia ich pojemność wynosi odpowiednio 4,1 i 5,3 osoby) oraz wspólne urządzenia sanitarne, chociaż w niektórych obiektach pokoje wieloosobowe mają już własne łazienki.

Rys. 1 Udział procentowy pokoi z własną łazienką i wc w poszczególnych rodzajach bazy noclegowej w 1999 i 2000 roku

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośr. szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-ośrodki do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-pokoje gościnne (1999 r.), 16-kwatery agroturystyczne, 17-zakłady uzdrowiskowe, 18-inne obiekty (1999 r.), 19-pozostałe niesklasyfikowane.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC, US Kraków.

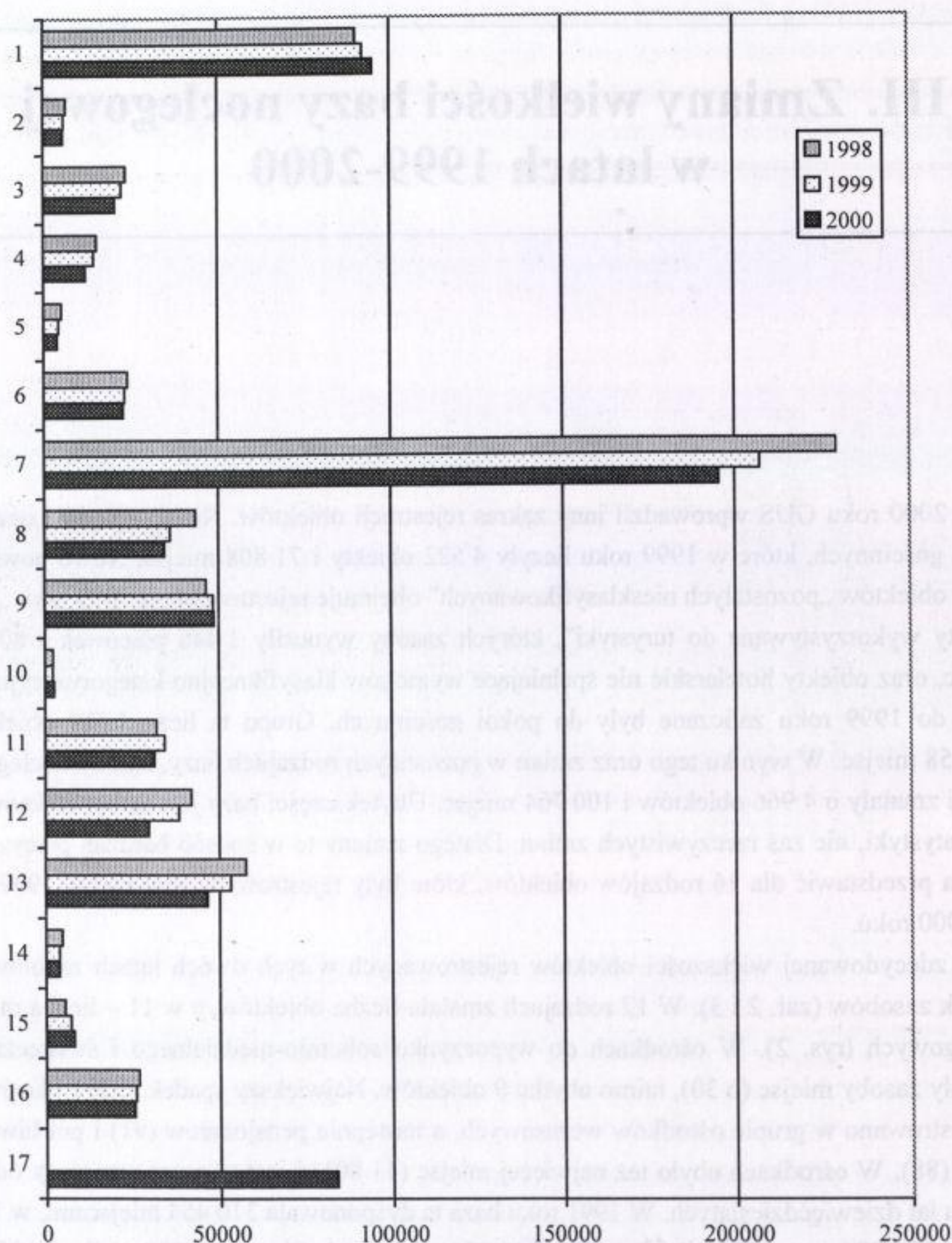
Rysunek 1 przedstawia zmiany w wyposażeniu sanitarnym w latach 1999-2000. Spośród obiektów hotelarskich podlegających kategoryzacji, tylko w hotelach, motelach i pensjonatach nastąpiła poprawa standardu. Może to wynikać z eliminacji z tej grupy placówek nie spełniających odpowiednich wymogów. Poprawiło się także wyposażenie tych wszystkich rodzajów bazy, które mogą być zakwalifikowane do „innych obiektów, w których świadczone są usługi hotelarskie”.

III. Zmiany wielkości bazy noclegowej w latach 1999-2000

W 2000 roku GUS wprowadził inny zakres rejestracji obiektów. Nie uwzględnia ona już pokoi gościnnych, które w 1999 roku liczyły 4 522 obiekty i 71 808 miejsc. Nowo powstała grupa obiektów „pozostałych niesklasyfikowanych” obejmuje rejestrowane w 1999 roku „inne obiekty wykorzystywane do turystyki”, których zasoby wynosiły 1 446 placówek i 80 175 miejsc, oraz obiekty hotelarskie nie spełniające wymogów klasyfikacyjno-kategoryzacyjnych, które do 1999 roku zaliczane były do pokoi gościnnych. Grupa ta liczy 1 519 obiektów i 83 658 miejsc. W wyniku tego oraz zmian w pozostałych rodzajach bazy, zasoby noclegowe Polski zmalały o 4 966 obiektów i 100 764 miejsc. Ubytek części bazy jest zatem efektem innej statystyki, nie zaś rzeczywistych zmian. Dlatego zmiany te w sposób bardziej precyzyjny można przedstawić dla 16 rodzajów obiektów, które były rejestrowane zarówno w 1999, jak i w 2000 roku.

W zdecydowanej większości obiektów rejestrowanych w tych dwóch latach zanotowano spadek zasobów (zał. 2 i 3). W 12 rodzajach zmalała liczba obiektów, a w 11 – liczba miejsc noclegowych (rys. 2). W ośrodkach do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego wzrosły zasoby miejsc (o 30), mimo ubytku 9 obiektów. Największy spadek, o 217 placówek, zarejestrowano w grupie ośrodków wczasowych, a następnie pensjonatów (91) i pól biwakowych (88). W ośrodkach ubyło też najwięcej miejsc (11 801) i jest to proces trwający od początku lat dziewięćdziesiątych. W 1991 roku baza ta dysponowała 310 454 miejscami, w 1993 roku – 286 826, a w 1995 roku już tylko 269 924 miejscami. Obecnie (2000 r.) liczy 195 242 miejsca, a więc w okresie dziesięciolecia zasoby te zmniejszyły się aż o 37,1%.

Rys. 2 Turystyczna baza noclegowa w latach 1998-2000
(liczba miejsc noclegowych)

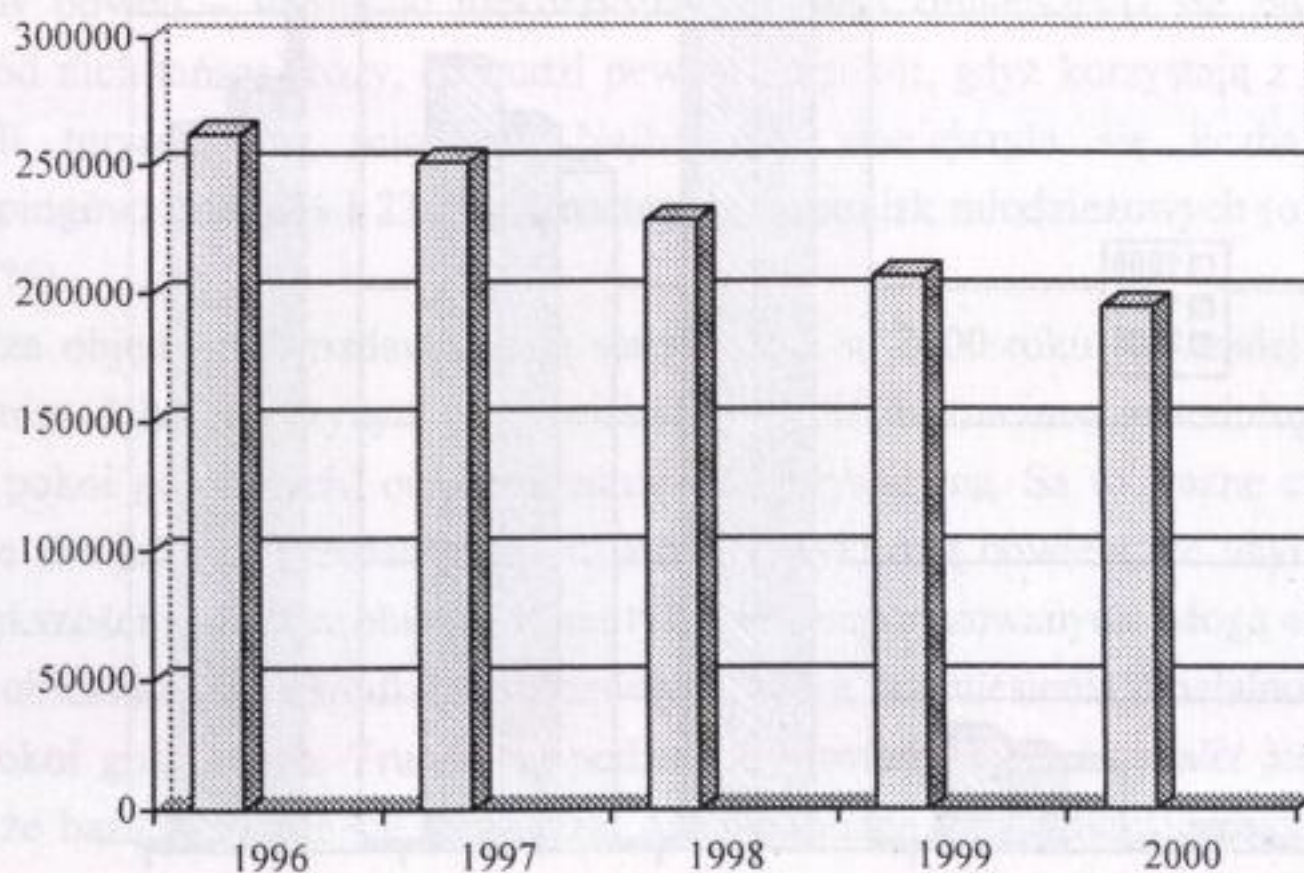
Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-ośrodki do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-kwatery agroturystyczne, 16-zakłady uzdrowiskowe, 17-pozostałe niesklasyfikowane.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Jedną z przyczyn tych zmian była przebudowa stosunków własnościowych: np. ustawa o samorządzie terytorialnym z 1990 roku „uwłaszczyła” gminy, które przejęły także ośrodki wczasowe nie mające uregulowanych praw własnościowych. Sprzedały one część bazy, a nowi właściciele nie zawsze kontynuowali działalność turystyczną; niektóre ośrodki przeznaczono np. na mieszkania. Sprzedawały także ośrodki same przedsiębiorstwa państwowe, zwłaszcza te, które miały trudności z utrzymaniem się w systemie gospodarki rynkowej, a ośrodki były dla nich dodatkowym obciążeniem finansowym. Zmiany wynikać mogą również z likwidacji ośrodków wczasowych (niektóre z nich kupowane są tylko ze względu na grunt, nie na zabudowania) lub z podwyższenia w niektórych standardu i ich przekwalifikowania do grupy ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych, a nawet hoteli. Zmiany w zasobach ośrodków wczasowych w ostatnim pięcioleciu przedstawiono na rysunku 3.

Zmalały też znacząco (po 53 obiekty) zasoby pensjonatów i campingów. W pensjonatach ubyło 1 966 miejsc, a na campingach aż 8 526, i ta strata jest druga co do wielkości po ośrodkach wczasowych. Także duże straty, bo o 6 912 miejsc, zarejestrowano w grupie pól biwakowych. Jest to zapewne wynik kategoryzacji: część nie odpowiada wymaganiom i została ujęta w grupie obiektów „pozostałych niesklasyfikowanych”. Nie można też wykluczyć likwidacji placówek. W innych rodzajach bazy ubytki są o wiele mniejsze, ale dość istotne zmiany wystąpiły w bazie domów wycieczkowych (podlegających kategoryzacji) i zespołów ogólnodostępnych domków turystycznych, w których liczba miejsc zmniejszyła się odpowiednio o 2 343 i 2 837.

Rys. 3 Zmiany liczby miejsc noclegowych w ośrodkach wczasowych w latach 1996-2000

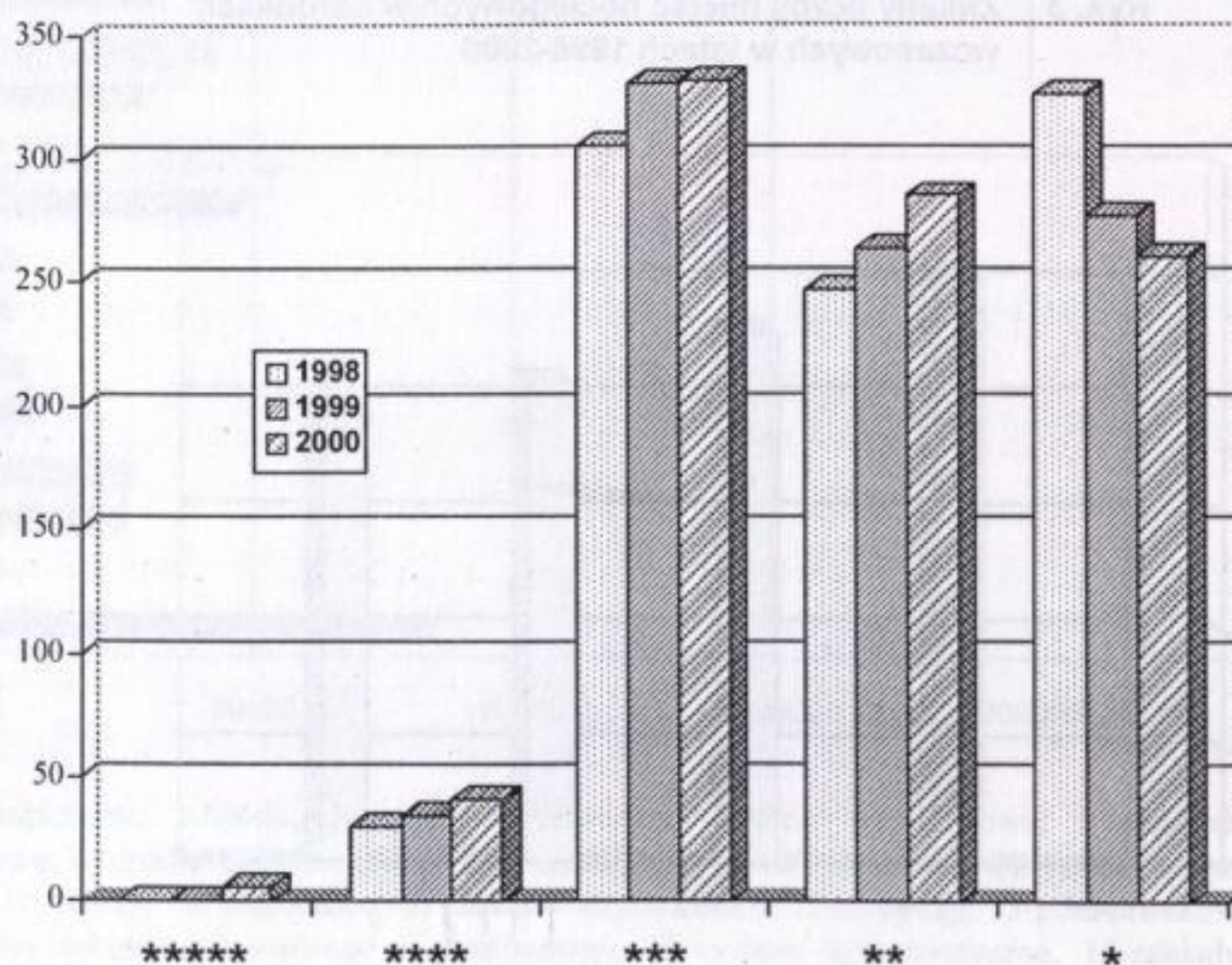

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Segmentami rozwojowymi były natomiast hotele, ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, domy pracy twórczej i kwatery agroturystyczne. Rozwój ten był zróżnicowany: najwięcej przybyło kwater agroturystycznych (53), a następnie hoteli (16), ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych (15) i domów pracy twórczej (6). Pod względem liczby miejsc zdecydowanie przodują hotele, których zasoby wzrosły o 3 051 miejsc. W porównaniu z nimi pozostałe rozwojowe obiekty osiągnęły znacznie mniejsze przyrosty. W kwaterach agroturystycznych przybyło 961 miejsc, w ośrodkach szkoleniowo-wypoczynkowych – 341, w domach pracy twórczej – 317. W latach poprzednich, kiedy panowała raczej dowolność klasyfikacyjna, hotele również stanowiły czołowy segment bazy, a tylko niektóre z pozostałych rodzajów obiektów hotelarskich osiągały większą dynamikę rozwoju.

Najwięcej (21) przybyło hoteli dwugwiazdkowych (tab. 1, rys. 4). Zarejestrowano niewielki wzrost liczby obiektów cztero- i pięciogwiazdkowych (o 6 i 5), ale w stosunku do poprzedniego roku jest to największy przyrost w całej bazie hotelowej. Prawie nie zmieniły się zasoby hoteli trzygwiazdkowych: przybyła tylko jedna placówka. O 17 zmniejszyła się liczba hoteli jednogwiazdkowych. Na zmiany te wpływają zarówno nowe inwestycje, jak i przegrupowania w kategoriach obiektów. Pod względem liczby miejsc największy przyrost zarejestrowano w hotelach trzygwiazdkowych: o 2 138 (5,3%), a następnie w pięciogwiazdkowych: o 1 400 (ponad trzykrotny), i dwugwiazdkowych: o 1 100 (5,2%).

Rys. 4 Zmiany w kategoriach hoteli w latach 1998-2000
(liczba hoteli)

Polski rynek hotelowy będzie wykazywał coraz większą dynamikę rozwoju. Świadczą o tym plany do 2010 roku jedenastu największych i najpoważniejszych światowych sieci hotelowych zagranicznych lub mieszanych, działających i zarządzających hotelami w Polsce. Planują one budowę pojedynczych obiektów lub kompleksów o różnym standardzie. Na przykład francuska grupa Envergure Hôtels zbuduje kompleks składający się z trzech hoteli: jedno-, dwu- i trzygwiazdkowego. Duży udział w realizowanych i planowanych budowach mają hotele wysokostandardowe. Dotyczy to przede wszystkim takich firm, jak Best Eastern Plaza Hotels, Best Western International (współpraca z firmą Prima), Global Hotels Development Group Poland S.A., Hyatt Hotel and Regency, Radisson SAS Hotels & Resorts, Intercontinental i Westin Starwood Hotels & Resorts Worldwide Inc., Dorint, Marriott Inc. oraz Schlosse Hotels Group, która adaptuje zabytkowe kamienice na luksusowe hotele. Francuska firma Accor, mająca udziały w Orbisie, uwzględniając standard hoteli orbisowskich, częściowo zmienia ich nazwy adekwatnie do standardów francuskich. Oprócz nich kilka firm zagranicznych chce rozszerzyć działalność o sektor hotelowy i zamierza wybudować hotele pięcigwiazdkowe.

Planowane przez tych inwestorów hotele wysoko- i średniostandardowe powstaną przede wszystkim w miastach wojewódzkich lub innych większych miejscowościach. Prawie każda z wymienionych firm wybiera jako miejsce lokalizacji Warszawę. Warto też wspomnieć, że rośnie zainteresowanie łączenia budowy hoteli z dużymi obiektami biurowymi oraz centrami handlowo-rozrywkowymi.

Z innych polskich firm należy wymienić OST Gromada, która planuje budowę około dwudziestu hoteli i ma zamiar zarządzać obcymi obiektami.

W konsekwencji obecnych wymagań kategoryzacyjnych – nie jest to jedyny, lecz zapewne główny powód – wystąpiło niekorzystne zjawisko zmniejszenia się zasobów hotelarskich, a wśród nich tańszej bazy, co budzi pewien niepokój, gdyż korzystają z niej mniej zamożni dorośli turyści oraz młodzież. Najbardziej zmniejszyła się liczba pól biwakowych i campingów: o 20,6% i 23,7%, a następnie schronisk młodzieżowych (o 10,4%) i schronisk (o 6,7%).

Baza objęta sprawozdawczością statystyczną w 2000 roku jest mniejsza niż w roku poprzednim. Jako przyczyny tego zjawiska wymienić można inną metodologię statystyczną (nie ujęto pokoi gościnnych) oraz procedurę kategoryzacyjną. Są to ważne czynniki, ale wydaje się, że nie jedyne. Przedstawione tu zmiany wykazują bowiem, że ubytki miejsc wystąpiły w większości rodzajów obiektów, nie tylko w kategoryzowanych. Mogą one wynikać z likwidacji obiektów, np. ośrodków wczasowych, lub z przeniesienia działalności do szarej strefy, np. pokoi gościnnych. Trudno na podstawie prowadzonych tu analiz jednoznacznie stwierdzić, że baza w Polsce się zmniejsza. Ale nie można tego całkowicie wykluczyć, gdyż straty nie są rekompensowane przez przyrosty. Potwierdzenie tego faktu wymaga identyfikacji wszystkich zasobów noclegowych kraju i bardziej szczegółowych badań przestrzennych.

IV. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej

„Zdolność recepcyjna” albo stosowane przez GUS terminy „nominalna liczba pokoi” (dla hoteli, moteli i pensjonatów) lub „nominalna liczba miejsc noclegowych” (dla pozostałych obiektów) – to suma pokoi lub miejsc noclegowych przygotowanych do wynajęcia w każdym dniu działalności obiektów⁴. Wykorzystanie pokoi lub miejsc noclegowych to stosunek udzielonych noclegów lub wynajętych pokoi do ich nominalnej liczby. Z kolei udzielone noclegi to iloczyn liczby osób i liczby dni ich pobytu, a wynajęte pokoje to suma pokoi wynajętych w każdym dniu działalności obiektu bez względu na liczbę nocujących w nich osób. Długość pobytu gości to iloraz liczby udzielonych noclegów i liczby korzystających.

Przedstawione dalej wielkości odnoszą się do całego roku kalendarzowego, nie zaś – jak w poprzednich opracowaniach – do okresu od października poprzedniego roku do września roku właściwego. Ze względu na różne okresy sprawozdawcze nie pokazano zmian w stosunku do poprzednich lat.

1. Wykorzystanie bazy noclegowej według rodzajów obiektów

Zdolność recepcyjna całej bazy wyniosła w 2000 roku 131 332,2 tys. przygotowanych noclegów. Największa była oferta hoteli: 33 333,4 tys. noclegów i 17 700,4 tys. pokoi (tab. 2), a następnie ośrodków wczasowych (28 440,8 tys.), obiektów „pozostałych niesklasyfikowanych” (17 641,7 tys.) i ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych (11 455,6 tys.). Mimo że ośrodki wczasowe skupiają najwięcej miejsc noclegowych, zajmują drugą pozycję ze względu na duży udział obiektów działających sezonowo. Zdolność recepcyjna pozostałych rodzajów bazy jest już znacznie mniejsza.

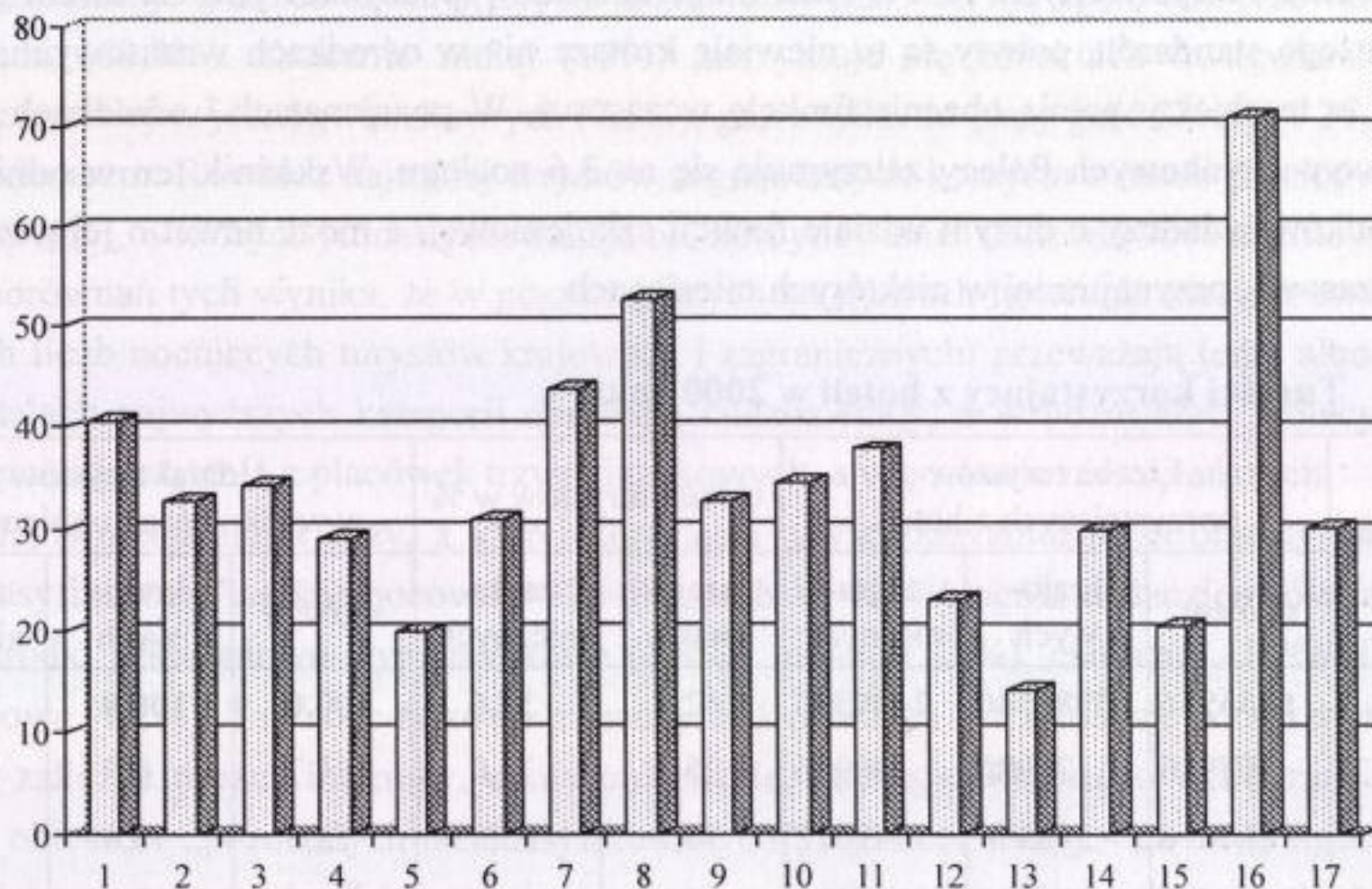
Stopień wykorzystania poszczególnych rodzajów bazy charakteryzują średnioroczne wskaźniki. Frekwencja w obiektach zależy między innymi od ich lokalizacji, okresu działalności (sezonowości), kategorii, a także od działań marketingowych. Najlepsze wykorzystanie miejsc (71,1%) mają zakłady uzdrowiskowe (zał. 4, rys. 5). Wynika to z jednej stro-

⁴ Objasnienia do formularza KT-1, GUS 2000.

ny ze świadczenia usług przez cały rok, z drugiej zaś z długich pobyków określonych skierowaniem lekarskim, choć od czasu wprowadzenia pełnopłatnych usług część kuracjuszy przebywa krócej niż na trzytygodniowym turnusie. Długość pobytu polskich pacjentów wynosi średnio 14,7 noclegu (16 dni), a więc niepełny turnus. Wykorzystanie zakładów w latach poprzednich było wyższe. Spadek spowodowany jest przede wszystkim wyższą odpłatnością za pobyty, co jest efektem reformy służby zdrowia. Wskutek tego część pacjentów rezygnuje z wyjazdu do sanatoriów. Inną przyczyną jest weryfikacja skierowań przez kasy chorych, które częściowo refundują pobyty sanatoryjne. Warto dodać, że 8,6% (34 277 os.) ogółu kuracjuszy stanowili cudzoziemcy, których średni pobyt wynosił 10,9 noclegu (12 dni). Wśród nich najwięcej było gości z Niemiec: aż 87,1% (29 853).

W innych rodzajach obiektów noclegowych, poza ośrodkami kolonijnymi, wykorzystanie pokoi lub miejsc nie przekroczyło 50% (zał. 4). Kolonie działają również na zasadach pobyków turnusowych, ale głównie w krótkim okresie letnim; przez cały rok funkcjonuje tylko 14,8% miejsc. Średni pobyt dzieci polskich na koloniach trwał 10,2 noclegu (11 dni) i był podobny dla dzieci z zagranicy (9 nocl.). Wśród 1 293 uczestników zagranicznych najwięcej było dzieci z Niemiec (39,4%); poza tym przebywały na koloniach dzieci polskiego pochodzenia z Austrii, Francji, Ukrainy, Rosji, Litwy i Kazachstanu. Ponad 40% wynajętych miejsc zarejestrowano w ośrodkach wczasowych, a pokoje – w hotelach. W ośrodkach polscy wczasowicze przebywają średnio około tygodnia (6,8 noclegu), a więc krócej niż w latach istnienia turystyki o charakterze socjalnym. Jest to także efekt zbyt wysokich cen oraz dzielenia urlopu na krótsze okresy. Najmniej wykorzystane były pola biwakowe (14,1%), schroniska (19,9%), kwatery agroturystyczne (20,4%), campingi (23,1%) i domy wycieczkowe (29%). Choć są one tańszą bazą, niektóre oferują niższy standard usług i korzysta z nich tylko część turystów, o niewygórowanych wymaganiach noclegowych lub uprawiających turystykę kwalifikowaną (schroniska). Długość pobyków jest zróżnicowana: na polach biwakowych, campingach i w kwaterach agroturystycznych Polacy wykupują 3-4 noclegi, w schroniskach 2, a w domach wycieczkowych prawie 3 (2,8).

Wykorzystanie hoteli maleje wraz z kategorią obiektów. Najlepiej wykorzystywane są placówki pięciogwiazdkowe, w których wynajęto 58,9% pokoi; ponad połowę (52%) sprzedano jeszcze w czterogwiazdkowych (tab. 2). W pozostałych sprzedaż była mniejsza, a w jednogwiazdkowych nie przekraczała 30% (29,9%). Głównym czynnikiem decydującym o wykorzystaniu każdego obiektu jest liczba gości, ale należy też zwrócić uwagę na zróżnicowaną podaż hoteli. Przeważają placówki średnich i niższych kategorii. Mimo że najwięcej turystów korzystało z hoteli trzy- i dwugwiazdkowych (tab. 3), w obiektach tych wynajęto najwięcej pokoi (tab. 2) oraz udzielono najwięcej noclegów (tab. 4), to ich średnie roczne wykorzystanie jest niższe.

Rys. 5 Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej w 2000 roku (w %)

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki czasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-ośrodki do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-kwatery agroturystyczne, 16-zakłady uzdrowiskowe, 17-pozostałe niesklasyfikowane

* Hotele, motele i pensjonaty – wykorzystanie pokoi, pozostała baza – wykorzystanie miejsc noclegowych.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Tab. 2 Zdolność recepcyjna hoteli i jej wykorzystanie w 2000 roku

Kategorie hoteli	Zdolność recepcyjna		Wynajęte pokoje			Wykorzystanie w %	
	nominalna liczba miejsc nocl.	nominalna liczba pokoi	ogółem	turyści krajowi	turyści zagraniczni	miejsc noclegowych	pokoi
Polska	33333422	17700447	7193580	4154448	3039132	35,8	40,6
*****	441341	299571	176558	33226	143332	47,8	58,9
****	3930139	2153037	1119901	369412	750489	40,7	52,0
***	15028457	8349368	3552425	1941359	1611066	36,9	42,5
**	7987611	4033820	1489584	1128735	360849	34,0	36,9
*	5945874	2864651	855112	681716	173396	31,2	29,9

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

W pozostałych obiektach wykorzystano ponad 30% miejsc lub pokoi (motele i pensjonaty). Najdłuższe pobyty turystów krajowych (5 noclegów) rejestruje się w zespołach ogólnodostępnych domków turystycznych. Jest to baza o charakterze wypoczynkowym, ale mimo generalnie niższego standardu, pobyty są tu niewiele krótsze niż w ośrodkach wczasowych; należy sądzić, że te obiekty pełnią obecnie funkcję wczasową. W pensjonatach i ośrodkach szkoleniowo-wypoczynkowych Polacy zatrzymują się na 3,6 noclegu. Wskaźnik ten w odniesieniu do ośrodków świadczy o dużym udziale funkcji szkoleniowej, a może nawet o jej przewadze nad wczasową, przynajmniej w niektórych miesiącach.

Tab. 3 Turyści korzystający z hoteli w 2000 roku

Kategorie hoteli	Liczba turystów korzystających z hoteli			Udział turystów w %		Udział turystów w wielkościach ogółem w %		
	ogółem	krajo- wych	zagra- nicznych	krajo- wych	zagra- nicznych	ogółem	krajo- wych	zagra- nicznych
Polska	6386936	3986540	2400396	62,4	37,6	100,0	100,0	100,0
*****	107936	26980	80956	25,0	75,0	1,7	0,7	3,4
****	868016	318394	549622	36,7	63,3	13,6	8,0	22,9
***	3097695	1820122	1277573	58,8	41,2	48,5	45,7	53,2
**	1467316	1154314	313002	78,7	21,3	23,0	29,0	13,0
*	845973	666730	179243	78,8	21,2	13,2	16,7	7,5

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

W hotelach zarejestrowano 6 386,9 tys. turystów. Największą frekwencję notuje się w obiektach trzygwiazdkowych, w których zatrzymało się 48,5% gości nocujących w hotelach (tab. 3). Następne są hotele dwugwiazdkowe (23%); mniejsza, ale podobna frekwencja występuje w czterogwiazdkowych (13,6%) i jednogwiazdkowych (13,2%). W porównaniu z tymi wielkościami, za minimalny można uznać udział nocujących w hotelach pięciogwiazdkowych (1,7%).

Większość gości hotelowych: 62,4% (3 986,5 tys.) to turyści krajowi (tab. 3). Stanowią oni 34,6% polskich turystów korzystających z bazy noclegowej. Najwięcej, bo prawie połowa (45,7%) Polaków nocujących w hotelach korzysta z placówek trzygwiazdkowych, w których stanowią ponad połowę (58,8%) klientów. Znacznie mniej preferuje hotele o niższym standardzie: dwugwiazdkowe (29%) i jednogwiazdkowe (16,7%), ale Polacy są tu przeważającą klientelą: ich udział wynosi odpowiednio 78,7% i 78,8%. O wiele mniej zatrzymuje się w obiektach czterogwiazdkowych (13,6%), zupełnie zaś znikoma liczba (0,7%) w pięciogwiazdkowych. Mimo to turysta krajowy jest co trzecim (36,7%) klientem hotelu czterogwiazdkowego, a co czwartym – pięciogwiazdkowego.

Znaczna większość (76,9%) cudzoziemców przyjeżdżających do naszego kraju zatrzymuje się w hotelach. Tak jak Polacy, korzystają oni najchętniej ze średniostandardowych, trzy-

gwiazdkowych obiektów, w których nocowała ponad połowa (53,2%) zagranicznych gości hotelowych, choć stanowili tam mniejszość (41,3%). Następne są placówki czterogwiazdkowe, gdzie nocuje tylko co czwarty turysta zagraniczny (22,9%), ale są oni tam przeważającymi klientami (63,3%). Znacznie mniej (13%) zatrzymuje się obiektach dwugwiazdkowych, a jeszcze mniej w jednogwiazdkowych (7,5%), gdzie tylko co piąty gość (21,3% i 21,2%) jest cudzoziemcem. Również najmniej turystów zagranicznych korzysta z hoteli pięciogwiazdkowych (3,4%), w których jednak przeważają oni zdecydowanie: stanowią 75% klientów.

Z porównań tych wynika, że w poszczególnych kategoriach hoteli nie zarejestrowano zbliżonych liczb nocujących turystów krajowych i zagranicznych: przeważają jedni albo drudzy. W hotelach najwyższych kategorii dominują cudzoziemcy, a w pozostałych Polacy, którzy najchętniej korzystają z placówek trzygwiazdkowych, a więc wcale nie najtańszych.

Kolejnymi rodzajami bazy, z której korzystają turyści zagraniczni, są obiekty „pozostałe niesklasyfikowane”, gdzie nocowało 324 698 osób, tj. 10,4% ogółu cudzoziemców, a następnie ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe (1,8%), motele (1,9%), campingi (1,2%) i ośrodki wczasowe (1,2%). Tak więc tylko co dziesiąty cudzoziemiec zatrzymał się w tańszej bazie, do której zaliczyć można internaty, domy studenckie, hotele robotnicze – wchodzące w skład grupy obiektów „pozostałych niesklasyfikowanych”, a jeszcze mniej – na campingach. Nieco więcej korzystało z ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych niż z wczasowych; być może byli to uczestnicy licznych szkoleń lub konferencji, co potwierdzać może wskaźnik długości ich pobytu, wynoszący 3,9 noclegu.

Średnie wykorzystanie bazy noclegowej przez turystów zagranicznych wynosi 2,2 noclegu; w hotelach zatrzymują się na 2 noclegi. Nieco dłużej (2,1 nocl.) korzystają z hoteli pięciogwiazdkowych, a najkrócej (1,9) – z obiektów cztero- i trzygwiazdkowych. Średni pobyt turysty krajowego trwa krócej: wynosi 1,8 noclegu. Jest on najkrótszy w hotelach pięciogwiazdkowych (1,6 nocl.) i wydłuża się w tańszych placówkach o niższych kategoriach: w jednogwiazdkowych Polacy zatrzymują się na 2,2 noclegu.

Najwięcej cudzoziemców przyjeżdża do Polski z Niemiec. Zarejestrowano ich 1 052 832 i stanowią 33,7% obcokrajowców w polskiej bazie noclegowej. Zdecydowana większość (80,3%) zatrzymuje się w hotelach. Są głównymi klientami polskich hoteli, gdzie stanowią 35,3% wszystkich gości zagranicznych. Następne narodowości (pod względem liczby odwiedzin) to Ukraińcy, o udziale 6,7% (208 645 os.), oraz mieszcący się w grupie 100-200 tys. osób obywatele Stanów Zjednoczonych (5,9%), Wielkiej Brytanii (5,7%), Francji (4%), Rosji (3,9%) i Włoch (3,5%). Zdecydowana większość turystów z tych krajów korzysta z hoteli; z niektórych państw nawet więcej niż Niemcy, np. Amerykanie (90,3%), Brytyjczycy (85,8%), Włosi (84,8%) i Francuzi (80,6%), ale ich udziały wśród klienteli hotelowej są mniejsze: 6,9% (Amerykanie), 6,3% (Brytyjczycy), 4,2% (Francuzi) i 3,9% (Włosi).

Tab. 4 Udzielone noclegi i długość pobytu w hotelach w 2000 roku

Kategorie	Liczba udzielonych noclegów			Długość pobytu (liczba noclegów)	
	ogółem	turyści krajowi	turyści zagraniczni	turyści krajowi	turyści zagraniczni
Polska	11921590	7224237	4697353	1,8	2,0
*****	210759	44007	166752	1,6	2,1
****	1600802	551378	1049424	1,7	1,9
***	5538155	3058338	2479817	1,7	1,9
**	2718074	2078415	639659	1,8	2,0
*	1853800	1492098	361701	2,2	2,0

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Turyści z niektórych państw sąsiadujących z Polską należą do czołówki odwiedzających nasz kraj (rejestrowanych w bazie noclegowej). Ukraińcy zajmują drugą pozycję, Rosjanie piątą. Najmniej osób przyjeżdża z Republiki Czeskiej i ze Słowacji: stanowią tylko 1,5% i 0,6% cudzoziemców. Preferencje noclegowe sąsiadów są podobne jak pozostałych turystów zagranicznych, ponieważ większość z nich korzysta również z hoteli. Zatrzymuje się tam ponad 50% Litwinów, ponad 60% Czechów, Rosjan i Słowaków. Tylko obywatele Białorusi i Ukrainy częściej korzystają z innej bazy: w hotelach nocuje ich 40,9% i 42,8%.

Pobyty turystów z omawianych wcześniej państw zachodnich w hotelach są ogólnie dłuższe niż naszych sąsiadów. Najdłużej, na 2,1 noclegu, zatrzymują się Amerykanie i Brytyjczycy, a pozostali na 2 noclegi. Spośród obywateli państw sąsiedzkich najmniej noclegów kupują Litwini i Białorusini (1,6), następnie Słowacy i Ukraińcy (1,7) oraz Czesi i Rosjanie (1,8).

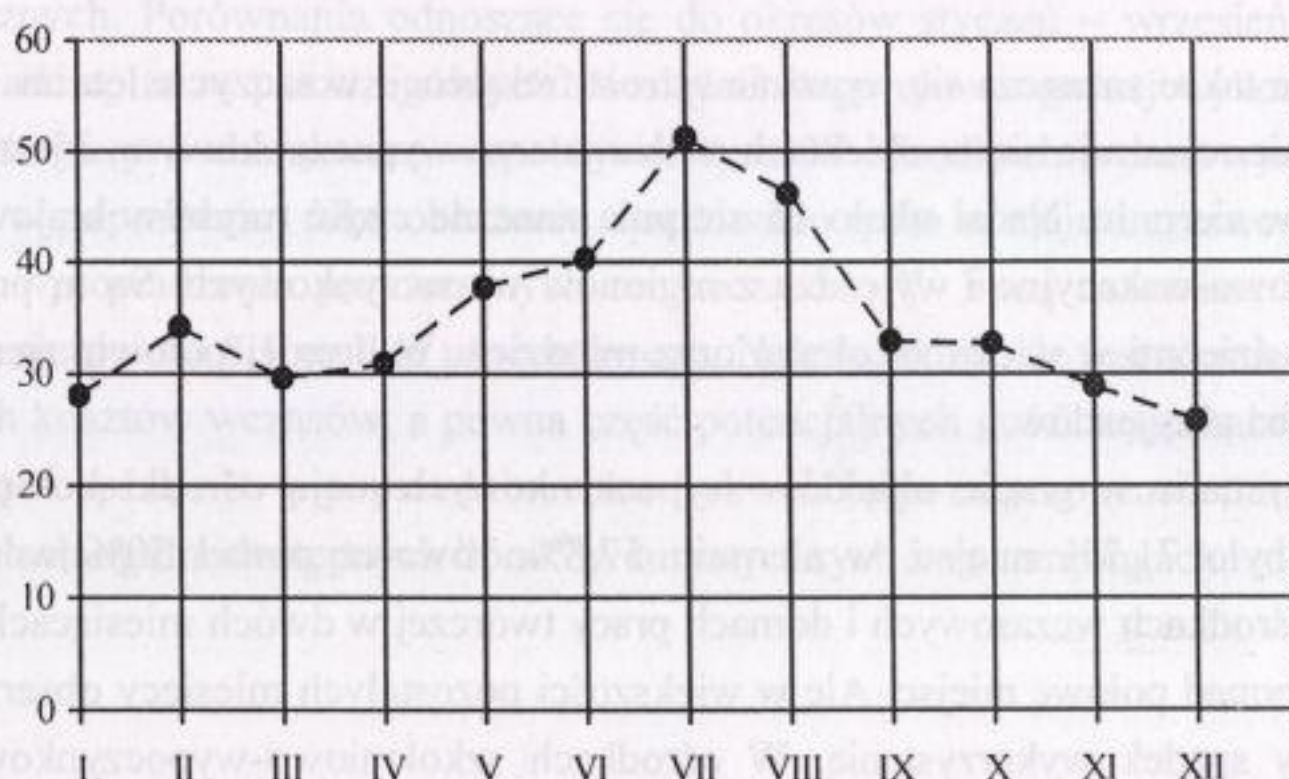
2. Sezonowość wykorzystania bazy noclegowej

W poszczególnych miesiącach 2000 roku wykorzystanie bazy było wyraźnie zróżnicowane (rys. 6, zał. 5). Występowały dwa szczyty frekwencji. Większy w lipcu, kiedy wykorzystano najwięcej miejsc (51,2%); w dwóch miesiącach letnich sprzedaż miejsc osiąga najwyższe wartości w roku, przy czym w lipcu jest większa niż w sierpniu. Drugi, mniejszy szczyt rejestruje się w lutym, kiedy sprzedano 34,2% miejsc. Przez większość roku (8 miesięcy) wykorzystanie kształtuje się na poziomie ponad 30%; tylko w miesiącach zimowych (poza lutym) jest mniejsze.

Podobna sezonowość wykorzystania występuje w większości rodzajów obiektów: jest ono najwyższe w dwóch miesiącach letnich i mniejsze w lutym, który jednak wyróżnia się wyższymi wartościami niż pozostałe miesiące zimowe (zał. 5). Wyjątkiem są hotele, motele i schroniska młodzieżowe. W hotelach największe wykorzystanie pokoi zarejestrowano we wrześniu (49,3%), czerwcu (48,3%) i maju (46,9%), a więc nie przekroczyło ono 50%. Naj-

więcej pokoi w motelach (35,5% i 37,3%) i miejsc w schroniskach młodzieżowych (45,3% i 43,5%) wynajęto w maju i czerwcu. Są to miesiące, w których występuje największy ruch wycieczkowy, w tym wycieczek szkolnych. Niższe wykorzystanie tych obiektów, zwłaszcza hoteli, w lipcu i sierpniu jest efektem zmiany celów wyjazdów. To okres urlopo-wo-wakacyjnych pobytów Polaków w miejscowościach wypoczynkowych, także za granicą. Zmniejsza się turystyka biznesowa oraz liczba szkoleń i konferencji. Nie rekompensują tego spadku najlichniesze w tym okresie przyjazdy zagraniczne.

Rys. 6 Wykorzystanie miejsc noclegowych w turystycznej bazie noclegowej w 2000 roku (w %)

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, System OTMC, US Kraków.

Miesięczne wykorzystanie hoteli mieści się w przedziale 25-50% wynajętych pokoi. Najmniejsze jest w grudniu; przez pięć miesięcy zimowo-wiosennych wynosi ponad 30%, a przez sześć miesięcy – od maja do października – osiąga poziom ponad 40%. Są to średnie wskaźniki, lecz analizy według kategorii (tab. 2) oraz rozmieszczenia przestrzennego hoteli (zał. 19) wykazują, że w niektórych placówkach wynajęto ponad połowę pokoi. Spadki wykorzystania rejestruje się nie tylko w okresie roku czy miesiąca, ale również w ciągu tygodnia, podczas weekendów. Na ten problem zwracają uwagę przedstawiciele branży hotelowej⁵. Sezonowość jest w pewnym stopniu łagodzona przez turystykę biznesową, organizację konferencji i szkoleń. Obserwuje się także coraz więcej tzw. spotkań integracyjnych, w których uczestniczą pracownicy nie tylko zagranicznych, ale i polskich firm. Ta działalność może być prowadzona

⁵Goście lubią nasz hotel. Rynek Turystyczny 2001 nr 10, s. 31.

przez większą część roku – zmniejsza się w miesiącach letnich – ale wymaga odpowiedniego wyposażenia. W tym celu dokonuje się modernizacji wielu placówek.

Najlepsze wykorzystanie w polskiej bazie noclegowej zarejestrowano w zakładach uzdrowiskowych (zał. 5). Tylko w styczniu było nieco mniejsze niż 60%; w lutym, marcu i grudniu przekroczyło tę granicę. W lipcu i sierpniu, miesiącach atrakcyjnych również dla kuracjuszy, frekwencja jest najwyższa: nieco ponad 80%, a w pozostałych miesiącach ponad 70%. Wskaźniki te są nadal najwyższe w porównaniu z innymi rodzajami bazy, ale miesięczne wykorzystanie jest już bardziej zróżnicowane. Było ono dość wyrównane i przez większość roku nie spadało poniżej 80% przed reformą służby zdrowia, która wprowadziła zwiększoną odpłatność za pobyty sanatoryjne, przez co zmalała liczba pacjentów, zwłaszcza z grup najgorzej sytuowanych.

W pozostałej bazie także zaznacza się wyraźnie wzrost frekwencji w szczycie letnim. Największe wykorzystanie rejestruje się w obiektach o charakterze wypoczynkowym, i jest ono wyższe w lipcu niż w sierpniu. Nadal około 15 sierpnia znaczna część turystów krajowych kończy pobyty urlopowo-wakacyjne i wyjeżdża z regionów wypoczynkowych. Są to przede wszystkim rodziny z dziećmi w wieku szkolnym oraz młodzież. W drugiej połowie sierpnia zmniejsza się też liczba przyjazdów.

Najlepsze wykorzystanie w grupie obiektów wypoczynkowych mają ośrodki kolonijne. W lipcu zajęte tam było 71,3% miejsc, w sierpniu 57,8%, również ponad 50% w maju i czerwcu. Tylko w ośrodkach wczasowych i domach pracy twórczej w dwóch miesiącach letnich wynajęto także ponad połowę miejsc. Ale w większości pozostałych miesięcy obserwuje się ponad dwukrotny spadek wykorzystania. W ośrodkach szkoleniowo-wypoczynkowych i zespołach ogólnodostępnych domków turystycznych tylko w lipcu sprzedano ponad połowę miejsc. Blisko połowę miejsc przygotowanych w dwóch miesiącach urlopowo-wakacyjnych wynajęto w ośrodkach do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, a pokoje – w pensjonatach. Tylko co trzecie miejsce było zajęte w kwaterach agroturystycznych i na campingach. Na polach biwakowych, które są najgorzej wykorzystywanymi obiektami, sprzedano mniej niż 20% miejsc. W tych ostatnich oraz na campingach w innych miesiącach frekwencja spada drastycznie. Na campingach podaż miejsc ograniczona jest do stałych obiektów.

Poza okresem wiosenno-letnim (maj – sierpień) największe wykorzystanie bazy występuje w lutym i związane jest z zimowymi feriami szkolnymi. Większą frekwencję rejestruje się wówczas w pensjonatach, schroniskach, ośrodkach wczasowych, ośrodkach kolonijnych, domach pracy twórczej, ośrodkach wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, domach pracy twórczej, pokojach gościnnych i kwaterach agroturystycznych. W większości rodzajów bazy różnica w wykorzystaniu jest mniejsza między lutym a styczniem niż między lutym a marcem, ponieważ już w styczniu rozpoczynają ferie dzieci i młodzieży z części województw.

Największą frekwencję w lutym zarejestrowano w zakładach uzdrowiskowych, ale z reguły jest ona wyższa niż w pozostałych obiektach. Po nich najwięcej miejsc wynajęto w ośrodkach kolonijnych (41%) i wczasowych (36,5%), a pokoi – w pensjonatach (40,6%). W dwóch pierwszych rodzajach obiektów są to wskaźniki nieco mniejsze niż w lutym 1998 roku. Z dziećmi i młodzieżą ferie spędza także część rodziców, toteż większa frekwencja w obiektach, która jest pozytywnym zjawiskiem, wcale nie świadczy o większej preferencji dla urlopów zimowych, ponieważ wykorzystanie obiektów w pozostałych miesiącach okresu zimowego jest jednak wyraźnie mniejsze. Wzrasta ono tylko w małym stopniu w grudniu i styczniu, tj. w okresie Bożego Narodzenia i Nowego Roku.

Jak już wspomniano, nie można dokonać porównań wielkości ogólnych w okresach całorocznych. Porównania odnoszące się do okresów styczeń – wrzesień w latach 1999 i 2000 świadczą, że w poszczególnych miesiącach tego okresu gorzej wykorzystana była np. większość bazy o charakterze wypoczynkowym. W ośrodkach wczasowych nieznacznie większe niż w poprzednim roku obłożenie zanotowano tylko w maju i czerwcu; być może był to skutek wprowadzenia promocyjnych cen wczasów. W lipcu natomiast było ono gorsze o 5,4, a w sierpniu o 8,1 punktu procentowego. Należy sądzić, że jest to między innymi efekt wysokich kosztów wczasów, a pewna część potencjalnych gości wyjechała na wypoczynek za granicę. Lepszą niż w poprzednim roku frekwencję poza sezonem letnim zarejestrowano w zespołach ogólnodostępnych domków turystycznych i na campingach.

V. Baza noclegowa w województwach

1. Wielkość bazy noclegowej

Statystyka wykazuje, że najwięcej obiektów (1 183) działa w województwie zachodniopomorskim, nieco mniej (1 055) w małopolskim i (977) w pomorskim (zał. 6). W tych jednostkach mieści się 37,3% ogółu obiektów. W pozostałych województwach o dużych walorach turystycznych, jak dolnośląskie, kujawsko-pomorskie, warmińsko-mazurskie, baza noclegowa jest wyraźnie mniejsza. Najmniej obiektów występuje na terenie opolskiego (104) i świętokrzyskiego (162). W porównaniu z rokiem poprzednim zauważyć można, że z wyjątkiem kujawsko-pomorskiego, lubelskiego, lubuskiego i łódzkiego, liczba obiektów w województwach wyraźnie zmalała; w małopolskim i pomorskim – ponad dwukrotnie. Jedną z przyczyn tego spadku może być zmiana zasad statystyki, która w 2000 roku nie obejmuje już pokoi gościnnych, stanowiących dużą bazę w województwach o rozwiniętej funkcji turystycznej.

W podaży miejsc noclegowych (zał. 6, rys. 7, mapa 1) nadal przoduje województwo zachodniopomorskie (130 389); na drugim miejscu jest pomorskie (97 414). W zachodniopomorskim znajduje się co piąte miejsce polskiej bazy noclegowej (19,4%); oba te województwa nadmorsko-pojezierne skupiają 33,9% miejsc. W porównaniu z nimi zagospodarowanie innych województw o dużym potencjale walorów turystycznych jest znacznie mniejsze. Tylko ponad 60 tys. miejsc zarejestrowano w małopolskim, a ponad 50 tys. w dolnośląskim. Śląskie, warmińsko-mazurskie i wielkopolskie oferują jeszcze mniej, bo 40-50 tys. miejsc. Spośród pozostałych województw wyróżnić można mazowieckie z liczbą 34 190 miejsc. W pięciu jednostkach baza wynosi 20-30 tys. miejsc, a najmniejsza podaż, do 20 tys. miejsc, występuje w podlaskim (16 107), świętokrzyskim (9 842) i opolskim (6 391).

Część bazy stanowią domki turystyczne, których zasoby w poszczególnych województwach są zróżnicowane. W regionach o dużym udziale walorów górskich, w tych obiektach o niższym standardzie mieści się do 15% miejsc, w innych do 30%, a w lubelskim i wielkopolskim ponad 30%.

Różna jest też oferta województw pod względem rodzajów bazy. W jednych – i jest to większość województw – rejestruje się duże zasoby bazy o charakterze wypoczynkowym,

w innych zaś większą przewagę bazy hotelowej, jak w mazowieckim, lub niewielką, jak w śląskim (zał. 8, 10).

Największe zasoby ośrodków wczasowych istnieją w województwie zachodniopomorskim, gdzie liczą 64 089 miejsc, tj. aż 32,8% tej bazy. Pomorskie dysponuje już mniejszą liczbą miejsc (41 049). Znacznie mniej oferują województwa o dużym potencjale walorów wypoczynkowych: dolnośląskie, małopolskie, śląskie, warmińsko-mazurskie i wielkopolskie.

Obiekty wczasowe oferują bardzo różne pod względem standardu warunki wypoczynku. Znaczna ich część to domki turystyczne, o niższym standardzie niż budynki. Wprawdzie wymieniono już część domków na nowe, ale jest nadal wiele wyeksploatowanych, w złym stanie technicznym. W niektórych województwach domki stanowią przeważającą bazę wczasową. W kujawsko-pomorskim, lubelskim, lubuskim, podlaskim i wielkopolskim skupiają ponad 70% miejsc, a blisko 70% – w warmińsko-mazurskim. Jak widać, baza ta funkcjonuje na obszarach o dużym udziale walorów użytkowanych sezonowo. W zachodniopomorskim, województwie o takim samym charakterze walorów, oferowany jest znacznie lepszy standard zakwaterowania, ponieważ w domkach mieści się co trzecie miejsce (29,2%). W województwach o dużym udziale wypoczynku całorocznego baza ta jest znacznie mniejsza. W dolnośląskim stanowi tylko 4,3%, w małopolskim 18,6%, najwięcej zaś w śląskim: 36,5%.

Także wypoczynek dzieci i młodzieży koncentruje się w zachodniopomorskim, gdzie ośrodki kolonijne dysponują 17 551 miejscami: jest to ponad połowa miejsc w tego rodzaju bazie (50,8%). Drugie z kolei województwo pomorskie oferuje już ponad dwukrotnie mniej miejsc (6 633), a w pozostałych o dużej randze walorów wypoczynkowych liczba miejsc nie przekracza 2 000.

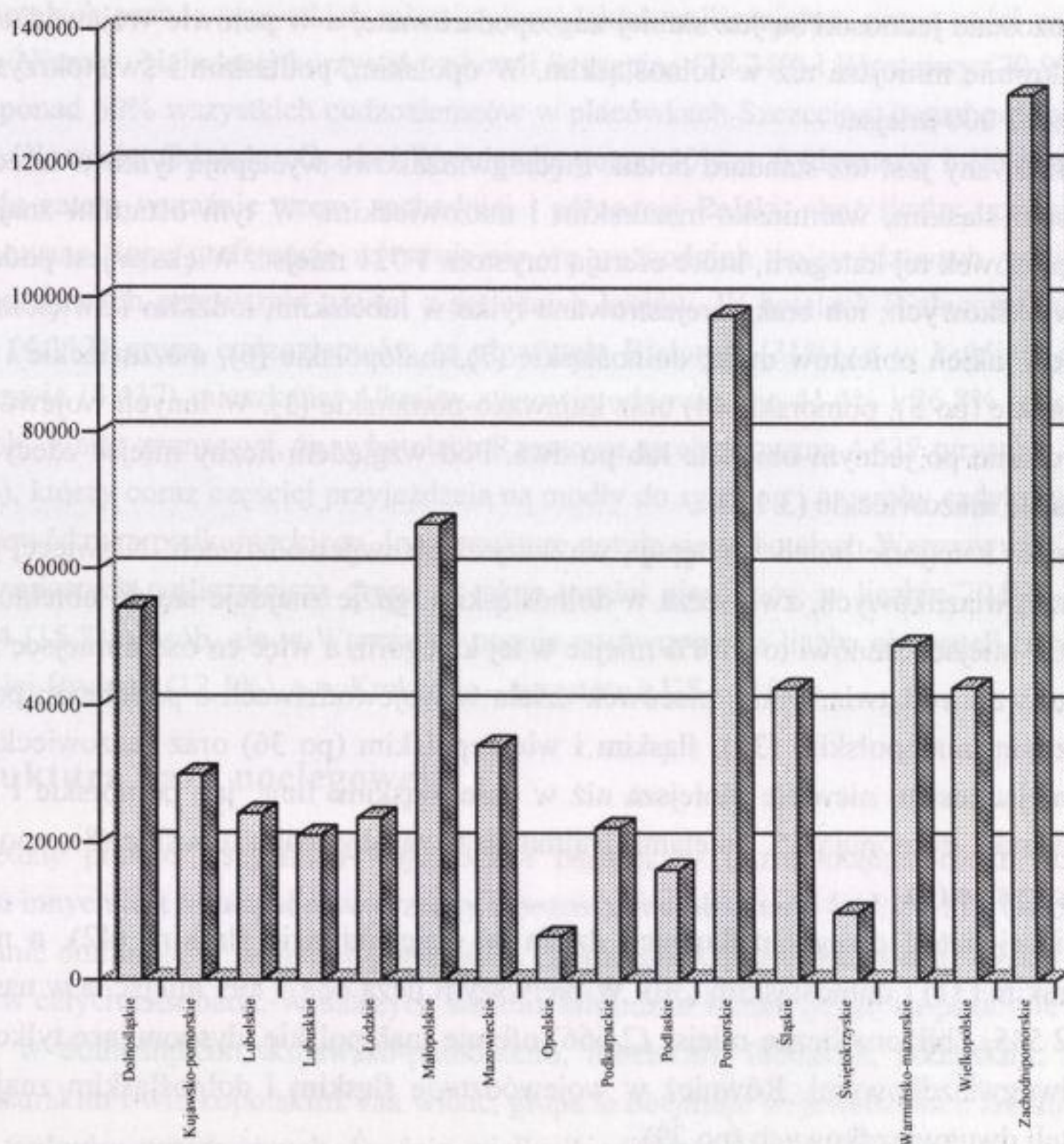
Pod względem wielkości oferty ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych (7 322 m.), campingów (5 257 m.) i pól biwakowych (8 190 m.) wyróżnia się pomorskie. Między nim a pozostałymi województwami o podobnej atrakcyjności wypoczynkowej widoczne są wyraźne różnice pod względem liczby miejsc w tych rodzajach obiektów. Największą bazą campingową dysponuje łódzkie, które charakteryzuje się mniejszą rangą walorów.

Także pomorskie i małopolskie mają najbardziej rozwiniętą bazę agroturystyczną: w pierwszym liczy ona 1 202, w drugim 1 115 miejsc. Największa podaż miejsc uzdrowiskowych występuje w zakładach zachodniopomorskiego (10 161); jest ich ponad dwa razy więcej niż w drugim z kolei województwie małopolskim (4 938). Na potrzeby turystyki pieszej najlepiej zagospodarowane w schroniska są tereny górskie województw małopolskiego (1 568 m.) i dolnośląskiego (1 174 m.). Trzeba zaznaczyć, że w tej grupie bazy rejestrowane są nie tylko schroniska górskie (zał. 8), ponieważ według definicji⁶ są to wszystkie „obiekty zlokalizowane poza obszarami zabudowanymi, przy szlakach turystycznych, świadczące minimalny zakres usług związanych z pobytem klientów” – a więc nie tylko w górach. Dlatego

⁶ Ustawa o usługach turystycznych, rozdz. 5, art. 36, pkt. 7.

wykazane są one także w województwach: podlaskim, pomorskim i warmińsko-mazurskim, gdzie są to zapewne przede wszystkim stacje wodne.

Rys. 7 Liczba miejsc noclegowych w województwach w 2000 roku

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

W niektórych województwach występują duże zasoby obiektów „pozostałych niesklasyfikowanych”. Zaliczają się do nich, jak już wcześniej podano, placówki o innym przeznaczeniu, które w czasie niepełnego wykorzystania świadczą usługi noclegowe dla turystów, oraz placówki nie spełniające wymogów klasyfikacyjno-kategoryzacyjnych. Najwięcej miejsc zarejestrowano w małopolskim (11 560) i pomorskim (10 543), gdzie skupia się 26,4% ogółu miejsc tej bazy.

Najwięcej, bo 24,1% hoteli istnieje w województwach dolnośląskim (112) i śląskim (111), a więc w obu działa co czwarty polski hotel (zał. 9). Podaż w pozostałych województwach jest znacznie mniejsza. Jednostki z największą liczbą obiektów to: wielkopolskie (79), małopolskie (77), pomorskie (74) i mazowieckie (71). Najmniej hoteli mają: świętokrzyskie (18), podlaskie (21) i opolskie (22). Najwięcej miejsc oferują placówki mazowieckiego (13 195), śląskiego (11 733) i dolnośląskiego (10 977). Podaż ta stanowi 37,8% ogółu miejsc hotelowych. Pozostałe jednostki są już słabiej zagospodarowane, a w połowie województw oferta jest dwukrotnie mniejsza niż w dolnośląskim. W opolskim, podlaskim i świętokrzyskim nie przekracza 2 000 miejsc.

Zróznicowany jest też standard hoteli. Pięciogwiazdkowe występują tylko w trzech województwach: śląskim, warmińsko-mazurskim i mazowieckim. W tym ostatnim znajduje się połowa placówek tej kategorii, które oferują turystom 1 731 miejsc. Większa jest podaż hoteli czterogwiazdkowych; ich brak zarejestrowano tylko w lubelskim, łódzkim i świętokrzyskim, a najwięcej takich obiektów mają: dolnośląskie (7), małopolskie (6), mazowieckie i zachodniopomorskie (po 5), pomorskie (4) oraz kujawsko-pomorskie (3). W innych województwach zarejestrowano po jednym obiekcie lub po dwa. Pod względem liczby miejsc zdecydowanie wyróżnia się mazowieckie (3 110).

Pozostałe kategorie hoteli występują we wszystkich województwach. Najwięcej jest placówek trzygwiazdkowych, zwłaszcza w dolnośląskim, gdzie znajduje się 46 obiektów liczących 5 039 miejsc. Stanowi to 11,8% miejsc w tej kategorii, a więc co ósme miejsce znajduje się w tym województwie. Mniej placówek działa w województwach o podobnym potencjale turystycznym: małopolskim (31), śląskim i wielkopolskim (po 36) oraz mazowieckim (27). Oferta miejsc jest tu niewiele mniejsza niż w dolnośląskim. Inne, jak pomorskie i warmińsko-mazurskie, dysponują 25. hotelami. Najmniejsze zasoby mają: lubuskie (8), opolskie (6) i świętokrzyskie (4).

Najwięcej hoteli dwugwiazdkowych działa w województwie śląskim (42), a następnie w pomorskim (31) i dolnośląskim (30). W pierwszym liczą one 3 899 miejsc, a w następnych 2 627 i 2 545. Zbliżoną liczbę miejsc (2 666) oferuje małopolskie, dysponujące tylko 24. hotelami dwugwiazdkowymi. Również w województwie śląskim i dolnośląskim znajduje się dużo hoteli dwugwiazdkowych (po 29).

W każdym województwie przeważają hotele trzygwiazdkowe i niższych kategorii. Porównując stan zasobów w tych standardach z poprzednim rokiem można zauważyć zmiany ilościowe, które są efektem kategoryzacji tych obiektów⁷.

Spośród miast wojewódzkich, które są centrami całorocznego krajoznawczego ruchu turystycznego, najwięcej hoteli mają Kraków (45) i Warszawa (37). Mieści się tam odpowiednio 58,4% i 52,1% wszystkich hoteli tych województw. W innych miastach ich liczba jest wyraź-

⁷ Por. Z.T. Werner. *Zasoby bazy noclegowej w Polsce i jej wykorzystanie w 1999 roku*. Instytut Turystyki Warszawa 2000, s. 63.

nie mniejsza. Wymienić można jeszcze Wrocław (27) i Poznań (23), w których liczby miejsc są porównywalne: 3 574 i 3 672. Po kilkanaście placówek mają: Bydgoszcz, Łódź, Katowice, Szczecin, a po kilka – pozostałe miasta wojewódzkie. Najwięcej miejsc (11 218) mieści się w hotelach Warszawy; znacznie mniej (6 617) – w Krakowie, gdzie hotele są mniejsze i liczą średnio 147 miejsc (73 pokoje). W Warszawie średnia wielkość placówki to 303 miejsca i 175 pokoi.

W hotelach prawie wszystkich miast wojewódzkich najliczniejszą grupą gości zagranicznych są Niemcy. Najwięcej korzystało z hoteli Szczecina (78 740) i Warszawy (70 995). Stanowili ponad 60% wszystkich cudzoziemców w placówkach Szczecina, ponad połowę w Poznaniu, Olsztynie, Gdańsku, Opolu i Wrocławiu, ponad 40% w Bydgoszczy i Zielonej Górze. Preferują zatem wyraźnie tereny zachodniej i północnej Polski, choć liczby przyjazdów są zróżnicowane. Inne preferencje rejestruje się we wschodnich województwach, gdzie wśród gości hotelowych przeważają turyści z sąsiednich krajów. W hotelach Białegostoku najliczniejszą (4 113) grupą cudzoziemców są obywatele Białorusi (31%), a w Lublinie (11 684) i Rzeszowie (4 437) mieszkańcy Ukrainy stanowią odpowiednio 41,4% i 26,8% gości zagranicznych. Warto zaznaczyć, że w hotelach Rzeszowa zarejestrowano 4 437 turystów z Izraela (25,8%), którzy coraz częściej przyjeżdżają na modły do synagog i na groby cadyków na terenie województwa podkarpackiego. Inną strukturę notuje się w hotelach Warszawy i Krakowa. W obu miastach najliczniejszą grupą są także turyści niemieccy, w liczbie 70 995 (12,4%) i 53 724 (15,7%) osób, ale w Warszawie nocuje porównywalna liczba obywateli USA (12%) i Wielkiej Brytanii (12,1%), a w Krakowie – turystów z USA (16%).

2. Struktura bazy noclegowej

W bazie prawie wszystkich województw największy udział mają ośrodki wczasowe. W kilku innych jest to udział równorzędny z pozostałymi obiektami (zał. 8 i 11). Ośrodki zdecydowanie dominują w zachodniopomorskim i pomorskim, gdzie stanowią aż 49,2% i 42,1% miejsc w całych zasobach. W dalszych siedmiu ich udział kształtuje się na poziomie 20-30% miejsc: w dolnośląskim, kujawsko-pomorskim, lubelskim, lubuskim, podlaskim, warmińsko-mazurskim i wielkopolskim. Jak widać, grupa ta obejmuje województwa o zróżnicowanej randze walorów turystycznych. Średnia wielkość ośrodków w województwie zachodniopomorskim, pomorskim i warmińsko-mazurskim kształtuje się na poziomie 110-130 miejsc, w dolnośląskim zaś i małopolskim – około 70 miejsc, o czym decydują zapewne warunki terenowe limitujące wielkość parcel budowlanych w tych strefach krajobrazowych.

W łódzkim i opolskim najwięcej miejsc oferują campingi, a w mazowieckim, podkarpackim i śląskim – hotele. W tym ostatnim udział hoteli, a w małopolskim i świętokrzyskim obiektów „pozostałych niesklasyfikowanych” jest podobny jak ośrodków wczasowych. W kilku województwach: lubelskim, lubuskim, łódzkim, mazowieckim, podlaskim, świętokrzyskim i warmińsko-mazurskim, zasoby obiektów „pozostałych niesklasyfikowanych” zajmują drugą pozycję pod względem podaży miejsc noclegowych. Należy przypomnieć, że gru-

pa ta oprócz internatów, domów studenckich, hoteli robotniczych itp., obejmuje placówki hotelarskie nie spełniające wymogów klasyfikacyjno-kategoryzacyjnych. W województwach dolnośląskim, opolskim i wielkopolskim największą bazą po ośrodkach czasowych są hotele, a w zachodniopomorskim – ośrodki kolonijne.

Inaczej przedstawia się struktura zasobów mierzona liczbą obiektów (zał. 10). W wielu województwach największymi zasobami są placówki „pozostałe niesklasyfikowane”, stanowiące ponad 20% całej bazy w dolnośląskim, łódzkim, małopolskim, mazowieckim, podlaskim, świętokrzyskim i warmińsko-mazurskim. Największy udział ośrodków czasowych występuje w kujawsko-pomorskim, lubuskim, pomorskim, wielkopolskim i zachodniopomorskim. W śląskim pierwszą pozycję zajmują hotele, a w bazie lubelskiego i podkarpackiego najwięcej jest kwater agroturystycznych.

3. Baza całoroczna

W większości województw funkcjonują wszystkie rodzaje obiektów o działalności całorocznej. Braki tej bazy wynikają z tego, że w części województw w ogóle nie ma niektórych rodzajów obiektów, jak zakłady uzdrowiskowe, schroniska i domy pracy twórczej, albo są placówki wybitnie sezonowe, jak pola biwakowe, większość campingów, ośrodków kolonijnych, ośrodków do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego oraz zespołów ogólnodostępnych domków turystycznych. Pozostałe obiekty prowadzą działalność we wszystkich województwach. W Polsce w bazie całorocznej udostępniono 341 376 miejsc, tj. 48,9% ogółu, a więc prawie połowę. Jej udział w zasobach województw jest zróżnicowany: przodują te, w których charakter walorów turystycznych pozwala na całoroczne użytkowanie albo w których występują miejscowości będące ośrodkami turystyki biznesowej, konferencyjnej itp. W województwach o walorach górskich: dolnośląskim, małopolskim i śląskim, miejsca całoroczne stanowią ponad 80% ogółu bazy, w podkarpackim i świętokrzyskim – ponad 50%, a w mazowieckim ponad 70% (zał. 6). Pozostałe województwa mają poniżej 50% miejsc całorocznych. Najmniejszy udział występuje w warmińsko-mazurskim (29,2%) i zachodniopomorskim (31,4%).

Pozycja województwa nie zawsze zależy od udziału miejsc całorocznych w jego bazie noclegowej (zał. 13). Wyraźnie przoduje małopolskie, które ma 53 501 miejsc i 810 obiektów; skupia ono 16,3% ogółu miejsc całorocznych w Polsce. Drugie z kolei dolnośląskie oferuje 45 010 miejsc; w pozostałych województwach „górskich”: opolskim, śląskim i podkarpackim, a więc tych o całorocznym ruchu turystycznym, baza ta jest jeszcze mniejsza. Większą od nich ofertę przedstawia zachodniopomorskie (40 961 m.), jednostka o zupełnie innym charakterze walorów turystycznych, w której największymi zasobami, również największymi w kraju, są całoroczne ośrodki czasowe i zakłady uzdrowiskowe. Ośrodki i hotele są największą bazą w małopolskim i dolnośląskim (zał. 13), jak również w pomorskim i śląskim. Miejsca w hotelach przeważają w łódzkim, mazowieckim, opolskim, podkarpackim, święto-

krzyskim, warmińsko-mazurskim i wielkopolskim, a w lubelskim, lubuskim i podlaskim – obiekty „pozostałe niesklasyfikowane”, przy dużym udziale miejsc hotelowych.

W poszczególnych województwach obiektami oferującymi same lub prawie same miejsca całoroczne są hotele, motele, pensjonaty, domy pracy twórczej i zakłady uzdrowiskowe (zał. 14). Podobna jest oferta schronisk. Najwięcej pensjonatów działających sezonowo występuje w województwach nadmorskich: zachodniopomorskim i pomorskim, oraz warmińsko-mazurskim – o walorach jeziornych. Udostępniają one tylko 43,7%, 62,7% i 76% miejsc całorocznych. We wszystkich województwach sezonowo funkcjonuje część schronisk młodzieżowych, ośrodków kolonijnych, kwater agroturystycznych (z wyjątkiem opolskiego) i ośrodków wczasowych. Te ostatnie w kujawsko-pomorskim, lubelskim, lubuskim, opolskim, podlaskim i wielkopolskim prowadzą głównie działalność sezonową: oferują niecałe 10% miejsc całorocznych. Więcej, bo około 20% takich miejsc udostępniane jest w mazowieckim, pomorskim i zachodniopomorskim. Znacznie większy udział ośrodków rejestruje się w dolnośląskim, gdzie ze wszystkich prawie miejsc (96,2%) korzystać można przez cały rok, oraz w małopolskim (82,4%) i śląskim (86,4%). Występują tu atrakcyjne walory dla turystyki całorocznej i do takiego użytkowania przystosowana jest baza noclegowa. Większość miejsc całorocznych oferują domy wycieczkowe, ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe i obiekty „pozostałe niesklasyfikowane”.

Najwięcej całorocznych ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych funkcjonuje w województwach o dużej ofercie bazy całorocznej: dolnośląskim (89,9% m.), małopolskim (88,8%), śląskim (95,9%) i podkarpackim (78%). Duży udział tych miejsc występuje też w łódzkim i opolskim (ponad 80%). Korzystną strukturą użytkowania charakteryzuje się także mazowieckie (71,2% m.), co wiązać należy z potrzebami szkoleniowo-konferencyjnymi dużej liczby firm i instytucji działających w Warszawie. W stolicy potrzeby te zaspokajają niektóre hotele pełniące funkcje obiektów konferencyjnych. Hotele przystosowane do obsługi konferencji i spotkań biznesowych występują w wielu miejscowościach, ale w Warszawie jest ich najwięcej. Także dobrą strukturę użytkowania mają obiekty „niesklasyfikowane”, które w takich województwach, jak lubuskie, opolskie, podkarpackie, podlaskie i śląskie oferują ponad 90% miejsc całorocznych. W kilku innych udostępniają większość takich miejsc, a bazą wyraźnie sezonową są w kujawsko-pomorskim, łódzkim, pomorskim i warmińsko-mazurskim.

VI. Zmiany wielkości bazy noclegowej w województwach w latach 1999-2000

Obecne dane o wielkości bazy w województwach wynikają z zastosowania nowej metodologii rejestracji obiektów i z faktycznych zmian ilościowych. Skutkiem tego prawie w każdym województwie odnotowano zmniejszenie się bazy. Trudno jednak ustalić, który czynnik przeważa; wymagałoby to głębszych analiz oraz badań terenowych. Jedynymi województwami, w których zarejestrowano wzrost bazy, są lubuskie i łódzkie. W pierwszym liczba miejsc wzrosła o 301, w drugim o 4 357. W pozostałych największe ubytki wystąpiły w małopolskim (32 771 m.), pomorskim (30 417) i zachodniopomorskim (14 332); w innych są to wielkości od kilkuset do kilku tysięcy miejsc. Tylko w tych trzech województwach oraz w wielkopolskim i podlaskim na zmniejszenie zasobów rzutują w znacznym stopniu pokoje gościnne; w pozostałych decydują zmiany ilościowe innych rodzajów bazy.

Zarówno pod względem liczby obiektów, jak i miejsc rozwojowymi segmentami bazy były hotele, ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, domy pracy twórczej i kwatery agroturystyczne. W większości województw (10) przybyło hoteli (zał.16). Najwięcej, o 1 603 miejsca, ich zasoby wzrosły w dolnośląskim (zał. 17), w innych zaś o kilkaset (lubelskie, łódzkie, małopolskie, podkarpackie, śląskie, warmińsko-mazurskie, wielkopolskie) lub o kilkadziesiąt (kujawsko-pomorskie, świętokrzyskie). W pozostałych województwach ubyło miejsc: najwięcej w zachodniopomorskim, pomorskim i mazowieckim. Zmiany, zwłaszcza te ostatnie, mogą być rezultatem trwającej procedury kategoryzacyjnej hoteli.

Także w dziesięciu województwach powiększyła się baza ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych. Największy wzrost, o ponad 400 miejsc, zarejestrowano w lubelskim i lubuskim, a w warmińsko-mazurskim o 400 miejsc. Rozwój tej bazy może być efektem modernizacji ośrodków wczasowych, w których podwyższono standard noclegowy i zapewniono pomieszczenia na cele szkoleń i konferencji.

Baza domów pracy twórczej powiększyła się, na ogół nieznacznie, w sześciu województwach. Tylko w mazowieckim i śląskim, w których przybyło nieco ponad 100 miejsc, wzrost ten można wiązać z nowymi obiektami lub ze zmianą zaszeregowania obiektów dotychczas zakwalifikowanych do innego rodzaju bazy.

Rozwój agroturystyki odnotowano w dziewięciu województwach. Największe przyrosty miejsc zanotowano w pomorskim (o 607), kujawsko-pomorskim i lubelskim (ponad 200). Ale w niektórych województwach baza ta się zmniejszyła. Należą do nich: dolnośląskie, mazowieckie, opolskie, podlaskie, świętokrzyskie, warmińsko-mazurskie i małopolskie, w którym ubytki są największe – o 368 miejsc.

W pozostałych rodzajach obiektów odnotowano spadek liczby miejsc w co najmniej połowie województw. Niektóre zmiany wynikają z nowej kategoryzacji bazy. Wystąpiły one dość wyraźnie w takich rodzajach obiektów, jak motele, pensjonaty, domy wycieczkowe, schroniska młodzieżowe i campingi, a także w bazie pól biwakowych, które nie są kategoryzowane, ale podlegają zaszeregowaniu. Część z nich prawdopodobnie nie spełniła wymagań określonych w rozporządzeniu do ustawy o usługach turystycznych. Szczególnie duże ubytki zarejestrowano w zasobach pensjonatów: wynoszą one w niektórych województwach po kilkaset miejsc (śląskie, świętokrzyskie, warmińsko-mazurskie). Największy spadek – ponad 800 miejsc – odnotowano w pomorskim i zachodniopomorskim. Także wyraźnie zmniejszyła się podaż domów wycieczkowych: w dziesięciu województwach ubytki są zróżnicowane, ale w większości osiągają kilkaset miejsc. Niektóre z tych placówek, reprezentujące odpowiedni standard, mogły zostać zakwalifikowane do grupy hoteli, inne zaś do „pozostałych niesklasyfikowanych”.

Duży regres zarejestrowano w podlegających kategoryzacji campingach. Obejmuje on jedenaście województw. W dolnośląskim baza ta zmalała o ponad 2 000 miejsc, w podkarpackim o blisko 2 000, a w pomorskim i zachodniopomorskim aż o ponad 3 000. W innych województwach spadek wynosi kilkaset miejsc. Warto odnotować, że w łódzkim baza ta wzrosła prawie pięciokrotnie: o 4 858 miejsc. Zmalala też baza pól biwakowych: najwięcej, o ponad 2 000 miejsc, w warmińsko-mazurskim, a o ponad 1 000 miejsc w lubelskim, lubuskim, łódzkim, małopolskim, opolskim i podlaskim. Należy wspomnieć, że część pól biwakowych działa na gruntach dzierzawionych od Lasów Państwowych lub innych właścicieli, którzy mogli nie przedłużyć umów dzierżawnych. Także w połowie zakładów uzdrowiskowych, które występują w dziesięciu województwach, zarejestrowano mniejszą ofertę, a w zachodniopomorskim baza ta zmalała o ponad 1 000 miejsc.

Największy regres obejmuje ośrodki wczasowe. Tylko w śląskim, świętokrzyskim i zachodniopomorskim odnotowano wzrost liczby miejsc; w pozostałych województwach zasoby zmalały. Spadek jest znaczny: w pomorskim ubyło 5 072 miejsca, w małopolskim 2 375, w warmińsko-mazurskim i wielkopolskim ponad 1 000. Przyczyny tego procesu mogą być różne. Likwidowane są wyeksploatowane ośrodki, przede wszystkim te, gdzie przeważają domki turystyczne, w których w skali kraju ubyło 7 413 miejsc. Podnosi się zatem standard noclegowy, ale za cenę mniejszej oferty miejsc. Część placówek wczasowych przekwalifikowano do grupy ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych lub nawet hoteli. Nie można wykluczyć, że w części ośrodków nabytych od zakładów pracy nie prowadzi się działalności turystycznej.

VII. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej w województwach

1. Zdolność recepcyjna bazy noclegowej

Największą ofertę recepcyjną przygotowały w 2000 roku te województwa, które dysponują największymi w kraju zasobami (zachodniopomorskie i pomorskie), bądź te o mniejszej bazie, ale w której strukturze przeważają obiekty funkcjonujące przez cały rok (dolnośląskie, małopolskie i śląskie). W każdym z tych województw zdolność recepcyjna osiąga poziom ponad 10 mln nominalnych noclegów (zał. 18). Największą podaż noclegów, ponad 19 mln, oferuje zachodniopomorskie, a następnie dolnośląskie (16,1 mln) i małopolskie (17,9 mln), mające jednak dwukrotnie mniejszą bazę. Kolejną pozycję zajmuje mazowieckie, charakteryzujące się jeszcze mniejszymi zasobami, ale gdzie ponad 70% miejsc jest w ofercie całorocznej.

Zdolność recepcyjna bazy jest zróżnicowana sezonowo (zał. 18, rys. 8). Największa podaż nominalnych noclegów występuje w miesiącach letnich: lipcu i sierpniu. Wówczas w skali kraju przygotowane jest odpowiednio 19,4 i 19 mln noclegów, co stanowi 29,2% ogólnej recepcji. Także w każdym województwie w obu tych miesiącach oferta noclegów jest najwyższa. Osiąga ona poziom 20,1% w dolnośląskim, 21,7% w małopolskim, 21,8% w mazowieckim, 21,3% w śląskim. Większa koncentracja występuje w pomorskim (40,2%), warmińsko-mazurskim (38,5%) i zachodniopomorskim (39,5%), a zatem najwyższa letnia kumulacja nominalnej liczby noclegów występuje w województwach o przewadze bazy sezonowej. Ale w okresie letnim podaż jest także zróżnicowana: w każdym województwie (oprócz łódzkiego) mniej noclegów oferuje się w sierpniu niż w lipcu. W pozostałych miesiącach zdolność recepcyjna wyraźnie się zmniejsza. Warto podkreślić, że zimą (styczeń, luty i grudzień) tylko w małopolskim przygotowano najwięcej noclegów w styczniu i lutym; w pozostałych województwach w grudniu, a więc w czasie Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku. Są to wprawdzie niewielkie różnice, ale wydaje się, że właściciele bazy noclegowej uwzględniają tendencję do spędzania tych świąt poza miejscem zamieszkania.

2. Sezonowość wykorzystania bazy noclegowej

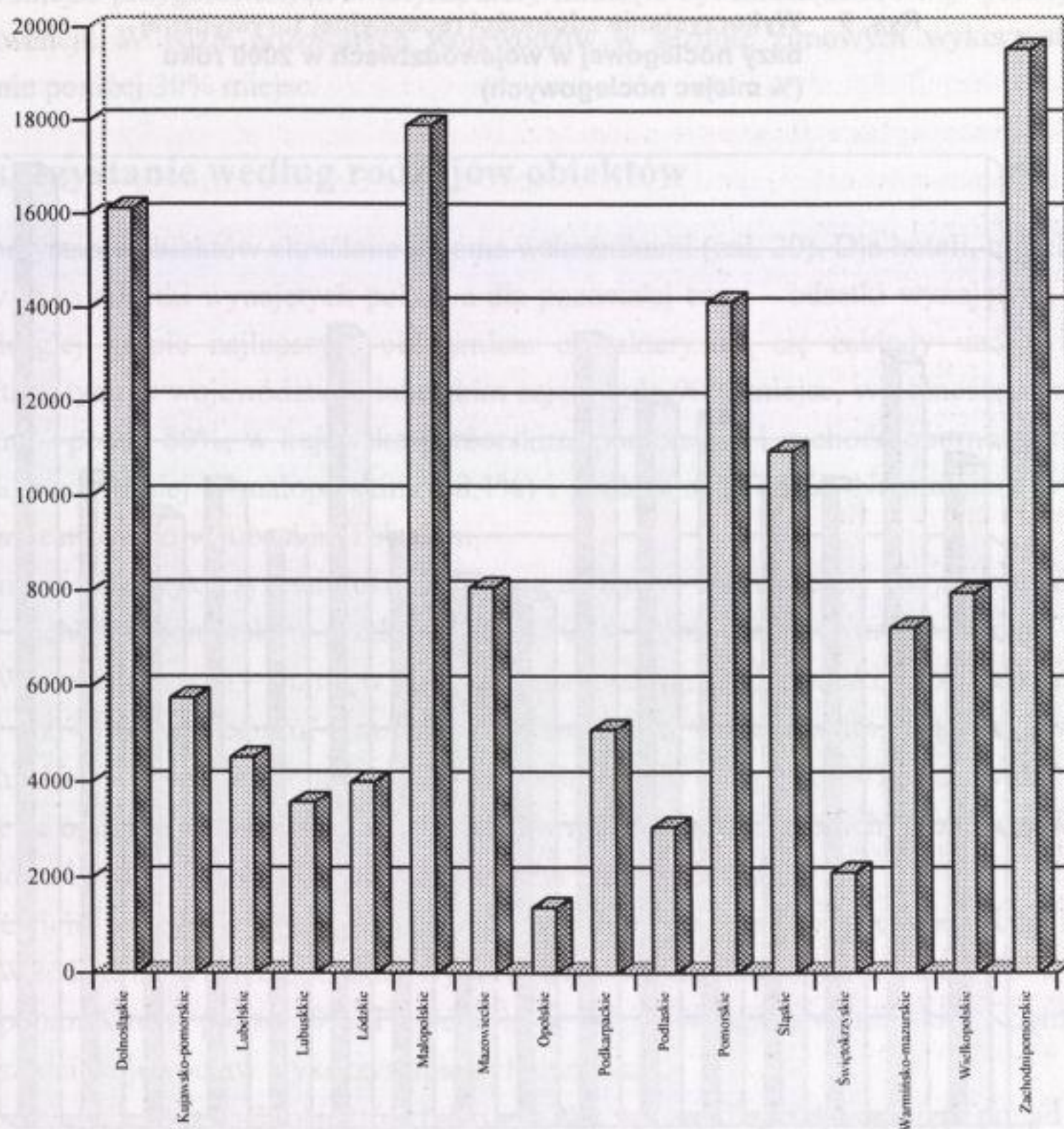
W polskiej bazie noclegowej średnie roczne wykorzystanie miejsc osiągnęło poziom 37,4% (zał. 19). Największy popyt wystąpił w zachodniopomorskim, gdzie sprzedano 49,6% miejsc, oraz w mazowieckim i pomorskim, gdzie wynajęto nieco ponad 40% (rys. 9). Najmniejsze wskaźniki, poniżej 30%, odnotowano w opolskim i podkarpackim. W pozostałych województwach wykorzystano 30-40% miejsc.

Wykorzystanie w poszczególnych miesiącach 2000 roku charakteryzuje się wyraźnym zróżnicowaniem: różnice bywają prawie dwukrotne (zał. 19). Obserwujemy je między lipcem, który jest jedynym miesiącem o sprzedaży ponad 50%, a grudniem i styczniem. W sierpniu „obłożenie” bazy było o 5% mniejsze niż w lipcu, mimo trwającego jeszcze sezonu urlopowego. Poza tymi miesiącami wyraźnie mniejszą frekwencję notuje się od maja do października, kiedy wynajęto 30-40% miejsc. W tym okresie spada liczba wyjazdów wypoczynkowych, ale rejestruje się więcej przyjazdów zagranicznych i wzrasta krajowy ruch wycieczkowy. Jak już wspomniano, zmiana okresów sprawozdawczych w latach 1999 i 2000 nie pozwala na porównanie stopnia wykorzystania w okresach rocznych. Porównanie częściowe, miesiące styczeń-wrzesień w obu latach, wykazuje spadek frekwencji, gdyż tylko w maju 2000 roku wynajęto więcej miejsc, w pozostałych zaś miesiącach zanotowano spadek wykorzystania bazy.

Miesięczne wykorzystanie potwierdza wyraźną sezonowość ruchu turystycznego w każdym województwie (zał. 19). W jego rozkładzie można zauważyć kilka cech charakterystycznych. W większości województw najniższe wykorzystanie bazy notuje się w jednym z miesięcy zimowych: grudniu lub styczniu. Prawie we wszystkich województwach w lutym wynajmuje się więcej miejsc niż w pozostałych miesiącach zimowych i wiosennych, na co rzutuje okres ferii. Także prawie we wszystkich województwach frekwencja w bazie noclegowej wzrasta wyraźnie w lipcu i sierpniu, albo tylko w jednym z tych miesięcy, i jest to zawsze lipiec. Sprzedaż miejsc osiąga wtedy najwyższe wartości.

Wyjątek stanowi województwo mazowieckie, gdzie największe obłożenie wystąpiło poza sezonem letnim. Lepsze wykorzystanie zarejestrowano w maju, czerwcu i październiku. Ale w tych miesiącach oraz w lipcu sprzedaż miejsc nie przekroczyła 50% i przez większość roku kształtowała się na poziomie ponad 40%. W czterech miesiącach (styczeń, luty, sierpień, grudzień) wykorzystanie jest mniejsze, ale nie spada poniżej 30%. Trzeba podkreślić, że jest to najmniejsza rozpiętość tych wskaźników spośród wszystkich województw. Na taki rozkład frekwencji rzutuje przede wszystkim Warszawa, która jest najważniejszym w kraju ośrodkiem międzynarodowej i krajowej turystyki krajoznawczej, biznesowej, konferencyjnej oraz zjazdów i imprez kulturalnych o randze krajowej i międzynarodowej, a także ośrodkiem parlamentarnym. Poza stolicą, gdzie wysokie wskaźniki wykorzystania osiągają hotele, także dużą frekwencją charakteryzują się obiekty w niektórych miejscowościach podwarszawskich.

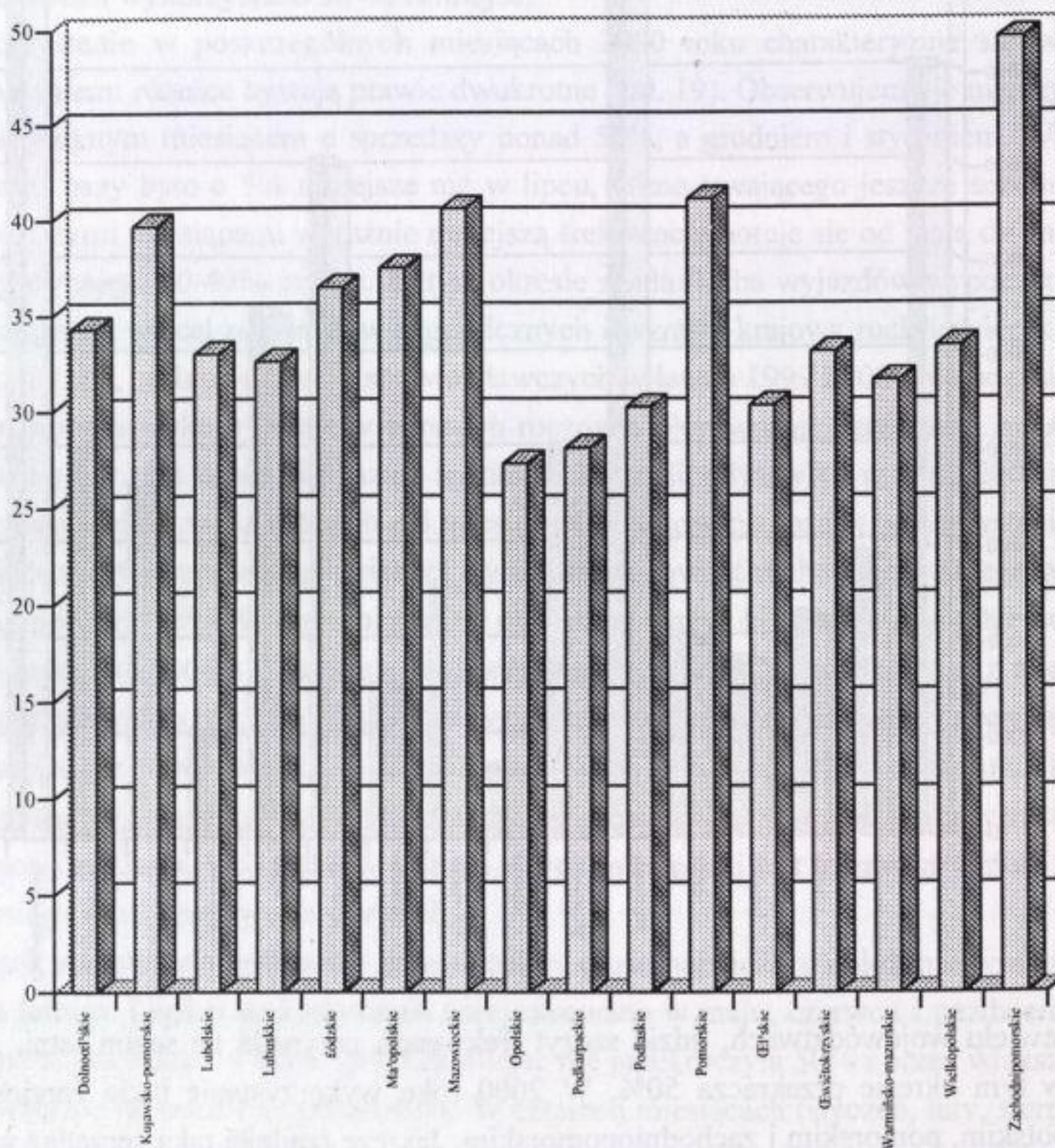
Rys. 8 Zdolność recepcyjna turystycznej bazy noclegowej w województwach w 2000 roku (tys. noclegów)

W niewielu województwach, gdzie szczyt frekwencji przypada na sezon letni, sprzedaż miejsc w tym okresie przekracza 50%. W 2000 roku wykorzystanie takie zarejestrowano w małopolskim, pomorskim i zachodniopomorskim. Jeszcze rzadziej taka sprzedaż występuje w obu miesiącach letnich. Odnotowano ją tylko w pomorskim i zachodniopomorskim: w obu tych województwach wynajęto w lipcu ponad 60% miejsc, a w sierpniu ponad 50%. W pięciu województwach: dolnośląskim, kujawsko-pomorskim, lubuskim, podlaskim i wielkopolskim, w ciągu dwóch miesięcy letnich wykorzystano ponad 40% miejsc. Najmniejsze obłożenie, w przedziale 30-40%, występuje w bazie świętokrzyskiego i śląskiego. Jak widać, w czołówce letniego popytu są jednostki o atrakcyjnych, sezonowo użytkowanych walorach wypoczynkowych. W województwach o przewadze bazy całorocznej zasoby są słabiej wykorzystywane. Widoczna jest preferencja letnich wyjazdów Polaków nad morze. Należy zaznaczyć, że

w województwach, również tych o dużym sezonowym ruchu wypoczynkowym, letni szczyt wykorzystania bazy nie układa się równomiernie: frekwencja zmniejsza się w sierpniu.

Rys. 9 Wykorzystanie zdolności recepcyjnej turystycznej bazy noclegowej w województwach w 2000 roku (% miejsc noclegowych)

Poza lipcem i sierpniem wykorzystanie bazy noclegowej we wszystkich województwach (oprócz mazowieckiego) było mniejsze. Ale należy podkreślić, że w zachodniopomorskim także w maju i czerwcu wynajęto ponad 50% miejsc. Być może jest to skutek promocyjnych cen pobytów wczasowych. W jednostkach o dużym potencjale walorów i infrastruktury wypoczynku zimowego frekwencja wyraźnie rośnie w czasie ferii (luty), kiedy jest najwyższa w całym okresie poza sezonem letnim. Spośród regionów turystyki zimowej największe wykorzystanie bazy zarejestrowano w województwie małopolskim, gdzie wynajęto 41% miejsc, a nieco mniejsze – w dolnośląskim (38,1%) i śląskim (36,9%). Jak widać, te tradycyjne regio-

ny wypoczynku zimowego różnią się pod względem liczby przyjazdów. W porównaniu z nimi znacznie mniejszym zainteresowaniem turystów, również w sezonie zimowym, cieszą się obszary górskie województwa podkarpackiego, o czym świadczy tylko 26,5-procentowe wykorzystanie miejsc przygotowanych w lutym, który mimo to był miesiącem o najwyższej zimowej frekwencji. W bazie pozostałych województw w sezonie zimowym wykorzystuje się przeważnie poniżej 30% miejsc.

3. Wykorzystanie według rodzajów obiektów

Wykorzystanie obiektów określono dwoma wskaźnikami (zał. 20). Dla hoteli, moteli i pensjonatów są to odsetki wynajętych pokoi, a dla pozostałej bazy – odsetki wynajętych miejsc. W tej drugiej grupie najlepszym obłożeniem charakteryzują się zakłady uzdrowiskowe. W obiektach tych w województwie lubelskim zajęte było 90% miejsc, w dolnośląskim i podkarpackim – ponad 80%, w kujawsko-pomorskim, pomorskim i zachodniopomorskim – ponad 70%, nieco mniej w małopolskim (68,1%) i podlaskim (67,3%). Najmniejsze wykorzystanie zarejestrowano w lubuskim i śląskim.

Średnie roczne wykorzystanie ośrodków wczasowych – największej bazy województw – tylko w zachodniopomorskim przekroczyło 50%; w pomorskim wynajęto prawie połowę miejsc. W sześciu innych – m. in. w kujawsko-pomorskim, wielkopolskim, podlaskim – było większe niż 40%; w siedmiu – m. in. w dolnośląskim, małopolskim, śląskim i warmińsko-mazurskim – wynosiło ponad 30%, a w opolskim nie osiągnęło 30%. Jak widać, wykorzystanie na ogół nie jest wysokie, choć lepsze w regionach nadmorskich, gdzie przeważa baza sezonowa i krótkookresowa koncentracja ruchu turystycznego.

W niewielu województwach zanotowano dość duży popyt na wypoczynek dzieci i młodzieży. W łódzkim i w wielkopolskim wykorzystano ośrodki kolonijne w ponad 70%, a w zachodniopomorskim w ponad 60%. Ponad połowę miejsc wynajęto w lubuskim i pomorskim. W większości województw wykorzystanie było mniejsze.

W pozostałych rodzajach obiektów tylko w kilku województwach wynajęto ponad połowę miejsc; w większości nie osiągnięto nawet 40%. Najlepiej wykorzystane były zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, w których w sześciu województwach sprzedano ponad 40% miejsc, oraz ośrodki do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, które w lubuskim i pomorskim sprzedawały ponad 40% miejsc, w łódzkim i wielkopolskim ponad 50%, a w podlaskim nawet ponad 70%. Ze względu na niższe ceny niż w ośrodkach wczasowych, zaczynają one pełnić funkcje wczasowe, o czym świadczą rejestrowane pobyty długości około tygodnia.

Słabe było wykorzystanie domów wycieczkowych, które tylko w mazowieckim przekroczyło 40%, oraz schronisk, gdzie tylko w lubelskim sprzedano ponad połowę miejsc, a także schronisk młodzieżowych, w których w każdym województwie zajęte było co trzecie miejsce. Także ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe we wszystkich województwach oprócz zachodniopomorskiego wynajęły co trzecie miejsce.

Małym wykorzystaniem charakteryzują się campingi i pola biwakowe. W pierwszych sprzedaż miejsc w większości województw nie osiągnęła 20%. Tylko w zachodniopomorskim i podlaskim wynajęto ponad 30% miejsc, a w innych atrakcyjnych turystycznie województwach, jak lubuskie, podkarpackie, pomorskie i śląskie, wykorzystano ich mniej niż 39%. Pola biwakowe w większości województw charakteryzują się kilku- lub kilkunastoprocentowym wykorzystaniem. Tylko w podlaskim i zachodniopomorskim jest ono wyższe: wynosi ponad 20%. Bliższa analiza wykazała, że oba te rodzaje obiektów przyjmują najwięcej gości w dwóch letnich miesiącach, ale i wtedy obłożenie rzadko przewyższa 50%; w pozostałych miesiącach ich działalności drastycznie spada. Ponadto z obserwacji terenowej wynika, że niektórzy turyści nie biorą rachunków za pobyt i nie są przez właścicieli rejestrowani. To zjawisko może również rzutować na wskaźniki wykorzystania innych rodzajów bazy.

Wykorzystanie kwater agroturystycznych tylko w podlaskim i warmińsko-mazurskim przekroczyło 30% miejsc; w siedmiu województwach wynosi ponad 20%, a najmniejsze wykorzystanie występuje w dolnośląskim, lubelskim, małopolskim, opolskim, świętokrzyskim i wielkopolskim.

Hotele w większości województw (11) wynajmują 30-40% pokoi. Najlepiej są one wykorzystywane w mazowieckim, jedynym województwie, w którym sprzedano ponad 50% pokoi. Niewiele mniej (48,8%) wynajęto w małopolskim. Nieznacznie ponad 40% wykorzystano w hotelach pomorskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego. Prawie w każdym województwie najlepiej prosperują hotele wyższych kategorii, tam zaś, gdzie ich nie ma – hotele średniostandardowe. Ale tylko w niektórych województwach hotele wynajmują więcej niż 50% pokoi. Zaliczają się tu pięcio- i czterogwiazdkowe hotele mazowieckiego oraz pięciogwiazdkowe śląskiego, w których sprzedano 60% pokoi. Ponad połowę wykorzystano w czterogwiazdkowych hotelach małopolskiego, cztero- i trzygwiazdkowych pomorskiego i trzygwiazdkowych mazowieckiego. Blisko połowę pokoi wynajęto w hotelach czterogwiazdkowych w dolnośląskim i zachodniopomorskim oraz trzygwiazdkowych w małopolskim.

Na stopień wykorzystania hoteli rzutują placówki działające w stolicach województw. Ale w niewielu osiągnęły korzystne wskaźniki. W Warszawie ogólna wartość wykorzystania wynosi 56,8%, w Krakowie 55,9%, w Gdańsku 58,3%. W Warszawie ponad 50% pokoi wynajęto w hotelach od trzy- do pięciogwiazdkowych, w Krakowie od dwu- do czterogwiazdkowych, a w Gdańsku trzy- i czterogwiazdkowych. W innych miastach średnie wskaźniki są mniejsze niż 50%, ale w niektórych kategoriach hoteli zajęta była ponad połowa pokoi. Dotyczy to czterogwiazdkowych placówek we Wrocławiu, dwu- i trzygwiazdkowych w Opolu, dwugwiazdkowych w Rzeszowie, czterogwiazdkowych w Katowicach i jednogwiazdkowych w Poznaniu. W miejscowościach tych podaż hoteli wymienionych kategorii jest mała: czasami nawet są to pojedyncze obiekty, co może rzutować na taki stan wykorzystania.

Wykorzystanie moteli w większości województw jest mniejsze niż 40%. W niektórych, jak małopolskie, świętokrzyskie i warmińsko-mazurskie, wynosi poniżej 30%, a w opolskim nie przekracza 20%. Najlepiej funkcjonują motele w podkarpackim, gdzie wynajęto 74,1% pokoi

(zał. 20). Spośród trzech obiektów, które funkcjonują na terenie tego województwa, dwa położone są przy drodze międzynarodowej E40, prowadzącej do przejścia granicznego w Medyce. Rejestruje się w nich wysokie obłożenie, i to one wpływają na tak wysoki wskaźnik wykorzystania. Wyróżniają się jeszcze motele w województwie podlaskim, w których wynajęto 41,1% pokoi.

Również wykorzystanie pensjonatów jest zróżnicowane, ale w żadnym województwie sprzedaż nie przekroczyła 50%. Nie występuje też związek między atrakcyjnością walorów turystycznych a stopniem wykorzystania, ponieważ w poszczególnych grupach wskaźników znajdują się województwa o dużej i małej randze turystycznej. Najwięcej, ponad 40% pokoi wynajęto w obiektach funkcjonujących w lubelskim, małopolskim, mazowieckim i opolskim. Ponad 30% sprzedano w kujawsko-pomorskim, lubuskim, świętokrzyskim i zachodniopomorskim. W grupie o ponad 20-procentowym wykorzystaniu znajdują się m. in. dolnośląskie, łódzkie i pomorskie. Najmniejsze obłożenie, poniżej 20%, zarejestrowano w śląskim, podkarpackim i wielkopolskim.

W wykorzystaniu grupy obiektów „niesklasyfikowanych” przeważają wskaźniki w przedziałach 30-40% i 20-30%. Jest tak prawie we wszystkich województwach, poza łódzkim, gdzie wynajęto niewiele ponad 40% miejsc.

Tabela 5. Baza noclegowa w powiatach w 2000 roku

Rodzaj danych	Powiaty bez bazy	Liczba miejsc noclegowych						Ogółem
		do 1000	1001-2000	2001-5000	5001-10000	10001-20000	> 20000	
liczba powiatów	6	241	30	40	15	13	2	342
liczba miejsc noclegowych	-	101 445	71 313	143 160	42 340	191 050	76 811	426 823
% miejsc	-	15,1	10,6	21,3	6,2	28,3	11,5	100

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, źródło: GUS, 2003, Kramarz.

Baza noclegowa w większości powiatów liczy od 1 000 miejsc. W 241 jednostkach znajduje się 101 445 miejsc, tj. 15,1% ogółu. Największa baza noclegowa jest tylko w trzech powiatach, z których każdy skupia ponad 20 tys. miejsc. Są to powiaty najpóźniej w województwie zachodniopomorskie: gryfiński, kamieński i kołobrzeski (zał. 21, mapa 4). Mają one bazę o podobnych wielkościach: kamieński i kołobrzeski ponad 23 tys. miejsc, gryfiński ponad 20 tys. Łącznie liczy one ponad 76 tys. miejsc, tj. 11,5% ogółu zasobów w Polsce. Jest to więcej niż baza 50 powiatów nigoszących się w przedziale 10 001-20 000 miejsc. W tych grupach

VIII. Baza noclegowa w powiatach

1. Wielkość bazy noclegowej

Baza noclegowa istnieje w 367 powiatach. Nie występuje tylko w pięciu: górowskim w województwie dolnośląskim, ryckim w lubelskim, wieruszowskim w łódzkim, przasnyskim w mazowieckim, miejskim Świętochłowice w śląskim oraz kazimierskim w świętokrzyskim. W porównaniu z 1999 rokiem liczba jednostek bez obiektów noclegowych wzrosła o jeden powiat. W załączniku 21 przedstawiono wykaz wszystkich powiatów wraz z wielkościami bazy noclegowej i jej wykorzystania.

Tab. 5 Baza noclegowa w powiatach w 2000 roku

Rodzaj danych	Powiaty- bez bazy	Liczba miejsc noclegowych						Ogółem
		do 1000	1001 -2000	2001 -5000	5001 -10000	10001 -20000	> 20000	
Liczba powiatów	6	241	50	46	13	14	3	373
Liczba miejsc noclegowych	-	101 445	71 313	143 160	87 249	191 050	76 611	670 828
% miejsc	-	15,1	10,6	21,3	13,0	28,5	11,5	100,0

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC, US Kraków.

Baza noclegowa w większości powiatów liczy do 1 000 miejsc. W 241 jednostkach skupia się 101 445 miejsc, tj. 15,1% ogółu. Największa baza oferowana jest tylko w trzech powiatach, z których każdy skupia ponad 20 tys. miejsc. Są to powiaty nadmorskie w województwie zachodniopomorskim: gryficki, kamieński i kołobrzeski (zał. 21, mapa 4). Mają one bazę o podobnych wielkościach: kamieński i kołobrzeski ponad 25 tys. miejsc, gryficki ponad 26 tys. Łącznie liczy ona ponad 76 tys. miejsc, tj. 11,5% ogółu zasobów w Polsce. Jest to więcej niż baza 50 powiatów mieszczących się w przedziale 1 001-2 000 miejsc. W tych trzech

powiatach zlokalizowane są duże ośrodki wypoczynkowe, jak Międzyzdroje, Dziwnów, Pobierowo, Rewal, Kołobrzeg i Ustronie Morskie.

Do następnej dobrze zagospodarowanej grupy należą powiaty skupiające 10 001-20 000 miejsc. Tworzą one inną strukturę przestrzenną, gdyż oprócz pozostałej części strefy nadmorskiej, występują pojedynczo w strefie górskiej (jeleniogórski, kłodzki, cieszyński, tatrzański i nowosądecki); w grupie tej znajdują się też dwa miasta Warszawa i Kraków. W strefie nadmorskiej są to powiaty: koszaliński, sławieński, słupski, lęborski, pucki, m. Gdańsk i nowodworski. Wraz z trzema powiatami o największych zasobach, wypełniają prawie w całości pas nadmorski.

Powiaty o zasobach 5 001-10 000 miejsc tworzą większy zwarty obszar koncentracji tylko na Pojezierzu Mazurskim. Zaliczają się do nich: ostródzki, olsztyński, mrągowski i giżycki. We wschodniej części tego pojezierza przeważają powiaty skupiające w granicach 1 001-2 000 oraz 2 001-5 000 miejsc. Taka baza występuje też na większej części obszaru Pojezierza Pomorskiego. Powiaty położone w strefie nizinnej kwalifikują się w większości do grupy o najniższych zasobach.

Porównując przestrzenny rozkład zasobów w latach 1999-2000, można stwierdzić spadek liczby powiatów o największej bazie, skupiającej ponad 20 tys. miejsc. W 1999 roku kwalifikowały się tu powiaty pucki i tatrzański, które obecnie spadły o grupę niżej. W obu bardzo dużą rolę w recepcji ruchu odgrywają pokoje gościnne, których GUS już nie uwzględnia, dlatego rejestrowane teraz zasoby są mniejsze. Te zmiany w statystyce rzutują także na inne elementy określające podaż i popyt: bazę całoroczną, zdolność recepcyjną, wykorzystanie.

2. Baza całoroczna

Baza całoroczna liczy 328 216 miejsc i jej udział w zasobach ogółem wynosi 48,9%. Nie występuje tylko w czterech powiatach wchodzących w skład województwa mazowieckiego: lipskim, ostrołęckim, sierpeckim i zwoleńskim. W tabeli 6 wykazano jej brak w dziesięciu powiatach, ale należy pamiętać, że w sześciu w ogóle nie występują obiekty noclegowe. Najwięcej jednostek (154) dysponuje bazą do 250 miejsc. Położone są przeważnie w części nizinnej. Ale tak duża liczba powiatów skupia tylko 19 353 miejsc, tj. 5,9% ogółu zasobów całorocznych.

Najwięcej miejsc: 107 577 (32,7%) mieści się w 49 powiatach, których wielkość zagospodarowania charakteryzuje przedział 1 001-5 000 miejsc (mapa 5). Zajmują one większą część strefy nadmorskiej, najatrakcyjniejsze obszary Pojezierza Mazurskiego; w strefie górskiej i nizinnej nie tworzą zwartych struktur przestrzennych. Udziały bazy całorocznej w zasobach ogółem są zróżnicowane zarówno w ramach każdej strefy, jak i między nimi. Nad morzem wynoszą poniżej 20%, na Pojezierzu Mazurskim około 30%, w górach ponad 50%.

Najlepiej zagospodarowane są nieliczne powiaty. Przedział 5 001-10 000 miejsc obejmuje siedem jednostek, a sześć ma ich ponad 10 000. W pierwszych skupia się 50 462 miejsc (15,4%), a w drugich znacznie więcej: 79 779, co stanowi 24,3% bazy całorocznej. Tak zago-

spodarowane powiaty tworzą zwarty obszar jedynie w Karpatach Zachodnich. Obejmuje on Beskid Śląski i Żywiecki, Tatry i Podhale oraz Beskid Sądecki. Na tym obszarze najwięcej miejsc całorocznych (13 917) oferuje powiat tatrzański, a ich udział w całej jego bazie wynosi aż 95,5%. Na Podhalu i w Beskidzie Sądeckim udział ten sięga ponad 70%, a w Beskidzie Śląskim i Żywieckim ponad 80%. W Sudetach do dobrze zagospodarowanych zaliczają się powiaty jeleniogórski i kłodzki. W pierwszym zarejestrowano największą w Polsce bazę całoroczną: 16 101 miejsc. W obu udział miejsc całorocznych wynosi ponad 90%. Jest to efekt wprowadzonych w 2000 roku zmian w metodologii statystyki bazy, o czym już wcześniej wspomniano. O stopniu zagospodarowania powiatów górskich decyduje baza dużych miejscowości turystycznych, jak Szklarska Poręba i Karpacz (jeleniogórski), Zakopanego (tatrzański), Wisły (cieszyński), bądź uzdrowisk: Polanicy Zdroju, Dusznik Zdroju, Kudowy Zdroju i Łąka Zdroju (kłodzki) oraz Krynicy, Muszyny, Piwnicznej Zdroju (nowosądecki).

W strefie nadmorskiej do najlepiej zagospodarowanych w obiekty całoroczne należą powiaty: kołobrzeski (ponad 11 tys. miejsc), kamieński (blisko 7 tys.) oraz m. Świnoujście (ponad 5 tys.). Miejsca całorocznie użytkowane stanowią tam odpowiednio 44,6%, 27,9% i 59,4%. O wielkościach tej bazy decydują zakłady uzdrowiskowe.

Tab. 6 Baza całoroczna w powiatach w 2000 roku

Rodzaj danych	Powiaty bez bazy	Liczba miejsc noclegowych						Ogółem
		do 250	251-500	501-1000	1001-5000	5001-10000	>10000	
Liczba powiatów	10	154	92	55	49	7	6	373
Liczba miejsc noclegowych	-	19 353	33 525	37 720	107 377	50 462	79 779	328 216
% miejsc	-	5,9	10,2	11,5	32,7	15,4	24,3	100,0

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC, US Kraków.

3. Zdolność recepcyjna bazy noclegowej

Najmniejszą zdolnością obsługową: do 100 tys. przygotowanych noclegów, charakteryzuje się najwięcej powiatów (145), ale oferują one 7 603,7 tys. noclegów, a więc tylko 5,8%. W następnych trzech przedziałach wartości oferta jest dwukrotnie większa (tab. 7). Ponad połowa (51,7%) zdolności recepcyjnej polskiej bazy mieści się w 28 powiatach, w których przygotowano 67 872,4 tys. noclegów (zał. 21, kol. 4).

Liczba przygotowanych noclegów zależy od wielkości bazy ogółem i od udziału obiektów będących w ofercie całorocznej. Grupę o największej zdolności obsługowej tworzą powiaty z bazą powyżej 10 tys. miejsc i dużym udziałem bazy sezonowej lub o zasobach powyżej 10 tys. albo jeszcze mniejszych, ale o dużym odsetku obiektów działających przez cały rok

(mapy 4, 5, 6). Grupa ta jest dość różnorodna: tworzą ją zarówno duże miasta, w których przeważa baza hotelowa, jak powiaty górskie o znacznym udziale całorocznych obiektów, przede wszystkim o charakterze wypoczynkowym i uzdrowiskowym, oraz powiaty nadmorskie o przewadze obiektów działających tylko w sezonie letnim.

Powiaty o największej liczbie przygotowanych noclegów (ponad 1 mln) tworzą zwarty obszar, obejmujący prawie całą strefę nadmorską i obszar Karpat Zachodnich (mapa 6). W Sudetach zalicza się tu powiat jeleniogórski i kłodzki, a w pozostałej części Karpat – powiat bieszczadzki. Rozproszoną strukturę tworzą powiaty miejskie: Warszawa, Kraków, Łódź, Olsztyn, Poznań, Szczecin, Wrocław, oraz powiat mrągowski. We wszystkich tych jednostkach o wielkości oferty decydują hotele; również w powiecie mrągowskim, gdzie liczba przygotowanych noclegów wynosi 1,2 mln, z czego na bazę hotelową przypada 9,7 mln.

Tab. 7 Zdolność recepcyjna bazy noclegowej w powiatach w 2000 roku

Rodzaj danych	Powiaty bez bazy	Liczba noclegów w tys.						Ogółem
		do 100,0	100,01-250,0	250,01-500,0	500,01-750,0	750,01-1000,0	>1000,0	
Liczba powiatów	6	144	119	46	22	8	28	373
Liczba noclegów	-	7603674	19451010	16051791	13505091	6848311	67872352	131332229
% noclegów	-	5,8	14,8	12,2	10,3	5,2	51,7	100,0

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC, US Kraków.

4. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej

Wykorzystanie bazy w większości powiatów kształtowało się na poziomie 20-30 i 30,01-40% wynajętych miejsc (tab. 8). Pierwsza grupa obejmuje 129, druga – 119 jednostek, jest to więc aż 67,6% powiatów. Najmniejsze wykorzystanie (do 20%) zarejestrowano w 16,1%, a 40,01-50% w 11,4% jednostek. Najwyższe obłożenie bazy (50,01-60%) występuje w trzynastu, a powyżej 60% tylko w pięciu powiatach. W tej ostatniej grupie znajdują się: kołobrzeski, świdwiński, inowrocławski, aleksandrowski i wołomiński (mazowieckie). W pierwszych czterech taki stopień wykorzystania został osiągnięty dzięki funkcjonującym tam obiektom uzdrowiskowym w Kołobrzegu i Połczynie Zdroju (województwo zachodniopomorskie) oraz Inowrocławiu i Ciechocinku (kujawsko-pomorskie), gdzie przez cały rok panuje wysoka frekwencja. W powiecie wołomińskim najlepiej wykorzystywane są obiekty zakwalifikowane do grupy „pozostałych niesklasyfikowanych”, a więc znacznie tańszej bazy niż hotele. Zatrzymują się w niej osoby pracujące w Warszawie oraz wycieczki.

Poziom wykorzystania ponad 50-60% osiągnęła baza w trzynastu powiatach (tab. 8). W tej grupie znajduje się tylko jeden powiat położony w strefie górskiej: wałbrzyski (mapa 7). Osiągnął on takie wartości wykorzystania dzięki wysokiej frekwencji w domach wycieczkowych oraz prawie pełnemu obłożeniu (ponad 90%) zakładów uzdrowiskowych w Szczawnie Zdroju. Te ostatnie są także dobrze wykorzystywane w innych powiatach uzdrowiskowych, szczególnie w województwie małopolskim, ale na niższą, średnią wartość wskaźnika rzutuje bardzo słaba średnia roczna frekwencja w pozostałych obiektach, występujących w dość szerokiej ofercie rodzajowej. W powiatach położonych w strefie górskiej ruch rozkłada się przez cały rok i przeważające wykorzystanie mieści się w przedziałach 20-30 i 30-40%, w przeciwieństwie do strefy nadmorskiej, gdzie bardzo duże nasilenie ruchu występuje w krótkim sezonie letnim, a po nim przestaje działać część bazy, co powoduje wysoką wartość średniorocznego wskaźnika. Mniejsze, ale także okresowe obłożenie charakterystyczne jest również dla obszarów pojeziernych.

W strefie nadmorskiej grupuje się najwięcej powiatów, w których obiekty są dobrze wykorzystywane (50-60%). Są to: miasto Świnoujście, gryficki, koszaliński, sławieński, słupski i nowodworski. Na środkowym wybrzeżu tworzą one zwartą strukturę przestrzenną (mapa 7).

Pozostałe powiaty o wskaźnikach wykorzystania 50,01-60% występują w strefie nizinnej; są to: włocławski (kujawsko-pomorskie), mławski i lipski (mazowieckie), strzeliński (dolnośląskie). Poza włocławskim, mają one bardzo małą bazę i na wskaźnik rzutuje frekwencja w pojedynczych obiektach. W mławskim i strzelińskim jest to hotel, w lipskim – ośrodek wczasowy, a we włocławskim – ośrodek wczasowy i obiekty noclegowe uzdrowiska Wieniec Zdrój.

Tab. 8 Wykorzystanie bazy noclegowej w powiatach w 2000 roku

Rodzaj danych	Stopień wykorzystania miejsc noclegowych w %						Ogółem
	do 20	20-30	30,01-40	40,01-50	50,01-60	> 60	
Liczba powiatów	59	129	119	42	13	5	367
% powiatów	16,1	35,2	32,4	11,4	3,5	1,4	100,0

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC, US Kraków.

Na pozostałym obszarze kraju wykorzystanie bazy nie przekracza 50%, a dominującymi wartościami jej obłożenia są wskaźniki 20,01-30,0 i 30,01-40,0%. Do grupy tej kwalifikują się też duże miasta.

Należy jednak zaznaczyć, że przedstawione tu wskaźniki ilustrują wykorzystanie miejsc noclegowych. W niektórych rodzajach obiektów, jak hotele, motele i pensjonaty, istotnym elementem wykorzystania są wynajęte pokoje, nie zaś sprzedane miejsca. Często zwiększa to stopień obłożenia w powiatach, które dysponują taką bazą.

IX. Podsumowanie

W 2000 roku baza noclegowa zmniejszyła się zarówno pod względem liczby obiektów, jak i miejsc. Między innymi wynika to ze zmian metodologii statystyki, ponieważ zrezygnowano z rejestracji pokoi gościnnych. Także kategoryzacja i zaszeregowanie spowodowały zmiany w grupach obiektów podlegających tej procedurze. Ta część bazy, która nie spełniła określonych wymogów, została zaliczona do grupy obiektów „pozostałych niesklasyfikowanych”. Ale wpływ zmiany metodologii rejestracji obiektów i proces kategoryzacji nie tłumaczą w pełni tego zjawiska. Zmniejszenie zarejestrowano bowiem także w bazie nie podlegającej kategoryzacji, a najwięcej miejsc ubyło w ośrodkach czasowych. Jedne są modernizowane i zasilają grupę hoteli lub ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych, wyeksploatowane zaś ulegają likwidacji. Z danych GUS wynika, że baza zmniejszyła się w porównaniu z poprzednim rokiem (bez pokoi gościnnych). Ubytki zarejestrowano w większości rodzajów obiektów i województw. Określenie faktycznych przyczyn – czy jest to likwidacja obiektów, braki w rejestracji GUS, czy inne powody – wymaga bardziej szczegółowych dociekań.

W niektórych rodzajach bazy zanotowano rozwój; największy w segmencie hoteli, których oferta wzrosła o około 3 tys. miejsc. Najbardziej zwiększyły się zasoby hoteli dwugwiazdkowych i o wyższym standardzie: cztero- i pięciogwiazdkowych. Poprawa ta nastąpiła zarówno dzięki nowym inwestycjom, jak w wyniku trwającego procesu kategoryzacji, który skutkuje zmianami w strukturze standardowej hoteli.

Poprawiła się struktura użytkowania bazy: coraz więcej placówek przedstawia się na działalność całoroczną. Zwiększoną podaż zarejestrowano w grupach pensjonatów, ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych, ośrodków wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego oraz kwater agroturystycznych. Lepsze jest również wyposażenie w urządzenia higieniczno-sanitarne.

Inne okresy rejestracji ruchu w latach 1999 i 2000 nie pozwalają na porównanie stopnia wykorzystania bazy w okresach całorocznych, ale od stycznia do września w obu latach generalnie frekwencja zmniejszyła się w większości rodzajów obiektów, także w bazie wypoczynkowej. Mniejsza była również w sezonie urlopowym.

Wcześniej wymienione czynniki spowodowały, że obraz przestrzenny zagospodarowania kraju w rejestrowaną bazę noclegową w 2000 roku uległ pewnym zmianom. O jeden przedział

wielkości spadły województwa: kujawsko-pomorskie, pomorskie i warmińsko-mazurskie. Nadal przoduje zachodniopomorskie, które jako jedyne dysponuje rejestrowanymi zasobami powyżej 100 tys. miejsc. Stracił też dominującą pozycję powiat tatrzański, gdzie duży udział w bazie miały pokoje gościnne. Obecnie największa rejestrowana baza występuje w trzech powiatach zachodniopomorskiego.

Załącznik 1. Wzrost i struktura bazy podlegowej w 2000 roku

Rodzaje zmian	Liczba obiektów	Liczba miejsc noclegowych			w domkach lud. w %	Położenie obiektów w %
		ogółem	całkowitych	ogółem		
Podstawy	8 626	620 328	528 216	46,9	143,99	57,1
Planety	924	495 095	94 459	99,4	1,3	10,3
Wieloletnie	116	3 713	3 635	98,3	41	90,2
Przebudowy	409	20 642	18 349	88,9	91	61,3
Prace wykończeniowe	119	17 209,4	10 144	58,9	2,5	33,9
Wieloletnia	23	4 034	3 768	93,4	45	8,9
Wieloletnia budowa/rozbud	457	21 019	9 753	46,4	100	5,1
Całkowity wzrost	2079	155 242	60 182	38,8	8,38	46,3
Całkowity spadek	245	18 510	5 093	27,5	1,4	30,8
Całkowity wzrost i spadek	497	48 752	15 746	32,3	8,72	64,0
Przebudowy i wykończenia	50	2 540	2 317	91,6	1,3	34,9
Przebudowy i wykończenia	514	31 461	3 093	9,8	18,7	37,3
Całkowity wzrost i spadek	191	28 944	1 374	4,8	3,9	25,3
Podstawy	339	40 362			1,3	7,8
Całkowity wzrost i spadek	50	3 029	831	27,4	9,0	11,4
Przebudowy i wykończenia	408	4 135	3 273	79,2	1,7	24,7
Wieloletnia budowa/rozbud	150	25 422	23 814	94,1	3,3	74,8
Wieloletnia budowa/rozbud	1319	81 058	92 148	63,3	3,09	40,3

Źródło: dane z formularzy statystycznych GUS, Wykaz OTM-K 12, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Załącznik 1 Wielkość i struktura bazy noclegowej w 2000 roku

Rodzaje obiektów	Liczba obiektów	Liczba miejsc noclegowych					Pokoje z własną łazienką i wc w %
		ogółem	calorocznych		w domkach		
			ogółem	udział w %	ogółem	udział w %	
Polska	8 626	670 828	328 216	48,9	141 379	21,1	57,1
Hotele	924	95 095	94 489	99,4	523	0,5	89,3
Motele	116	5 733	5 635	98,3	141	2,5	90,2
Pensjonaty	409	20 648	18 349	88,9	391	1,9	81,3
Domy wycieczkowe	179	12 209	10 744	88,0	305	2,5	35,6
Schroniska	83	4 034	3 768	93,4	45	1,1	8,5
Schroniska młodzieżowe	457	23 019	9 753	42,4	680	3,0	5,1
Ośrodki wczasowe	2079	195 242	60 182	30,8	81700	41,8	48,2
Ośrodki kolonijne	245	34 516	5 095	14,8	6 708	19,4	30,8
Ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe	497	48 752	33 756	69,2	9 622	19,7	64,4
Domy pracy twórczej	56	2 540	2 312	91,0	147	5,8	54,9
Zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	514	31 461	2 095	6,7	28 827	91,6	27,1
Campingi	171	29 844	1 374	4,6	5 633	18,9	23,1
Pola biwakowe	339	46 484	-	-	708	1,5	7,4
Ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego	90	4 027	851	21,1	2 619	65,0	11,1
Kwatery agroturystyczne	808	8 133	3 727	45,8	237	2,9	28,7
Zakłady uzdrowiskowe	140	25 433	23 938	94,1	294	1,2	76,8
Pozostałe niesklasyfikowane	1519	83 658	52 148	62,3	2 799	3,3	41,3

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 2 Liczba obiektów bazy noclegowej w latach 1998-2000

Rodzaje obiektów turystycznych	Liczba obiektów					
	1998	1999	1998=100	2000	1999=100	zmiany 1999-2000
Polska	13 451	13 592	101,0	8 626	63,5	-4 966
Hotele	909	908	99,9	924	101,8	16
Motele	135	130	96,3	116	89,2	-14
Pensjonaty	533	500	93,8	409	81,8	-91
Domy wycieczkowe	234	202	86,3	179	88,6	-23
Schroniska	102	89	87,3	83	93,3	-6
Schroniska młodzieżowe	546	510	93,4	457	89,6	-53
Ośrodki wczasowe	2620	2296	87,6	2 079	90,5	-217
Ośrodki kolonijne	289	266	92,0	245	92,1	-21
Ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe	478	482	100,8	497	103,1	15
Domy pracy twórczej	57	50	87,7	56	112,0	6
Zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	491	540	110,0	514	95,2	-26
Campingi	250	224	89,6	171	76,3	-53
Pola biwakowe	421	427	101,4	339	79,4	-88
Ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego	129	99	76,7	90	90,9	-9
Pokoje gościnne	4952	4 522	91,3	x	x	-4 522
Kwatery agroturystyczne	608	755	124,2	808	107,0	53
Zakłady uzdrowiskowe	140	146	104,3	140	95,9	-6
Inne obiekty wykorzystywane do turystyki	557	1 446	259,6	x	x	-1 446
Pozostałe niesklasyfikowane	x	x	x	1519	x	1 519

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 3 Liczba miejsc w bazie noclegowej w latach 1998-2000

Rodzaje obiektów turystycznych	Liczba miejsc noclegowych					zmiany 1999-2000
	1998	1999	1998=100	2000	1999=100	
Polska	792 339	771 592	97,4	670 828	-100 764	86,9
Hotele	90178	92 044	102,1	95 095	3 051	103,3
Motele	6619	5 842	88,3	5 733	-109	98,1
Pensjonaty	23803	22 614	95,0	20 648	-1 966	91,3
Domy wycieczkowe	15363	14 552	94,7	12 209	-2 343	83,9
Schroniska	5168	4 326	83,7	4 034	-292	93,3
Schroniska młodzieżowe	24221	23 354	96,4	23 019	-335	98,6
Ośrodki wczasowe	228754	207 043	90,5	195 242	-11 801	94,3
Ośrodki kolonijne	43460	36 116	83,1	34 516	-1 600	95,6
Ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe.	46299	48 411	104,6	48 752	341	100,7
Domy pracy twórczej	2338	2 223	95,1	2 540	317	114,3
Zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	31976	34 298	107,3	31 461	-2 837	91,7
Campingi	41988	38 370	91,4	29 844	-8 526	77,8
Pola biwakowe	57747	53 396	92,5	46 484	-6 912	87,1
Ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego	4723	3 997	84,6	4 027	30	100,8
Pokoje gościnne	88734	71 808	80,9	x	x	-71 808
Kwatery agroturystyczne	5509	7 172	130,2	8 133	961	113,4
Zakłady uzdrowiskowe	26682	25 851	96,9	25 433	-418	98,4
Inne obiekty wykorzystywane do turystyki	48777	80 175	164,4	x	x	-80 175
Pozostałe niesklasyfikowane	x	x	x	83 658	x	83 658

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 4 Wykorzystanie bazy noclegowej w latach 1997-2000 (w %)¹

Rodzaje obiektów turystycznych	1997	1998	Zmiany w % 1997-1998	1999	Zmiany w % 1998-1999	2000
Hotele ²	45,7 ²	46,0	0,3	42,7	-3,3	40,6
Motele	35,8	35,9	0,1	36,6	0,7	32,8
Pensjonaty	32,9	35,8	2,9	34,4	-1,4	34,3
Domy wycieczkowe	35,7	34,8	-0,9	32,5	-2,3	29,0
Schroniska	23,9	24,3	0,4	23,1	-1,2	19,9
Schroniska młodzieżowe	36,7	34,9	-1,8	33,3	-1,6	31,0
Ośrodki wczasowe	50,7	49,8	-0,9	48,0	-1,8	43,8
Ośrodki kolonijne	63,2	62,4	-0,8	55,8	-6,6	52,8
Ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe	39,1	37,2	-1,9	36,2	-1,0	32,9
Domy pracy twórczej	41,5	41,0	-0,5	39,2	-1,8	34,5
Zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	40,5	40,9	0,4	40,5	-0,4	37,9
Campingi	26,9	26,7	-0,2	26,9	0,2	23,1
Pola biwakowe	15,7	13,7	-2,0	16,0	2,3	14,1
Ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego	39,2	43,4	4,2	36,7	-6,7	30,0
Kwatery agroturystyczne	-	20,3	-	22,9	2,6	20,4
Zakłady uzdrowiskowe	-	81,0	-	74,9	-6,1	71,1
Pozostałe niesklasyfikowane	x	x	x	x	x	30,1

¹ W latach 1997, 1998, 1999 wykorzystanie w okresie od października poprzedniego roku do września właściwego roku, w 2000 r. za rok kalendarzowy.

² Hotele, motele, pensjonaty – wykorzystanie pokoi, pozostała baza – wykorzystanie miejsc.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 5 Sezonowość wykorzystania zdolności recepcyjnej obiektów noclegowych w 2000 roku¹

Rodzaje obiektów	Ogółem	Stopień wykorzystania zdolności recepcyjnej w % ²											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Polska	37,4	28,0	34,2	29,6	30,9	37,7	40,3	51,2	46,2	32,9	32,7	28,9	25,8
Hotele	40,6	31,3	36,3	36,6	38,5	46,9	48,3	44,1	43,8	49,3	42,7	38,0	25,1
Motele	32,8	27,4	30,2	31,8	32,0	35,5	37,3	33,1	34,0	34,3	35,1	33,6	28,4
Pensjonaty	34,3	31,8	40,6	28,7	27,8	35,1	36,1	45,3	45,8	32,6	28,5	23,2	29,0
Domy wycieczkowe	29,0	23,3	28,6	22,9	24,0	32,3	32,3	40,9	38,1	30,0	26,5	23,8	20,0
Schroniska	19,9	13,2	24,0	14,7	14,0	23,7	25,2	29,7	33,6	24,2	14,7	6,1	10,9
Schroniska młodzieżowe	31,0	22,3	27,3	23,2	30,2	45,3	43,5	38,4	28,4	28,5	30,6	21,9	20,1
Ośrodki wczasowe	43,8	25,4	36,5	21,1	27,7	39,0	45,6	65,8	57,1	30,9	24,5	18,4	23,0
Ośrodki kolonijne	52,8	28,8	41,0	26,1	30,8	50,3	51,3	71,3	57,8	26,7	21,5	11,5	15,0
Ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe	32,9	21,8	29,7	21,9	22,9	31,4	35,8	55,4	49,6	29,5	24,4	20,4	20,3
Domy pracy twórczej	34,5	23,8	32,5	23,6	29,6	36,1	41,9	51,2	55,8	38,4	26,8	15,9	24,7
Zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	37,9	22,5	31,7	21,9	16,2	20,3	31,0	58,0	49,6	17,0	16,6	16,3	21,0
Campingi	23,1	12,3	7,5	7,5	4,9	9,2	13,0	35,3	34,2	7,5	4,4	3,9	4,1
Pola biwakowe	14,1	0,0	0,0	0,0	0,8	3,0	6,9	18,8	16,6	1,9	1,5	0,0	0,0
Ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego	30,0	19,0	18,8	9,1	15,0	15,2	25,6	47,7	46,3	18,1	12,9	8,0	18,2
Kwatery agroturystyczne	20,4	14,2	22,4	7,6	10,3	14,3	14,7	37,5	34,1	14,9	8,9	7,5	11,2
Zakłady uzdrowiskowe	71,1	58,4	63,4	61,7	64,6	73,9	75,5	82,3	80,4	77,9	73,1	71,4	62,8
Pozostałe niesklasyfikowane	30,1	25,9	29,7	27,5	28,7	32,4	32,5	35,9	34,2	26,0	30,2	28,3	23,8

¹ Wykorzystanie w roku kalendarzowym.

² Dla hoteli, moteli i pensjonatów wykorzystanie pokoi, dla bazy ogółem i pozostałych obiektów wykorzystanie miejsc.

Załącznik 6 Baza noclegowa w województwach w 2000 roku

Województwo	Liczba obiektów	Liczba miejsc noclegowych			
		ogółem	całorocznych		w domkach
			ogółem	%	ogółem
Ogółem	8 626	670 828	328216	48,9	141379
Dolnośląskie	880	54 315	45 010	82,9	4 379
Kujawsko-pomorskie	431	29 960	11 997	40,0	8 633
Lubelskie	476	24 312	9 666	39,8	7 386
Lubuskie	313	21 113	9 595	45,4	6 286
Łódzkie	245	23 705	10 405	43,9	3 896
Małopolskie	1 055	66 602	53 501	80,3	4 338
Mazowieckie	313	34 190	24 876	72,8	6 313
Opolskie	104	6 391	2 951	46,2	1 610
Podkarpackie	427	22 269	12 655	56,8	3 646
Podlaskie	255	16 107	6 891	42,8	4 421
Pomorskie	977	97 414	26 688	27,4	26 285
Śląskie	536	42 568	35 125	82,5	6 365
Świętokrzyskie	162	9 842	5 048	51,3	2 218
Warmińsko-mazurskie	589	48 943	14 286	29,2	14 458
Wielkopolskie	680	42 708	18 561	43,5	12 925
Zachodniopomorskie	1 183	130 389	40 961	31,4	28 220

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

**Załącznik 7 Liczba obiektów noclegowych według rodzajów
w województwach w 2000 roku**

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Ogółem	8626	880	431	476	313	245	1055	313	104	427	255	977	536	162	589	680	1183
1	924	112	49	32	38	51	77	71	22	51	21	74	111	18	65	79	53
2	116	4	4	9	10	7	9	8	4	4	5	5	6	8	6	19	8
3	409	85	6	8	9	10	111	9	2	16	3	39	29	9	35	9	29
4	179	23	18	5	8	10	31	7	1	20	9	9	10	9	14	3	2
5	83	23	-	1	-	-	28	-	1	10	1	1	17	-	1	-	-
6	457	37	16	39	23	13	56	26	8	52	24	29	24	15	32	36	27
7	2079	169	125	97	66	23	178	37	17	39	29	350	109	15	110	210	505
8	245	15	6	13	3	5	16	4	3	3	3	49	5	5	9	8	98
9	497	57	21	23	21	22	53	18	10	27	19	60	44	8	25	45	44
10	56	7	-	3	1	1	20	6	-	-	1	4	4	-	2	4	3
11	514	44	37	20	36	16	25	18	13	21	26	53	35	16	35	47	72
12	171	10	8	6	5	16	13	8	7	10	2	24	3	5	19	15	20
13	339	14	32	18	11	7	25	5	-	22	19	42	12	17	47	27	41
14	90	19	5	3	5	1	6	3	3	5	4	1	14	-	5	4	12
15	808	68	45	117	17	11	144	14	2	73	32	100	18	14	40	65	48
16	140	16	15	4	1	-	38	-	-	3	1	4	3	-	-	-	55
17	1519	177	44	78	59	52	225	79	11	71	56	133	92	23	144	109	166

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11- zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14- ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-kwatery agroturystyczne, 16-zakłady uzdrowiskowe, 17-pozostałe niesklasyfikowane.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 8 Liczba miejsc noclegowych w województwach według rodzajów obiektów w 2000 roku

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Ogółem	670828	54315	29960	24312	21113	23705	66602	34190	6391	22269	16107	97414	42568	9842	48943	42708	130389
1	95095	10977	3685	2595	2638	4082	9680	13195	1264	3656	1943	7951	11733	1202	7084	7417	5993
2	5733	187	172	370	331	186	304	1547	167	116	184	186	212	341	339	836	255
3	20648	3005	171	281	428	706	8583	278	44	463	184	2119	1141	494	1218	250	1283
4	12209	1294	952	266	644	1025	2283	441	36	1408	492	544	558	528	1335	249	154
5	4034	1174	-	10	-	-	1568	-	48	462	14	40	697	-	21	-	-
6	23019	1931	731	1500	2310	523	3000	1099	304	1861	834	1730	1273	672	2055	1664	1532
7	195242	12360	7470	5798	4534	2416	11732	3878	788	3176	3357	41049	11612	1349	11624	10010	64089
8	34516	1373	501	1697	621	528	949	598	254	324	349	6633	415	368	1767	588	17551
9	48752	3862	2419	1755	1894	1829	4347	1862	789	2255	1852	7322	3352	917	3856	5569	4872
10	2540	216	-	145	23	32	754	265	-	-	110	196	150	-	210	186	253
11	31461	2268	1902	1274	1884	1076	1174	1830	900	1035	1582	3767	1680	844	1982	3008	5255
12	29844	811	1229	613	557	6140	1309	543	1398	604	248	5257	1581	500	3044	2337	3673
13	46484	1390	4494	2700	1210	693	3089	680	-	3424	1915	8190	1525	1150	5179	4600	6245
14	4027	1219	262	45	154	101	130	28	90	132	119	48	699	-	78	109	813
15	8133	797	472	966	259	124	1202	135	21	693	293	1115	382	90	456	663	465
16	25433	3549	3334	834	158	-	4938	-	-	391	195	724	1149	-	-	-	10161
17	83658	7902	2166	3463	3468	4244	11560	7811	288	2269	2436	10543	4409	1387	8695	5222	7795

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-kwatery agroturystyczne, 16-zakłady uzdrowiskowe, 17-pozostałe niesklasyfikowane.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 9 Hotele według kategorii w województwach w 2000 roku

L.p.	Województwo	Liczba obiektów							Liczba miejsc nolegowych						
		ogółem	*****	****	***	**	*	ogółem	*****	****	***	**	*		
	Polska	924	6	41	332	285	260	95095	1923	10392	42812	23264	16704		
1	Dolnośląskie	112	-	7	46	30	29	10977	-	1776	5039	2545	1617		
2	Kujawsko-pomorskie	49	-	3	17	17	12	3685	-	426	1473	1107	679		
3	Lubelskie	32	-	-	13	9	10	2595	-	-	1304	432	859		
4	Lubuskie	38	-	2	8	12	16	2638	-	233	866	752	787		
5	Łódzkie	51	-	-	12	17	22	4082	-	-	1381	1562	1139		
6	Małopolskie	77	-	6	31	24	16	9680	-	1051	4615	2666	1348		
7	Mazowieckie	71	3	5	27	16	20	13195	1731	3110	4861	1899	1594		
8	Opolskie	22	-	1	6	4	11	1264	-	96	375	188	605		
9	Podkarpackie	51	-	1	17	15	18	3656	-	207	1736	770	943		
10	Podlaskie	21	-	1	11	7	2	1943	-	460	884	544	55		
11	Pomorskie	74	-	4	25	31	14	7951	-	699	3557	2627	1068		
12	Śląskie	111	2	2	36	42	29	11733	88	619	4972	3899	2155		
13	Świętokrzyskie	18	-	-	4	7	7	1202	-	-	443	456	303		
14	Warmińsko-mazurskie	65	1	2	25	15	22	7084	104	279	3994	1051	1656		
15	Wielkopolskie	79	-	2	36	24	17	7417	-	204	4779	1710	724		
16	Zachodniopomorskie	53	-	5	18	15	15	5993	-	1232	2533	1056	1172		

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

**Załącznik 10 Udział procentowy rodzajów obiektów noclegowych
w bazie ogółem województw w 2000 roku**

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Ogółem	100,0*	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
1	10,7	12,7	11,4	6,7	12,1	20,8	7,3	22,7	21,2	11,9	8,2	7,6	20,7	11,1	11,0	11,6	4,5
2	1,3	0,5	0,9	1,9	3,2	2,9	0,9	2,6	3,8	0,9	2,0	0,5	1,1	4,9	1,0	2,8	0,7
3	4,7	9,7	1,4	1,7	2,9	4,1	10,5	2,9	1,9	3,7	1,2	4,0	5,4	5,6	5,9	1,3	2,5
4	2,1	2,6	4,2	1,1	2,6	4,1	2,9	2,2	1,0	4,7	3,5	0,9	1,9	5,6	2,4	0,4	0,2
5	1,0	2,6	-	0,2	-	-	2,7	-	1,0	2,3	0,4	0,1	3,2	-	0,2	-	-
6	5,3	4,2	3,7	8,2	7,3	5,3	5,3	8,3	7,7	12,2	9,4	3,0	4,5	9,3	5,4	5,3	2,3
7	24,1	19,2	29,0	20,4	21,1	9,4	16,9	11,8	16,3	9,1	11,4	35,8	20,3	9,3	18,7	30,9	42,7
8	2,8	1,7	1,4	2,7	1,0	2,0	1,5	1,3	2,9	0,7	1,2	5,0	0,9	3,1	1,5	1,2	8,3
9	5,8	6,5	4,9	4,8	6,7	9,0	5,0	5,8	9,6	6,3	7,5	6,1	8,2	4,9	4,2	6,6	3,7
10	0,6	0,8	-	0,6	0,3	0,4	1,9	1,9	-	-	0,4	0,4	0,7	-	0,3	0,6	0,3
11	6,0	5,0	8,6	4,2	11,5	6,5	2,4	5,8	12,5	4,9	10,2	5,4	6,5	9,9	5,9	6,9	6,1
12	2,0	1,1	1,9	1,3	1,6	6,5	1,2	2,6	6,7	2,3	0,8	2,5	0,6	3,1	3,2	2,2	1,7
13	3,9	1,6	7,4	3,8	3,5	2,9	2,4	1,6	-	5,2	7,5	4,3	2,2	10,5	8,0	4,0	3,5
14	1,0	2,2	1,2	0,6	1,6	0,4	0,6	1,0	2,9	1,2	1,6	0,1	2,6	-	0,8	0,6	1,0
15	9,4	7,7	10,4	24,6	5,4	4,5	13,6	4,5	1,9	17,1	12,5	10,2	3,4	8,6	6,8	9,6	4,1
16	1,6	1,8	3,5	0,8	0,3	-	3,6	-	-	0,7	0,4	0,4	0,6	-	-	-	4,6
17	17,6	20,1	10,2	16,4	18,8	21,2	21,3	25,2	10,6	16,6	22,0	13,6	17,2	14,2	24,4	16,0	14,0

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zespoły, ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-kwatery agroturystyczne, 16-zakłady uzdrowiskowe, 17-pozostałe niesklasyfikowane.

* Obliczenia wykonano komputerowo.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 11 Udział procentowy miejsc noclegowych według rodzajów obiektów w bazie ogółem województw w 2000 roku

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Ogółem	100,0*	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
1	14,2	20,2	12,3	10,7	12,5	17,2	14,5	38,6	19,8	16,4	12,1	8,2	27,6	12,2	14,5	17,4	4,6
2	0,9	0,3	0,6	1,5	1,6	0,8	0,5	4,5	2,6	0,5	1,1	0,2	0,5	3,5	0,7	2,0	0,2
3	3,1	5,5	0,6	1,2	2,0	3,0	12,9	0,8	0,7	2,1	1,1	2,2	2,7	5,0	2,5	0,6	1,0
4	1,8	2,4	3,2	1,1	3,1	4,3	3,4	1,3	0,6	6,3	3,1	0,6	1,3	5,4	2,7	0,6	0,1
5	0,6	2,2	-	-	-	-	2,4	-	0,8	2,1	0,1	-	1,6	-	-	-	-
6	3,4	3,6	2,4	6,2	10,9	2,2	4,5	3,2	4,8	8,4	5,2	1,8	3,0	6,8	4,2	3,9	1,2
7	29,1	22,8	24,9	23,8	21,5	10,2	17,6	11,3	12,3	14,3	20,8	42,1	27,3	13,7	23,8	23,4	49,2
8	5,1	2,5	1,7	7,0	2,9	2,2	1,4	1,7	4,0	1,5	2,2	6,8	1,0	3,7	3,6	1,4	13,5
9	7,3	7,1	8,1	7,2	9,0	7,7	6,5	5,4	12,3	10,1	11,5	7,5	7,9	9,3	7,9	13,0	3,7
10	0,4	0,4	-	0,6	0,1	0,1	1,1	0,8	-	-	0,7	0,2	0,4	-	0,4	0,4	0,2
11	4,7	4,2	6,3	5,2	8,9	4,5	1,8	5,4	14,1	4,6	9,8	3,9	3,9	8,6	4,0	7,0	4,0
12	4,4	1,5	4,1	2,5	2,6	25,9	2,0	1,6	21,9	2,7	1,5	5,4	3,7	5,1	6,2	5,5	2,8
13	6,9	2,6	15,0	11,1	5,7	2,9	4,6	2,0	-	15,4	11,9	8,4	3,6	11,7	10,6	10,8	4,8
14	0,6	2,2	0,9	0,2	0,7	0,4	0,2	0,1	1,4	0,6	0,7	-	1,6	-	0,2	0,3	0,6
15	1,2	1,5	1,6	4,0	1,2	0,5	1,8	0,4	0,3	3,1	1,8	1,1	0,9	0,9	0,9	1,6	0,4
16	3,8	6,5	11,1	3,4	0,7	-	7,4	-	-	1,8	1,2	0,7	2,7	-	-	-	7,8
17	12,5	14,5	7,2	14,2	16,4	17,9	17,4	22,8	4,5	10,2	15,1	10,8	10,4	14,1	17,8	12,2	6,0

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-kwatery agroturystyczne, 16-zakłady uzdrowiskowe, 17-pozostałe niesklasyfikowane.

* Obliczenia wykonano komputerowo.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 12 Liczba całorocznych obiektów noclegowych według rodzajów w województwach w 2000 roku

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Ogółem	4689	767	175	198	169	165	810	208	58	252	117	345	424	101	189	300	411
1	922	112	49	32	38	51	77	71	22	51	21	74	111	18	63	79	53
2	116	4	4	9	10	7	9	8	4	4	5	5	6	8	6	19	8
3	372	83	6	8	9	10	110	9	2	16	3	25	28	9	29	9	16
4	159	23	16	4	8	10	27	7	1	18	8	7	9	9	8	3	1
5	79	23	-	1	-	-	28	-	1	8	1	1	16	-	-	-	-
6	162	34	6	6	9	6	16	7	4	10	3	9	13	10	6	19	4
7	641	165	8	9	7	5	149	6	2	17	4	61	83	7	16	10	92
8	55	11	1	-	-	-	14	-	2	1	-	7	2	-	2	-	15
9	397	55	14	16	16	18	49	15	8	21	16	44	42	7	14	34	28
10	53	7	-	3	1	1	20	6	-	-	1	2	3	-	2	4	3
11	45	5	1	2	2	6	6	1	-	3	1	-	6	3	1	4	4
12	7	-	-	-	-	2	1	-	-	1	-	1	1	-	-	1	-
13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14	21	6	-	1	-	-	4	-	1	-	-	-	7	-	-	1	1
15	347	56	18	28	14	5	69	4	2	36	6	28	12	11	13	27	18
16	137	16	15	4	1	-	38	-	-	3	1	3	3	-	-	-	53
17	1176	167	37	75	54	44	193	74	9	63	47	78	82	19	29	90	115

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15- kwatery agroturystyczne, 16-zakłady uzdrowiskowe, 17-pozostałe niesklasyfikowane.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 13 Liczba całorocznych miejsc noclegowych według rodzajów obiektów w województwach w 2000 roku

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Ogółem	328216	45010	11997	9666	9595	10405	53501	24876	2951	12655	6891	26688	35125	5048	14286	18561	40961
1	94489	10903	3685	2595	2638	4082	9674	13195	1264	3498	1943	7931	11733	1202	6752	7417	5977
2	5635	187	172	370	331	186	304	1547	167	116	184	186	212	341	247	836	249
3	18349	2866	171	271	398	556	8520	278	44	463	184	1329	1082	450	926	250	561
4	10744	1287	806	197	644	921	1976	441	36	1211	448	443	526	468	977	249	114
5	3768	1160	-	10	-	-	1533	-	48	308	14	40	655	-	-	-	-
6	9753	1772	445	373	511	307	1356	408	199	478	104	733	786	465	477	949	390
7	60182	11888	644	569	416	616	9673	674	60	1853	301	6947	10036	684	1859	681	13281
8	5095	908	128	-	-	-	764	-	124	84	-	358	85	-	62	-	2582
9	33756	3472	1440	1014	1030	1577	3862	1325	689	1758	1109	4361	3214	450	1580	3534	3341
10	2312	216	-	145	23	32	739	265	-	-	110	60	125	-	165	186	246
11	2095	399	14	130	6	265	377	-	-	44	-	-	302	50	12	198	298
12	1374	-	-	-	-	249	400	-	-	61	-	34	480	-	-	150	-
13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14	851	250	-	14	-	-	98	-	28	-	-	-	400	-	-	43	18
15	3727	691	207	254	205	40	636	51	21	349	52	313	238	46	124	301	199
16	23938	3549	3254	834	158	-	4926	-	-	391	195	438	1149	-	-	-	9044
17	52148	5462	1031	2890	3235	1574	8663	6692	271	2041	2247	3515	4102	892	1105	3767	4661

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki kolonijne, 8-ośrodki wczasowe, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-kwatery agroturystyczne, 16-zakłady uzdrowiskowe, 17-pozostałe niesklasyfikowane.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

**Załącznik 14 Udział procentowy całorocznych miejsc noclegowych
w poszczególnych rodzajach obiektów w województwach
w 2000 roku**

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Ogółem	48,9	82,9	40,0	39,8	45,4	43,9	80,3	72,8	46,2	56,8	42,8	27,4	82,5	51,3	29,2	43,5	31,4
1	99,4	99,3	100,0	100,0	100,0	100,0	99,9	100,0	100,0	95,7	100,0	99,7	100,0	100,0	95,3	100,0	99,7
2	98,3	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	72,9	100,0	97,6
3	88,9	95,4	100,0	96,4	93,0	78,8	99,3	100,0	100,0	100,0	100,0	62,7	94,8	91,1	76,0	100,0	43,7
4	88,0	99,5	84,7	74,1	100,0	89,9	86,6	100,0	100,0	86,0	91,1	81,4	94,3	88,6	73,2	100,0	74,0
5	93,4	98,8	-	100,0	-	-	97,8	-	100,0	66,7	100,0	100,0	94,0	-	-	-	-
6	42,4	91,8	60,9	24,9	22,1	58,7	45,2	37,1	65,5	25,7	12,5	42,4	61,7	69,2	23,2	57,0	25,5
7	30,8	96,2	8,6	9,8	9,2	25,5	82,4	17,4	7,6	58,3	9,0	16,9	86,4	50,7	16,0	6,8	20,7
8	14,8	66,1	25,5	-	-	-	80,5	-	48,8	25,9	-	5,4	20,5	-	3,5	-	14,7
9	69,2	89,9	59,5	57,8	54,4	86,2	88,8	71,2	87,3	78,0	59,9	59,6	95,9	49,1	41,0	63,5	68,6
10	91,0	100,0	-	100,0	100,0	100,0	98,0	100,0	-	-	100,0	30,6	83,3	-	78,6	100,0	97,2
11	6,7	17,6	0,7	10,2	0,3	24,6	32,1	-	-	4,3	-	-	18,0	5,9	0,6	6,6	5,7
12	4,6	-	-	-	-	4,1	30,6	-	-	10,1	-	0,6	30,4	-	-	6,4	-
13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14	21,1	20,5	-	31,1	-	-	75,4	-	31,1	-	-	-	57,2	-	-	39,4	2,2
15	45,8	86,7	43,9	26,3	79,2	32,3	52,9	37,8	100,0	50,4	17,7	28,1	62,3	51,1	27,2	45,4	42,8
16	94,1	100,0	97,6	100,0	100,0	-	99,8	-	-	100,0	100,0	60,5	100,0	-	-	-	89,0
17	62,3	69,1	47,6	83,5	93,3	37,1	74,9	85,7	94,1	90,0	92,2	33,3	93,0	64,3	12,7	72,1	59,8

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11- zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-kwatery agroturystyczne, 16-zakłady uzdrowiskowe, 17-pozostałe niesklasyfikowane.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 15 Udział procentowy miejsc noclegowych według rodzajów obiektów, w bazie całorocznej ogółem województw w 2000 roku

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Ogółem	100,0*	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
1	28,8	24,2	30,7	26,8	27,5	39,2	18,1	53,0	42,8	27,6	28,2	29,7	33,4	23,8	47,3	40,0	14,6
2	1,7	0,4	1,4	3,8	3,4	1,8	0,6	6,2	5,7	0,9	2,7	0,7	0,6	6,8	1,7	4,5	0,6
3	5,6	6,4	1,4	2,8	4,1	5,3	15,9	1,1	1,5	3,7	2,7	5,0	3,1	8,9	6,5	1,3	1,4
4	3,3	2,9	6,7	2,0	6,7	8,9	3,7	1,8	1,2	9,6	6,5	1,7	1,5	9,3	6,8	1,3	0,3
5	1,1	2,6	-	0,1	-	-	2,9	-	1,6	2,4	0,2	0,1	1,9	-	-	-	-
6	3,0	3,9	3,7	3,9	5,3	3,0	2,5	1,6	6,7	3,8	1,5	2,7	2,2	9,2	3,3	5,1	1,0
7	18,3	26,4	5,4	5,9	4,3	5,9	18,1	2,7	2,0	14,6	4,4	26,0	28,6	13,5	13,0	3,7	32,4
8	1,6	2,0	1,1	-	-	-	1,4	-	4,2	0,7	-	1,3	0,2	-	0,4	-	6,3
9	10,3	7,7	12,0	10,5	10,7	15,2	7,2	5,3	23,3	13,9	16,1	16,3	9,2	8,9	11,1	19,0	8,2
10	0,7	0,5	-	1,5	0,2	0,3	1,4	1,1	-	-	1,6	0,2	0,4	-	1,2	1,0	0,6
11	0,6	0,9	0,1	1,3	0,1	2,5	0,7	-	-	0,3	-	-	0,9	1,0	0,1	1,1	0,7
12	0,4	-	-	-	-	2,4	0,7	-	-	0,5	-	0,1	1,4	-	-	0,8	-
13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14	0,3	0,6	-	0,1	-	-	0,2	-	0,9	-	-	-	1,1	-	-	0,2	-
15	1,1	1,5	1,7	2,6	2,1	0,4	1,2	0,2	0,7	2,8	0,8	1,2	0,7	0,9	0,9	1,6	0,5
16	7,3	7,9	27,1	8,6	1,6	-	9,2	-	-	3,1	2,8	1,6	3,3	-	-	-	22,1
17	15,9	12,1	8,6	29,9	33,7	15,1	16,2	26,9	9,2	16,1	32,6	13,2	11,7	17,7	7,7	20,3	11,4

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-kwatery agroturystyczne, 16-zakłady uzdrowiskowe, 17-pozostałe niesklasyfikowane.

* Obliczenia wykonano komputerowo.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

**Załącznik 16 Zmiany w liczbie obiektów noclegowych
w województwach w latach 1999-2000
(w obiektach rejestrowanych w 2000 roku)**

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
1	16	15	-3	6	2	1	6	3	-2	3	-1	-2	-3	1	-1	7	-16
2	-14	-5	-4	-2	2	0	-3	1	-2	1	0	0	-2	5	0	2	-7
3	-91	-2	-1	-3	-2	4	-1	-3	-2	2	0	-27	-16	-5	-9	-2	29
4	-23	1	0	-9	-2	-1	-5	1	-2	1	-2	-2	-1	3	-1	-1	-51
5	-6	-1	-1	1	-	-	-4	-	0	-1	-1	0	1	-	0	-	-
6	-53	-5	-2	-14	-4	-5	-3	-10	-1	-3	-3	-1	0	2	9	-6	-7
7	-217	12	-23	-9	-13	-6	-32	-14	-13	-1	-11	-45	-26	1	-28	-27	18
8	-21	-3	-2	-2	-1	0	5	-2	1	0	1	-4	2	-5	0	-2	-9
9	15	6	-1	3	3	2	0	-1	2	-3	5	2	4	0	-4	-5	2
10	6	1	-	0	0	0	0	2	-	-	0	0	3	-	0	0	0
11	-26	-5	10	-2	5	-2	-3	-4	-5	-3	-3	3	3	-3	-11	-3	-3
12	-53	-11	-4	-2	0	2	-3	2	0	1	1	-11	-12	-1	-1	-2	-12
13	-88	-7	-2	-11	-7	-7	-7	0	-4	-7	-4	-9	-3	-1	-16	2	-5
14	-9	-3	1	1	-3	-1	3	-1	-1	1	1	0	-1	-	0	-1	-5
15	53	-3	21	21	-6	5	-40	-4	-2	-3	-10	52	7	2	-4	9	8
16	-6	-1	6	0	0	-	-3	-	-	-2	0	0	0	-	-	-	-6
17	1519	177	44	78	59	52	225	79	11	71	56	133	92	23	144	109	166

„0” – brak zmian

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11- zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14- ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-kwatery agroturystyczne, 16-zakłady uzdrowiskowe.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 17 Zmiany w liczbie miejsc noclegowych według rodzajów obiektów w województwach w latach 1999-2000
(w obiektach rejestrowanych w 2000 roku)

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
1	3051	1603	85	726	-205	341	518	-411	-106	475	-79	-561	599	99	312	544	-889
2	-109	-362	-127	-24	84	-26	-291	1233	-123	20	2	19	-261	101	-259	174	-269
3	-1966	210	-24	-51	-26	33	967	-9	-54	26	23	-881	-494	-459	-333	-34	-860
4	-2343	16	23	-562	-137	-34	-363	85	-405	209	-398	-187	-737	94	337	-69	-215
5	-292	89	-106	10	-	-	-169	-	-	-8	-44	-	-64	-	0	-	-
6	-335	-64	-147	-327	1196	-145	-56	-447	-174	-24	-137	-72	-68	55	575	-30	-470
7	-11801	-459	-500	-618	-935	-418	-2375	-984	-560	-213	-571	-5072	2115	376	-1158	-1363	934
8	-1600	-337	-95	-208	-200	0	301	-268	64	10	60	-381	147	-726	143	-342	232
9	341	240	41	446	449	-60	283	64	31	-100	251	-1260	-35	41	400	-358	-92
10	317	35	-	13	-	-	89	101	-	-	-3	6	128	-	-3	-49	0
11	-2837	-192	154	-342	-183	-98	-123	-26	-351	-348	33	696	59	-400	-961	-276	-479
12	-8526	-2479	-714	-134	-293	4858	-357	268	278	-1946	232	-3670	-498	-90	443	-478	-3946
13	-6912	-335	-752	-1123	-1115	-1159	-1447	80	-1828	809	-1305	1028	-495	-70	-2101	1625	1276
14	30	133	19	17	-136	30	81	-8	-92	8	27	0	-14	-	-8	-15	-12
15	961	-30	222	229	6	62	-368	-20	-14	32	-71	607	143	-2	-96	128	133
16	-418	-402	1232	-132	42	-	-147	-	-	-72	13	16	129	-	-	-	-1097
17	83658	7902	2166	3463	3468	4244	11560	7811	288	2269	2436	10543	4409	1387	8695	5222	7795

„0” – brak zmian

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11- zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14- ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-kwatery agroturystyczne, 16-zakłady uzdrowiskowe, 17-pozostałe niesklasyfikowane.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

**Załącznik 18 Zdolność recepcyjna bazy noclegowej w województwach
w 2000 roku**

Województwo	Polska	Nominalna liczba noclegów											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Ogółem	131332229	7810113	7528418	7811919	8726601	10909559	12311412	19378799	18983703	12860859	8880607	7944404	8185835
Dolnośląskie	16117530	1234372	1185098	1203720	1243788	1408187	1379793	1627976	1604358	1497833	1296334	1190149	1245922
Kujawsko-pomorskie	5756639	296411	287654	308287	353501	505369	603002	897327	886125	625503	355592	321596	316272
Lubelskie	4517063	262513	249990	267680	280166	351043	399985	722372	698865	465599	298073	261934	258843
Lubuskie	3568581	203871	193401	207240	217974	282596	315835	545536	543603	399621	235500	210685	212719
Łódzkie	3998869	264993	253564	267533	285897	328077	335600	493666	495948	388393	302592	286344	296262
Małopolskie	17898158	1377641	1350800	1335536	1366107	1535912	1567806	1955326	1922052	1588609	1372005	1208474	1317890
Mazowieckie	8065707	558243	524460	563643	595653	710950	709737	886311	871637	748041	657688	615232	624112
Opolskie	1370700	75299	74150	77149	100292	112959	125809	192023	189810	156414	104795	78918	83082
Podkarpackie	5093890	320869	314571	319409	368780	442212	463263	665628	656437	484756	383863	331006	343096
Podlaskie	3048156	179265	168508	182872	204882	253983	266783	470307	458492	266419	203053	194812	198780
Pomorskie	14132135	548211	531268	562169	755254	1154021	1545220	2873901	2811889	1424229	683740	606257	635976
Śląskie	10959969	788073	754131	764777	857133	986639	992333	1167418	1162169	986876	882008	783505	834907
Świętokrzyskie	2107837	135859	126041	134166	150398	158089	157211	291627	291461	211152	155110	147538	149185
Warmińsko-mazurskie	7222566	352292	330317	347996	367173	505001	567890	1411683	1368348	857557	390516	361326	362467
Wielkopolskie	7949500	443059	412964	436750	488842	589102	695247	1259029	1223599	793269	565602	520444	521593
Zachodniopomorskie	19524929	769142	771501	832992	1090761	1585419	2185898	3918669	3798910	1966588	994136	826184	784729

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

**Załącznik 19 Sezonowość wykorzystania miejsc noclegowych
w województwach w 2000 roku**

Województwo	Polska	Wykorzystanie miejsc noclegowych w %											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VII	IX	X	XI	XII
Ogółem	37,4	28,0	34,2	29,6	30,9	37,7	40,3	51,2	46,2	32,9	32,7	28,9	25,8
Dolnośląskie	34,3	29,1	38,1	26,3	29,2	36,4	38,8	45,2	44,0	31,6	30,2	27,4	28,4
Kujawsko-pomorskie	39,7	33,3	39,3	40,8	35,5	35,7	37,4	46,4	43,5	33,6	43,5	43,9	34,6
Lubelskie	33,0	28,5	29,5	31,1	33,2	34,4	34,3	40,9	35,9	26,9	30,5	30,0	25,1
Lubuskie	32,6	24,2	27,0	27,5	26,1	27,1	32,2	45,9	43,3	28,9	27,4	26,4	21,6
Łódzkie	36,5	34,8	38,9	39,2	34,5	37,0	36,7	40,7	36,3	32,4	39,3	36,3	30,2
Małopolskie	37,5	30,0	41,0	28,8	31,0	40,1	40,3	50,2	49,5	39,4	34,2	25,5	26,6
Mazowieckie	40,6	34,2	37,0	41,9	41,2	43,5	43,6	41,9	38,7	42,0	47,0	41,7	32,2
Opolskie	27,3	20,5	27,5	24,1	20,9	25,7	29,8	38,9	40,6	17,5	19,2	21,8	19,3
Podkarpackie	28,1	22,5	26,5	21,8	23,5	28,8	32,6	36,4	33,7	26,6	26,8	22,0	21,1
Podlaskie	30,2	19,1	21,1	21,4	18,8	27,1	30,7	46,1	41,0	26,9	26,7	25,5	21,5
Pomorskie	41,1	18,2	24,2	23,2	28,1	37,1	41,0	62,2	51,5	32,1	29,1	24,2	20,3
Śląskie	30,3	30,3	36,9	26,1	24,7	30,6	30,8	39,0	37,8	28,8	25,6	24,2	23,2
Świętokrzyskie	33,1	27,9	35,8	33,2	33,1	41,5	36,0	33,3	34,2	30,3	33,1	31,9	26,2
Warmińsko-mazurskie	31,6	20,3	22,9	22,5	26,0	30,7	35,7	45,5	38,6	23,1	24,2	20,7	18,1
Wielkopolskie	33,4	25,7	28,2	29,2	28,3	35,4	38,6	43,2	40,9	29,9	29,1	25,2	20,4
Zachodniopomorskie	49,6	28,7	32,5	35,2	40,2	50,2	53,3	66,6	58,3	39,5	39,6	35,6	29,5

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 20 Wykorzystanie zdolności recepcyjnej obiektów w województwach w 2000 roku (w %)¹

Rodzaj obiektów	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Polska	34,3	39,7	33,0	32,6	36,5	37,5	40,6	27,3	28,1	30,2	41,1	30,3	33,1	31,6	33,4	49,6
Hotele	39,2	36,6	31,3	32,7	36,6	48,8	54,0	33,9	29,9	37,1	42,9	32,9	35,8	34,9	40,3	40,0
Motele	37,1	33,2	34,6	30,7	34,6	26,8	30,8	13,4	74,1	41,1	34,9	32,7	25,6	22,2	34,6	35,6
Pensjonaty	22,9	31,6	45,9	36,9	27,0	43,0	45,6	41,4	15,8	21,6	29,1	19,8	36,9	21,1	17,5	35,2
Domy wycieczkowe	26,3	28,8	30,3	28,1	37,6	32,8	43,3	21,7	19,4	25,7	36,6	19,2	27,2	28,0	18,9	36,1
Schroniska	17,4	-	51,8	-	-	23,2	-	6,8	20,3	10,6	33,0	16,5	-	36,7	-	-
Schroniska młodzieżowe	29,8	30,1	26,1	22,0	24,9	34,9	38,3	21,4	26,1	26,8	38,8	31,4	33,0	30,4	28,9	38,4
Ośrodki czasowe	31,4	43,7	38,7	41,3	44,6	37,5	39,4	29,5	40,7	42,1	49,3	34,3	36,3	38,7	48,1	53,1
Ośrodki kolonijne	34,9	48,1	37,9	59,0	77,1	30,6	43,9	45,5	19,5	48,4	57,7	39,4	49,7	33,3	77,8	61,6
Ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe	31,2	25,4	31,5	32,2	31,5	36,4	34,7	28,0	24,4	33,4	33,5	35,1	27,1	28,0	31,7	45,0
Domy pracy twórczej	20,8	-	33,4	10,8	28,3	35,0	45,3	-	-	30,0	64,8	25,0	-	28,7	37,4	31,2
Zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	40,0	46,0	21,5	47,4	34,4	35,0	20,3	36,9	32,2	36,9	44,7	26,2	31,8	40,4	40,7	45,6
Campingi	17,9	13,9	15,3	21,3	29,7	18,0	14,6	17,6	21,7	34,0	28,9	25,5	5,4	16,6	18,1	36,4
Pola biwakowe	7,5	8,5	4,7	12,2	15,6	14,3	5,8	-	7,4	23,8	19,0	17,0	2,7	13,6	11,9	24,5
Ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego	35,2	19,0	16,1	44,9	52,0	25,9	28,6	34,7	75,4	32,9	46,5	20,8	-	19,7	51,8	26,7
Kwatery agroturystyczne	19,5	21,0	16,2	25,6	23,8	11,3	28,0	17,7	21,2	33,1	29,8	24,1	18,8	31,4	18,8	26,8
Zakłady uzdrowiskowe	83,7	78,8	90,0	28,7	-	68,1	-	-	87,1	67,3	70,9	13,5	-	-	-	70,8
Pozostałe niesklasyfikowane	27,6	28,8	28,9	32,0	42,7	29,0	36,3	17,7	27,3	19,7	35,8	30,4	38,8	23,9	31,5	28,1

¹ Dla hoteli, moteli, pensjonatów wykorzystanie pokoi, dla bazy ogółem i pozostałych obiektów wykorzystanie miejsc noclegowych.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie materiałów GUS, system OTMC 12, US Kraków.

Załącznik 21 Baza noclegowa w powiatach w 2000 roku

Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	całorocznych		
Polska	670828	328216	131332229	37,4
Woj. dolnośląskie	54315	45010	16117530	34,3
Bolesławiecki	622	364	138809	38,4
Dzierżoniowski	278	278	99226	33,4
Głogowski	340	340	124636	33,8
Górowski	0	0	0	0
Jaworski	396	238	98010	19,5
Jeleniogórski	17202	16101	5372614	28,6
Kamiennogórski	845	621	203438	25,4
Kłodzki	10388	9996	3473470	43
Legnicki	908	101	99529	31
Lubański	3031	2473	868054	31,1
Lubiński	316	316	115360	43,2
Lwówecki	449	326	127582	32,6
Milicki	1133	186	152545	41,5
Oleśnicki	639	336	147335	23,8
Oławski	257	190	62769	25,8
Polkowicki	188	188	69674	32,4
Strzeliński	194	42	32863	50,2
Średzki	85	85	27036	24,6
Świdnicki	436	436	160413	31,5
Trzebnicki	879	245	182253	20,7
Wałbrzyski	1889	1882	660830	55,5
Wolowski	500	204	104802	38,6
Wrocławski	844	761	249096	25
Ząbkowicki	412	323	98761	30,9
Zgorzelecki	1082	883	293100	24,4
Złotoryjski	194	178	64010	20,2
M.Jelenia Góra	2990	1972	769294	36,9
M.Legnica	529	529	184786	27,9
M.Wałbrzych	759	759	276624	21,2
M.Wrocław	6530	4657	1860611	36,3

Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	calorocznych		
Woj. kujawsko-pomorskie	29960	11997	5756639	39,7
Aleksandrowski	2137	1977	655349	65,2
Brodnicki	2723	449	409394	25,1
Bydgoski	3202	985	430003	30,9
Chełmiński	524	122	84543	7,6
Golubsko-dobrzyński	735	83	97351	16,6
Grudziądzki	208	90	36432	22,8
Inowrocławski	1820	1820	631294	69,3
Lipnowski	479	111	66407	27,7
Mogileński	1521	137	175750	46,1
Nakielski	486	156	82430	19,9
Radziejowski	588	3	40869	36,3
Rypiński	401	30	49764	43,1
Sępoleński	840	63	96381	36,3
Świecki	1872	496	323653	29,5
Toruński	661	281	138941	26,3
Tucholski	2473	286	356946	34,5
Wąbrzeski	212	24	21095	44,6
Włocławski	1508	404	234773	53,8
Żniński	1682	704	331058	23,5
M.Bydgoszcz	2602	1584	590072	31,5
M.Grudziądz	855	439	210088	24
M.Toruń	1746	1094	451597	38,2
M.Włocławek	685	659	242449	37,3
Woj. lubelskie	24312	9666	4517063	33
Bialski	598	423	141370	15,9
Biłgorajski	529	210	105585	14,7
Chełmski	579	83	72732	20,2
Hrubieszowski	112	59	24420	12,9
Janowski	872	211	115130	30,4
Krasnostawski	250	126	54587	19,4
Kraśnicki	61	61	21950	39,6
Lubartowski	3082	232	304599	20,4
Lubelski	101	66	31581	21,8

Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	całorocznych		
Lęczyński	555	9	34963	27,3
Łukowski	581	261	99880	48,4
Opolski	121	60	21726	19,2
Parczewski	1147	40	97126	34
Puławski	2852	2688	886410	48,4
Radzyński	132	96	26257	18,3
Rycki	0	0	0	0
Świdnicki	91	91	30006	24
Tomaszowski	1194	262	240485	26
Włodawski	4709	293	403838	43,4
Zamojski	2310	743	427428	22,9
M.Biała Podlaska	373	348	126157	21,7
M.Chełm	508	508	173233	17,9
M.Lublin	2748	2109	820402	38
M.Zamość	807	687	257198	26,5
Woj. lubuskie	21113	9595	3568581	32,6
Gorzowski	817	336	150361	35,8
Krośniński	918	279	136728	34,5
Międzyrzecki	3291	479	306341	31,2
Nowosolski	5123	2378	492827	36
Słubicki	915	778	278035	35,6
Strzelecko-drezdenecki	1476	222	173126	44
Sulęciński	1540	828	298471	30,4
Świebodziński	2716	983	473031	28,3
Zielonogórski	1131	604	241121	35,4
Żagański	184	184	72532	21,8
Żarski	708	588	203400	26
M.Gorzów Wielkopolski	1112	904	349457	36,6
M.Zielona Góra	1182	1032	393151	27
Woj. łódzkie	23705	10405	3998869	36,5
Bełchatowski	1100	572	273258	46,8
Kutnowski	129	129	42255	17,7
Łaski	227	46	28216	38,7
Lęczycki	16	16	5856	45,6

Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	całorocznych		
Łowicki	450	218	124219	22,1
Łódzki wschodni	619	494	184714	32,2
Opoczyński	79	54	21889	19,6
Pabianicki	227	212	66002	30,7
Pajęczański	15	15	5490	4,6
Piotrkowski	2120	299	259641	38,9
Podębicki	455	177	81052	42,7
Radomszczański	628	173	78883	28,5
Rawski	226	226	84260	34,3
Sieradzki	422	175	90560	34
Skierniewicki	243	183	55590	26,9
Tomaszowski	3135	1858	649039	41,8
Wieluński	1253	472	229561	28,6
Wieruszowski	0	0	0	0
Zduńskowolski	4891	241	91624	13,7
Zgierski	1162	556	203925	35,7
M.Łódź	5669	3650	1194789	36,4
M.Piotrków Trybunalski	509	509	180466	52,5
M.Skierniewice	130	130	47580	26,3
Woj. małopolskie	66602	53501	17898158	37,5
Bocheński	910	517	199408	30,1
Brzeski	956	438	206635	11,6
Chrzanowski	224	208	71193	30,4
Dąbrowski	93	18	12892	3,4
Gorlicki	2497	1663	493024	39,3
Krakowski	853	410	229448	19,9
Limanowski	1802	891	397139	27,4
Miechowski	10	10	3121	45,5
Myślenicki	930	551	168976	30,3
Nowosądecki	16069	12319	3831346	43,7
Nowotarski	8086	5807	1979315	39,5
Olkuski	843	777	277154	22,7
Oświęcimski	495	396	152482	37,6
Proszowicki	22	22	2024	11,5

Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	całorocznych		
Suski	3060	2924	919276	24,3
Tarnowski	1159	644	251066	14,8
Tatrzański	14578	13917	4330834	36,9
Wadowicki	1603	1391	504698	17,2
Wielicki	427	234	84940	30,6
M.Kraków	10312	9217	3314418	46,2
M.Nowy Sącz	822	370	168099	23,2
M.Tarnów	851	777	300670	27,1
Woj. mazowieckie	34190	24876	8065707	40,6
Białobrzzeski	540	20	55240	33,9
Ciechanowski	359	359	126893	27,8
Garwoliński	1326	798	236054	38,3
Gostyniński	194	88	41560	21,2
Grodziski	1302	1302	27161	28,2
Grójecki	219	98	88737	30,5
Kozienicki	527	92	92828	29,1
Legionowski	791	623	200491	46,4
Lipski	99	0	10098	52,5
Łosicki	1499	79	131779	30,3
Makowski	133	89	30376	24,4
Miński	366	361	156695	35,3
Mławski	80	80	29120	54,2
Nowodworski	275	71	38922	37
Ostrołęcki	12	0	774	4,8
Ostrowski	672	185	76654	34,4
Otwocki	312	276	93539	34,2
Piasiecznyński	991	694	231129	38,8
Płocki	1384	143	112158	30,9
Płoński	393	229	103185	24,2
Pruszkowski	102	102	37288	34,7
Przasnyski	0	0	0	0
Przysuski	296	49	29705	26,7
Pultuski	361	361	124012	28,6
Radomski	419	209	105806	21,4

Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	całorocznych		
Siedlecki	96	96	32142	28,4
Sierpecki	165	0	33304	48,3
Sochaczewski	193	188	113045	20,7
Sokołowski	519	68	79661	15,1
Szydłowiecki	73	73	25485	30,6
Warszawski	16404	15511	4711568	46,4
Warszawski zachodni	58	58	17750	22,5
Węgrowski	690	67	81506	27,2
Wołomiński	193	193	54638	73
Wyszkowski	945	429	167998	29,7
Zwoleński	40	0	4524	24,9
Zuromiński	46	9	5406	15,8
Żyrardowski	262	262	90859	30,5
M.Ostrołęka	208	208	75764	42,8
M.Płock	280	280	101160	38,7
M.Radom	529	529	164925	30
M.Siedlce	837	597	125768	15,8
Woj. opolskie	6391	2951	1370700	27,3
Brzeski	136	111	35791	27,5
Głubczycki	730	80	168460	11,1
Kędzierzyńsko-kozielski	131	131	52330	37,3
Kluczborski	287	133	52328	32,8
Krapkowicki	96	96	44305	27,1
Namysłowski	78	78	28548	19,8
Nyski	2829	1109	500793	30,9
Oleski	25	25	9333	13,6
Opolski	1123	470	201446	25,3
Prudnicki	158	78	27808	24,2
Strzelecki	336	184	82275	22,4
M.Opole	462	456	167283	35,6
Woj. podkarpackie	22269	12655	5093890	28,1
Bieszczadzki	6979	4305	1631193	29
Brzozowski	226	160	53511	15,2
Dębicki	621	292	149513	43,1

Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	całorocznych		
Jarosławski	637	494	188189	25,1
Jasielski	615	211	112285	34,5
Kolbuszowski	255	145	60055	15,6
Krośnieński	2068	1099	432728	42,5
Leżajski	310	104	56035	43,9
Lubaczowski	401	247	72766	21
Łańcucki	402	326	119226	25
Mielecki	573	427	165594	19,8
Niżański	2478	181	238311	7,9
Przemyski	839	404	149002	23,2
Przeworski	311	181	67723	18,7
Ropczycko-sędziszowski	752	103	94193	36,6
Rzeszowski	444	355	129663	20,2
Sanocki	970	481	204329	21,4
Stalowowski	276	226	76388	28,2
Strzyżowski	72	54	35092	12,3
Tarnobrzeski	242	208	77163	25,1
M.Krosno	207	162	53578	41,9
M.Przemyśl	910	835	331851	19,4
M.Rzeszów	1507	1507	541182	35
M.Tarnobrzeg	174	148	54320	20,1
Woj. podlaskie	16107	6891	3048156	30,2
Augustowski	4643	885	636245	34,1
Białostocki	1717	792	394058	30,9
Bielski	306	116	59120	37,8
Grajewski	1062	364	173848	38
Hajnowski	745	472	197341	24,9
Kolneński	96	54	24524	18,5
Łomżyński	695	244	111984	38,6
Moniecki	184	124	40578	18,4
Sejneński	796	214	102072	34,7
Siemiatycki	570	126	58560	35,5
Sokołski	134	134	48498	14,7
Suwański	1750	369	140921	35,2

Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	całorocznych		
Wysokomazowiecki	288	210	83444	18,2
Zambrowski	60	60	20869	11,9
M.Białystok	2079	2002	707376	26,6
M.Lomża	312	312	97741	33,1
M.Suwalki	670	413	150977	25,2
Woj. pomorskie	97414	26688	14132135	41,1
Bytowski	2555	414	270882	38,9
Chojnicki	4315	859	549673	30,7
Człuchowski	1712	194	225212	17,6
Gdański	1529	542	293698	25,3
Kartuski	3569	1569	663556	26,8
Kościerski	4972	498	526502	47,4
Kwidziński	755	460	133422	29,3
Lęborski	12799	1524	1386131	46,9
Malborski	1079	767	283521	24,4
Nowodworski	13847	2170	1379541	51,2
Pucki	14828	4953	2300814	38,2
Słupski	15170	2525	1812538	52,9
Starogardzki	1540	541	286664	29,7
Tczewski	327	255	83427	23,7
Wejherowski	1304	642	231581	32,3
M.Gdańsk	10345	4281	1967484	41,6
M.Gdynia	2707	1795	665677	42
M.Słupsk	655	575	213851	24,3
M.Sopot	3406	2124	857961	41,1
Woj. śląskie	42568	35125	10959969	30,3
Będziński	556	199	120309	29,2
Bielski	4364	4106	1259144	31,8
Cieszyński	12215	10740	3645118	30,8
Częstochowski	860	318	178096	25,4
Gliwicki	1020	303	177757	21,7
Kłobucki	379	170	66537	40
Lubliniecki	1110	234	159731	14,1
Mikołowski	220	220	81389	41,2

Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	calorocznych		
Myszkowski	479	366	129744	23,4
Pszczynski	166	166	68645	24,2
Raciborski	503	503	159235	28,5
Rybnicki	14	14	5124	9,4
Tarnogórski	375	169	57614	32,2
Tyski	93	93	22852	25
Wodzisławski	67	67	20021	33,8
Zawierciański	698	367	155444	35,8
Żywiecki	8457	6880	1051621	29,7
M.Bielsko-Biała	1620	1372	491383	30
M.Bytom	469	469	137486	11,7
M.Chorzów	567	567	201986	35,4
M.Częstochowa	2191	1911	635112	35
M.Dąbrowa Górnicza	63	35	21474	34,2
M.Gliwice	715	655	211580	31,4
M.Jastrzębie-Zdrój	261	261	97507	12,8
M.Jaworzno	116	116	40693	27,6
M.Katowice	2177	2097	796774	35,1
M.Mysłowice	201	201	74621	34,6
M.Piekary Śląskie	128	128	45756	11
M.Ruda Śląska	28	28	11522	18,6
M.Rybnik	475	436	165035	25
M.Siemianowice Śląskie	103	103	29006	27,7
M.Sosnowiec	674	674	241415	26,4
M.Świętochłowice	0	0	0	0
M.Tychy	341	294	110064	51,5
M.Zabrze	692	692	227671	23,6
M.Żory	171	171	62503	25,4
Woj. świętokrzyskie	9842	5048	2107837	33,1
Buski	318	318	90323	43,9
Jędrzejowski	736	412	150955	34,6
Kielecki	2726	1415	591637	32,4
Kazimierski	0	0	0	0
Konecki	1856	256	198662	41,5

Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	całorocznych		
Opatowski	87	67	23794	24,3
Ostrowiecki	223	223	81405	23,1
Pińczowski	332	124	50884	27,7
Sandomierski	630	245	115137	9,6
Skarżyski	552	117	84631	20,5
Starachowicki	408	258	121045	18,8
Staszowski	537	427	157225	16,9
Włoszczowski	15	15	3660	26,3
M.Kielce	1422	1171	437387	48,9
Woj. warmińsko-mazurskie	48943	14286	7222566	31,6
Bartoszycki	123	123	36613	16,5
Braniewski	695	473	188561	18,7
Działdowski	609	271	108246	18,2
Elbląski	943	263	102902	19,3
Ełcki	1620	497	261626	21,9
Giżycki	6638	1167	671388	31,5
Ilawski	1262	331	200620	31,4
Kętrzyński	1181	274	155778	40,1
Lidzbarski	524	307	131993	25,8
Mragowski	6144	2670	1170051	42,9
Nidzicki	624	79	59768	45,2
Nowomiejski	89	89	23424	22,1
Olecko-gołdapski	1782	519	205477	23,9
Olsztyński	5834	1811	930140	37,4
Ostródzki	5267	1539	648168	32,7
Piski	3601	402	320936	35,7
Szczygieński	4097	903	628130	26,4
M.Elbląg	1248	701	289204	36,8
M.Olsztyn	6662	1867	1089541	22,4
Woj. wielkopolskie	42708	18561	7949500	33,4
Chodzieski	550	361	152164	22,3
Czarnkowsko-trzcianecki	488	368	127670	20,3
Gnieźnieński	3593	850	523388	39
Gostyński	144	134	43142	20,6

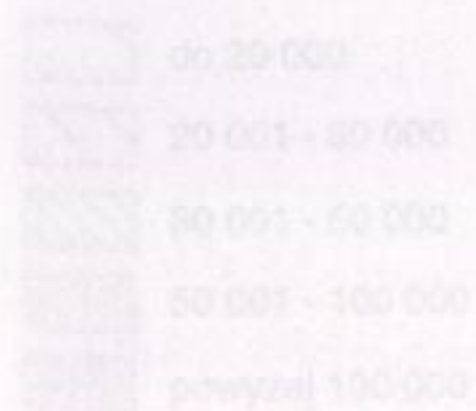
Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	całorocznych		
Grodziski	143	16	15802	14,6
Jarociński	93	93	30601	28,5
Kaliski	214	87	46088	39,7
Kępiński	483	295	92324	38,1
Kolski	323	117	37468	16,6
Koniński	3884	1506	625435	32
Kościański	1190	223	141286	31,6
Krotoszyński	106	106	40993	25,8
Leszczyński	3004	619	371031	40,7
Międzychodzki	3117	412	325567	47,6
Nowotomyski	391	334	117040	24,1
Obornicki	477	147	72101	26,1
Ostrowski	940	208	147716	38,1
Ostrzeszowski	913	325	170922	30,3
Piński	1817	1018	409573	27,5
Pleszewski	568	174	99038	21,3
Poznański	3315	1821	699547	30,6
Rawicki	54	34	13502	27,3
Ślupecki	2542	152	195804	17,7
Szamotulski	676	485	174308	26,3
Średzki	527	352	123203	25,3
Śremski	411	84	44815	43,4
Turecki	308	74	28860	27,6
Wągrowiecki	568	128	83317	35,4
Wolsztyński	2684	321	368869	36,5
Wrzesiński	261	254	87602	26,1
Złotowski	928	134	120307	20,6
M.Kalisz	482	482	158496	40,5
M.Konin	606	451	161317	30,7
M.Leszno	325	325	118856	38,7
M.Poznań	6583	6071	1981348	37
Woj. zachodniopomorskie	130389	40961	19524929	49,6
Białogardzki	412	257	86832	19,4
Choszczeński	605	67	66707	22,5

Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	całorocznych		
Drawski	2615	370	368639	32,5
Goleniowski	240	172	62588	28,4
Gryficki	26537	3723	2472681	54,2
Gryfiński	2185	703	390005	29,7
Kamieński	25009	6979	3627265	44,3
Kołobrzesci	25065	11191	4405155	60,5
Koszaliński	13237	3572	1663831	53,6
Myśliborski	807	281	144610	28,8
Policki	375	193	76698	30,3
Pyrzycki	85	85	22657	18,3
Sławieński	13656	1302	1374397	55,6
Stargardzki	1861	547	337933	27,4
Szczecinecki	531	325	119713	37,1
Świdwiński	987	607	235062	62,7
Walecki	1376	629	277533	26,7
M.Koszalin	654	554	207089	37,4
M.Szczecin	4875	3892	1510914	36,1
M.Świnoujście	9277	5512	2074620	52,3

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie materiałów GUS, system OTMC 12, US Kraków.

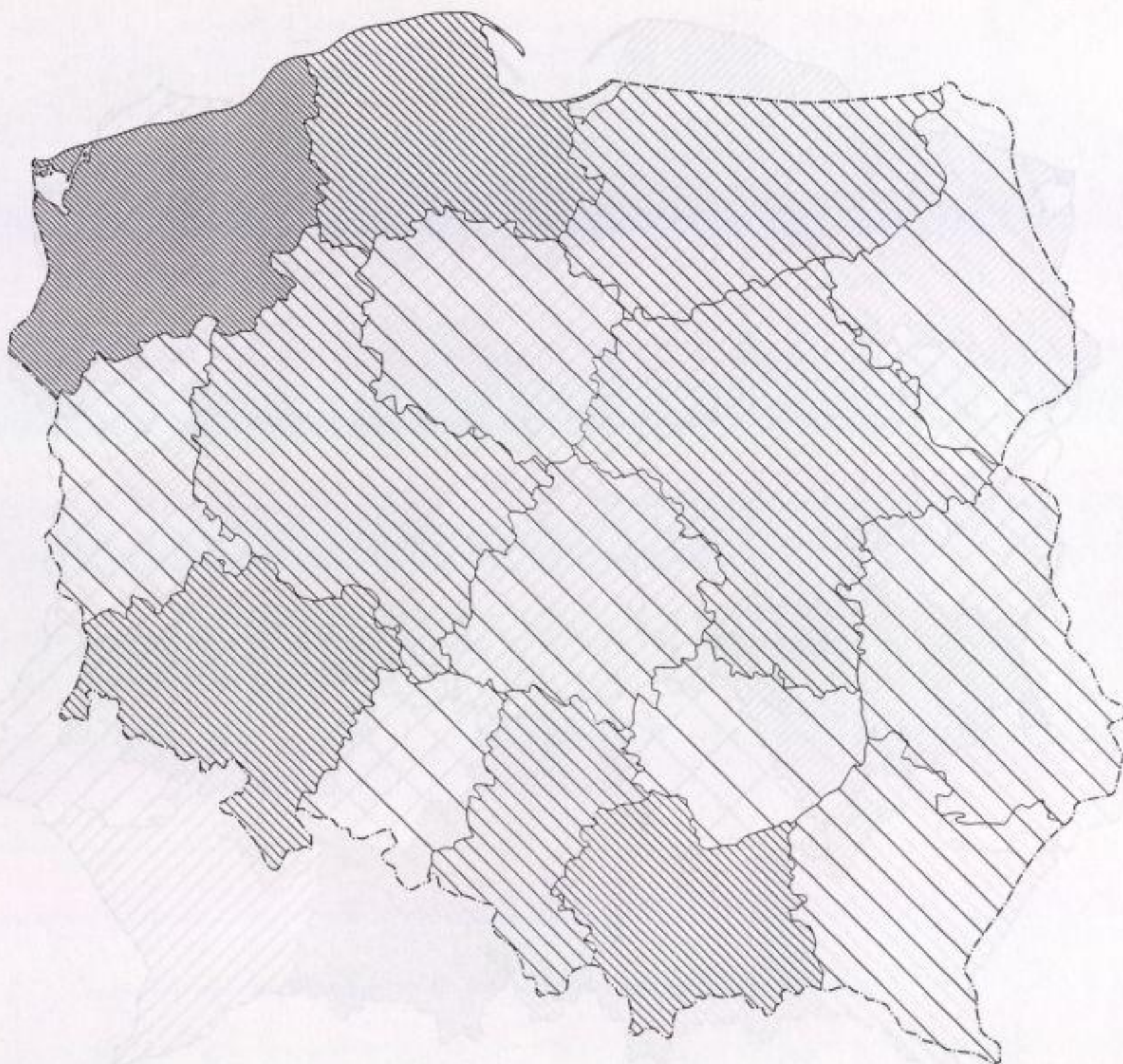
XI. Załączniki mapowe

Liczba miejsc noclegowych

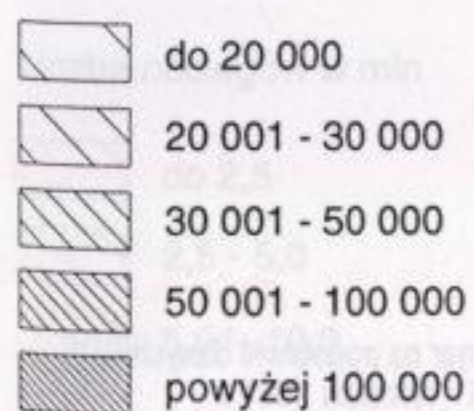

Opracował: J. J. Wójcik
Instytut Turystyki, 2001 r.

Mapa 1. Turystyczna baza noclegowa w województwach w 2000 roku

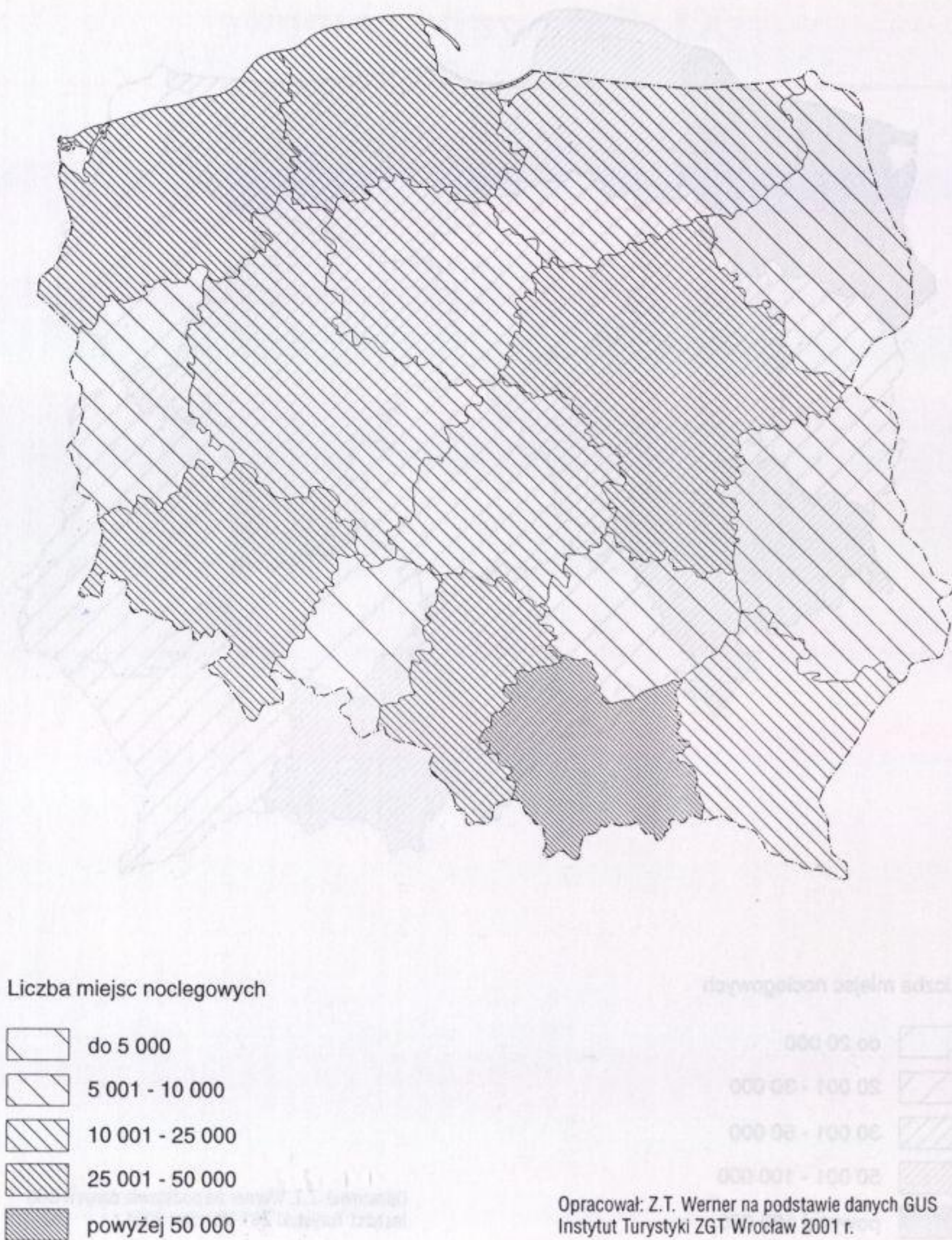

Liczba miejsc noclegowych

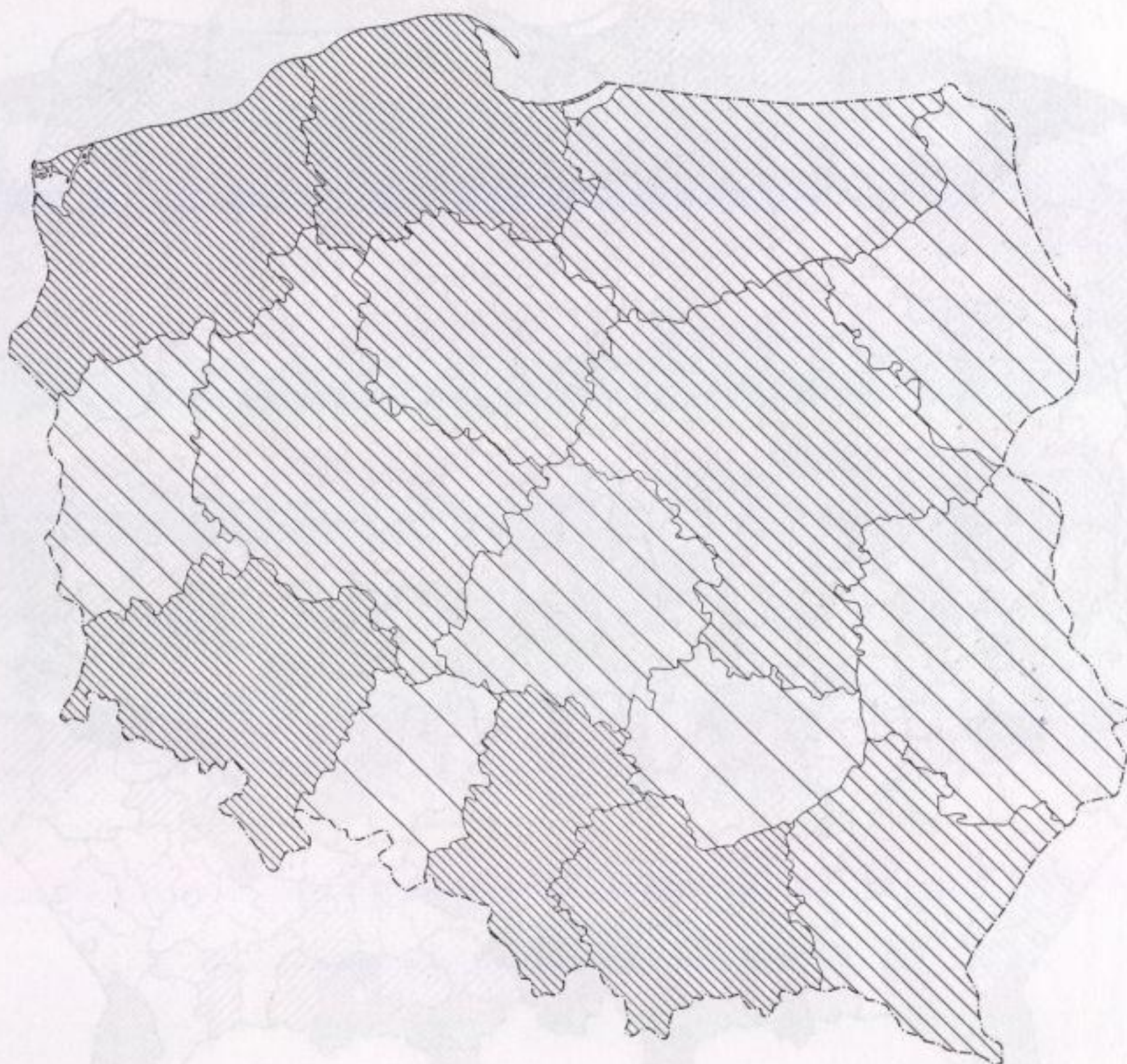

Opracował: Z.T. Werner na podstawie danych GUS
Instytut Turystyki ZGT Wrocław 2001 r.

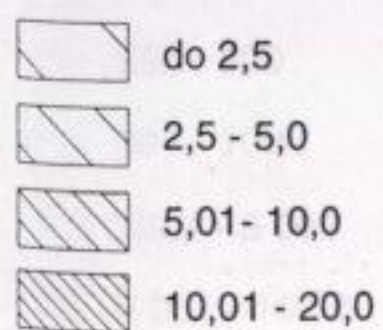
Mapa 2. Turystyczna całoroczna baza noclegowa w województwach w 2000 roku

Mapa 3. Zdolność recepcyjna turystycznych zasobów noclegowych w 2000 roku

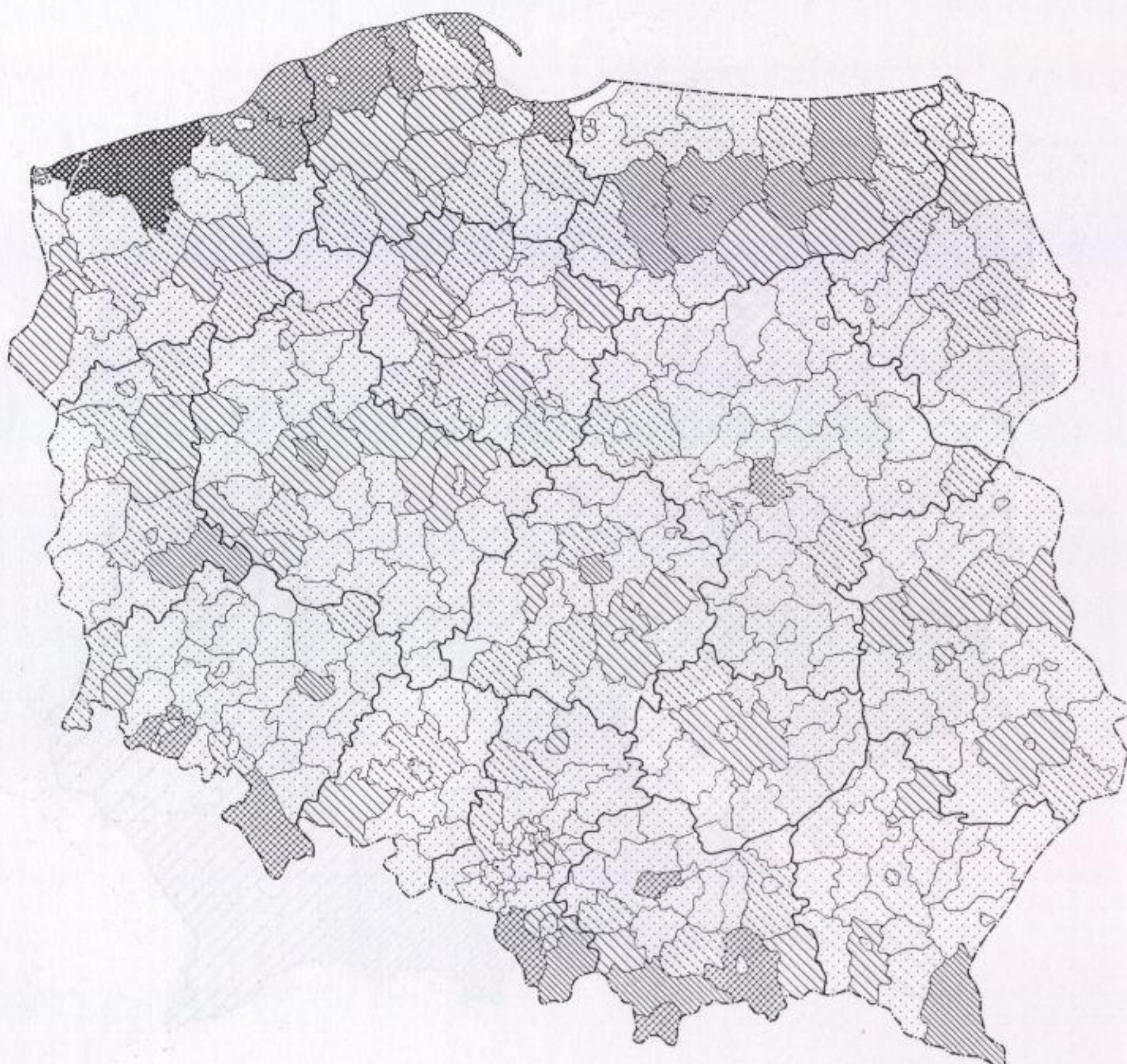

Liczba noclegów w mln

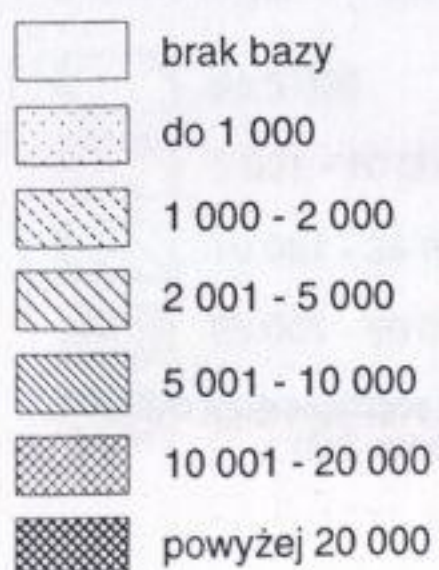

Opracował: Z.T. Werner na podstawie danych GUS
Instytut Turystyki ZGT Wrocław 2001 r.

Mapa 4. Turystyczna baza noclegowa w powiatach w 2000 roku

Liczba miejsc noclegowych

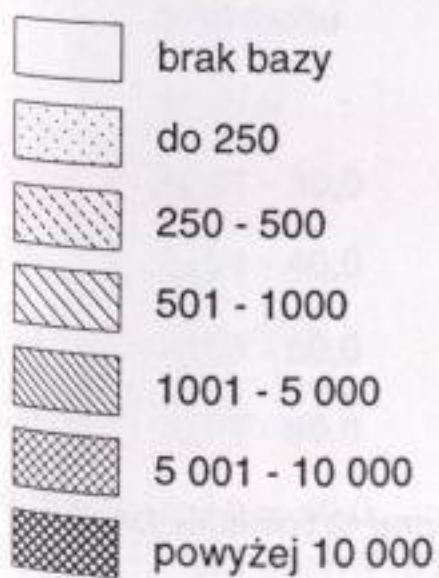

Opracował: Z.T. Werner na podstawie danych GUS
Instytut Turystyki ZGT Wrocław 2001 r.

Mapa 5. Turystyczna całoroczna baza noclegowa w powiatach w 2000 roku

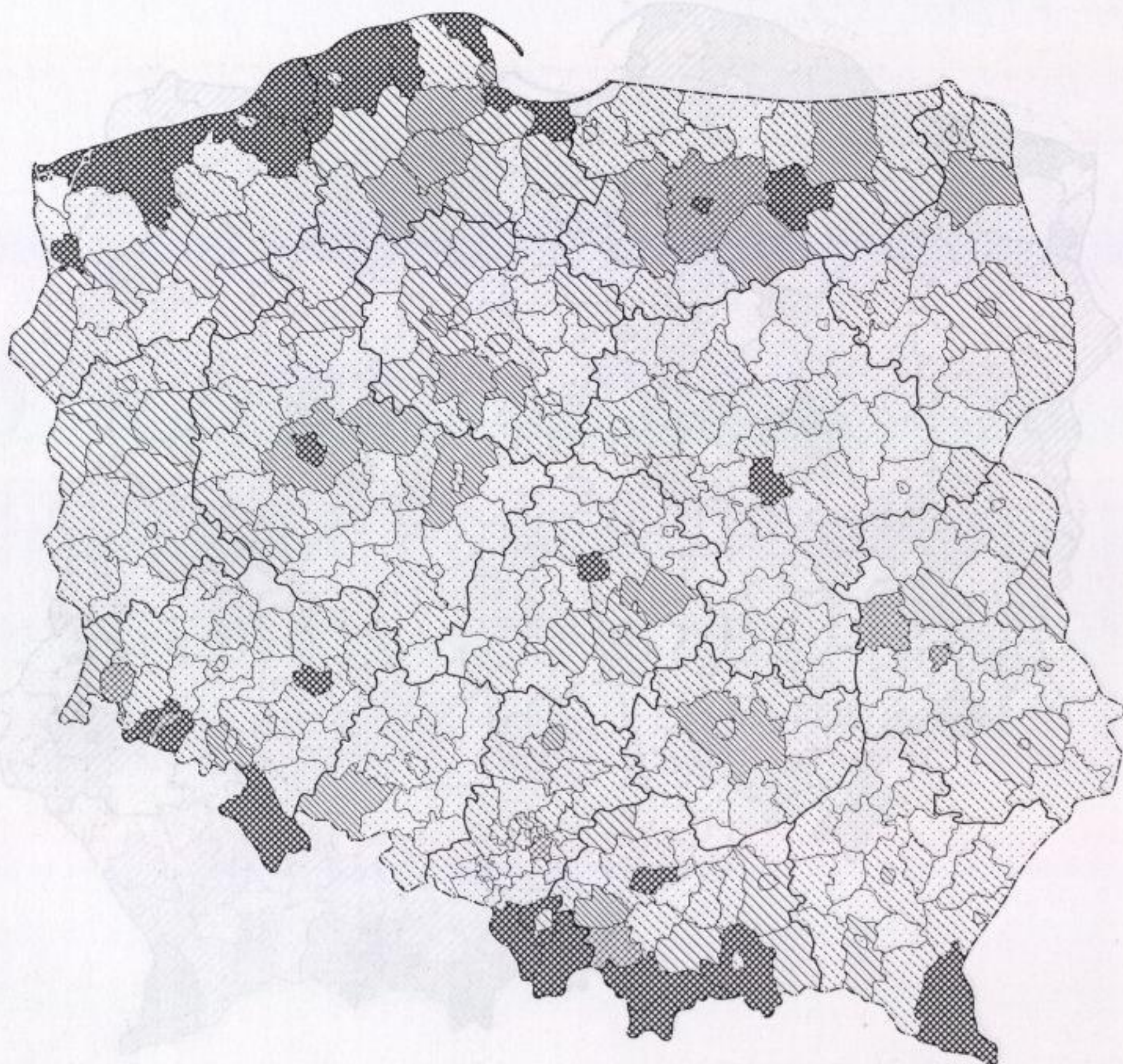

Liczba miejsc noclegowych

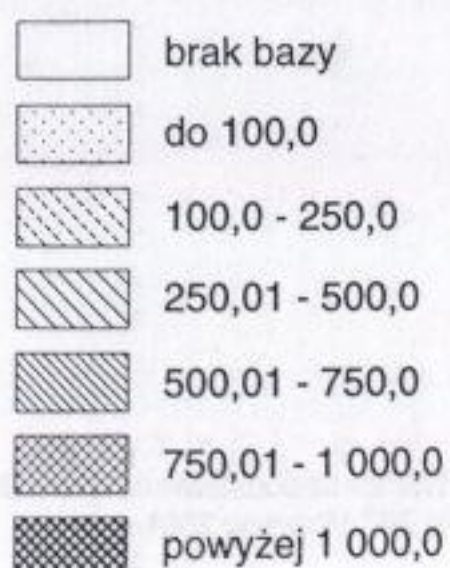

Opracował: Z.T. Werner na podstawie danych GUS
Instytut Turystyki ZGT Wrocław 2001 r.

Mapa 6. Zdolność recepcyjna zasobów noclegowych w powiatach w 2000 roku

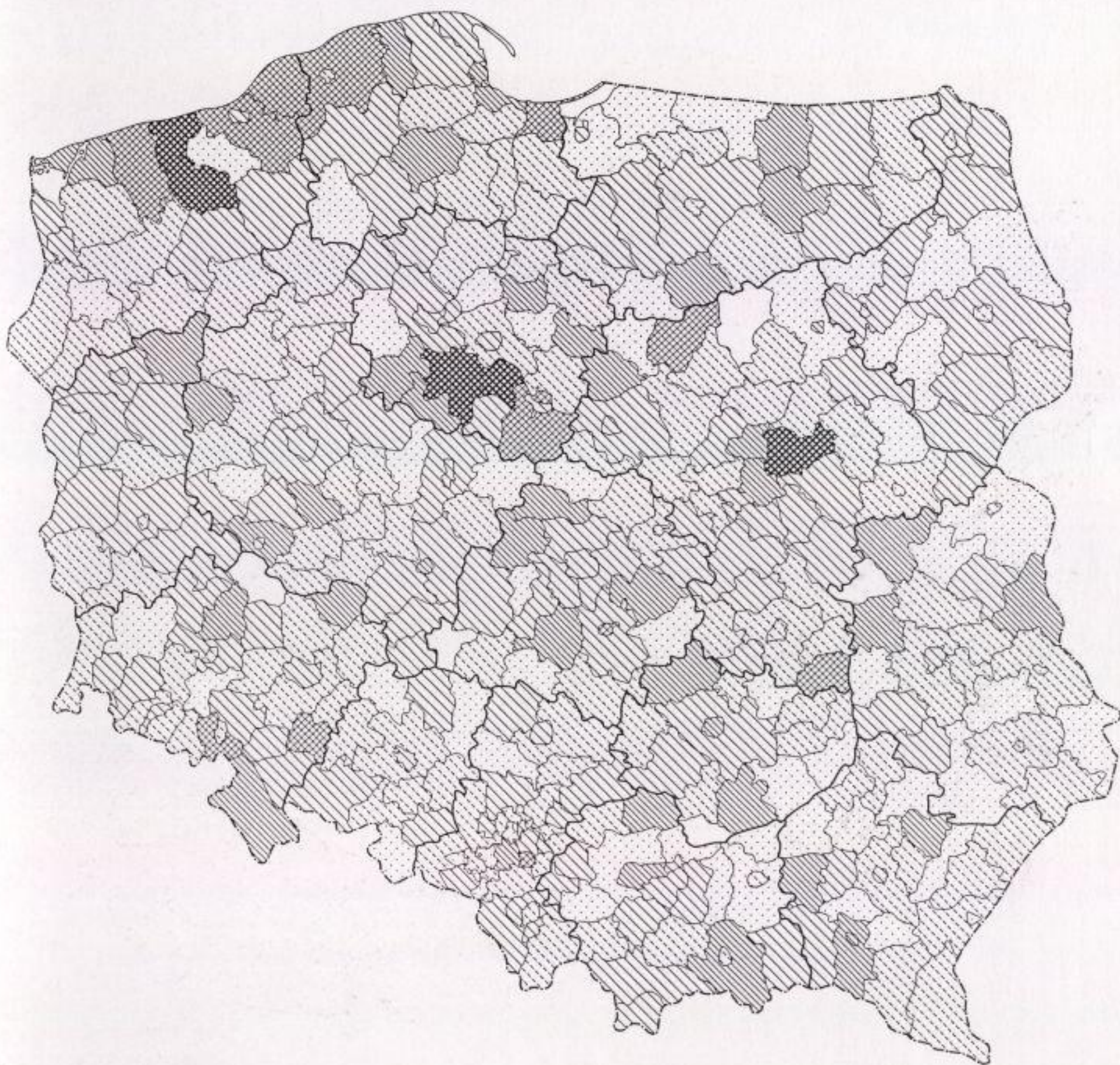

Zdolność recepcyjna w tys. noclegów

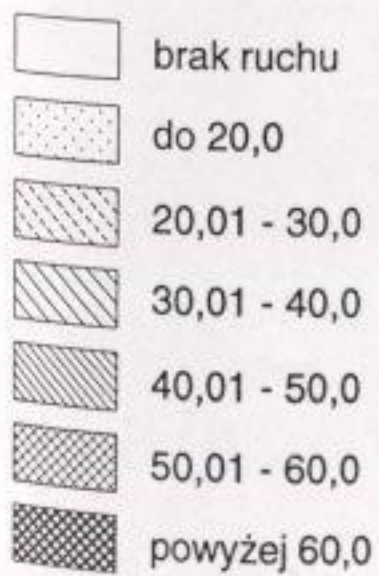

Opracował: Z.T. Werner na podstawie danych GUS
Instytut Turystyki ZGT Wrocław 2001 r.

Mapa 7. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej w powiatach
w 2000 roku

Wykorzystanie zdolności recepcyjnej w %

Opracował: Z.T. Werner na podstawie danych GUS
Instytut Turystyki ZGT Wrocław 2001 r.

9156

ISBN 83-88376-70-5